

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΣΤ ‘

Τετάρτη 17 Μαρτίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5109
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Γ. Βαγιωνά και Κ. Γείτονα, σελ. 5124, 5133
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο Γυμνάσιο Καλλιθέας, το Γυμνάσιο των Εκπαιδευτηρίων «Ο ΠΛΑΤΩΝ», το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Ιλίου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Μάκρης, το Γυμνάσιο Θεσπιών Βοιωτίας, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Κάτω Αχαΐας, το Γυμνάσιο Μαδαρακίου Αχαΐας και το Γυμνάσιο Παδοχωρίου Καβάλας, σελ. 5111, 5112, 5113, 5119, 5121, 5126, 5133, 5142
4. Συγχαρητήρια αναφορά για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια, σελ. 5117

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Μαρτίου 2010, σελ. 5109

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και της τροπολογίας του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά κριτήρια – Σύσταση Ειδικού Συμβουλίου Επιλογής Προϊσταμένων (ΕΙΣΕΠ) και λοιπές διατάξεις», σελ. 5109
2. Αποχώρηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας από τη συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σελ. 5126

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 5137
ΑΛΕΥΡΑΣ Α.,	σελ. 5119
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 5138
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι.,	σελ. 5121
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π.,	σελ. 5118
ΒΛΑΤΗΣ Ι.,	σελ. 5111
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 5130, 5138, 5143
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 5118
ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 5117
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,	σελ. 5126, 5127, 5128, 5143, 5145
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η.,	σελ. 5140
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 5132, 5133
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ.,	σελ. 5115
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ.,	σελ. 5112
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α.,	σελ. 5134
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 5129, 5135, 5143, 5144
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ.,	σελ. 5136
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε.,	σελ. 5116
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α.,	σελ. 5109
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π.,	σελ. 5120
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ.,	σελ. 5114
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.,	σελ. 5110, 5111
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν.,	σελ. 5127, 5128
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β.,	σελ. 5111, 5112
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ.,	σελ. 5116
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι.,	σελ. 5122, 5130, 5131, 5133, 5143, 5144
ΡΗΓΑΣ Π.,	σελ. 5133, 5134
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 5128, 5129, 5131, 5132, 5138, 5142, 5143
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ.,	σελ. 5113
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 5124
ΤΖΑΚΡΗ Θ.,	σελ. 5140

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΣΤ'

Τετάρτη 17 Μαρτίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 17 Μαρτίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 16 Μαρτίου 2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΕ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 16 Μαρτίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 18 Μαρτίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 585/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικόλαου Τσώνη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εύρυθμη λειτουργία του ΤΕΙ Λαμίας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 587/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την λήψη μέτρων για τη δασοπροστασία στη χώρα μας, κ.λπ..

3. Η με αριθμό 596/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λειτουργία της «Ενωμένης Κλωστοϋφαντουργίας» του Ομίλου Λαναρά, κ.λπ..

4. Η με αριθμό 598/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αναγνώριση προνομίων τριτεκνίας στις μονογονεϊκές εκ χηρείας οικογένειες, κ.λπ..

5. Η με αριθμό 594/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τους εργαζόμενους στα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης κ.λπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 600/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Οδυσσέα Βουδούρη προς τους Υπουργούς Προστασίας του Πολίτη και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποφυγή θανατηφόρων ατυχημάτων στη χώρα μας, κ.λπ..

2. Η με αριθμό 591/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Νάκου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με το συντελεστή δόμησης των υπογείων χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων, κ.λπ..

3. Η με αριθμό 595/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων του Ιδρύματος «Μέριμνα» στην Πάτρα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 597/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με το διορισμό Γονιών-Εκπαιδευτικών παιδιών με ειδικές ανάγκες κ.λπ..

5. Η με αριθμό 593/15-3-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εφημεριακή στελέχωση των δημοσίων νοσοκομείων και κέντρων υγείας της χώρας, κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια - Σύσταση Ειδικού Συμβουλίου Επιλογής Προϊσταμένων (ΕΙΣΕΠ) και λοιπές διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, σας υπενθυμίζω ότι με απόφαση της Βουλής από χθες έχουν οριστεί ως χρόνος ομιλίας τα έξι λεπτά για την οικονομία της συζήτησεως και προκειμένου να μιλήσουν όλοι ή όσοι περισσότεροι συνάδελφοι γίνεται.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος για έξι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υφυπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εμφανίζεται και μ' αυτό το νομοσχέδιο χωρίς όραμα και χωρίς φιλοδοξίες για την ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Δεν ενδιαφέρει μια Δημόσια Διοίκηση αποδοτική, ευέλικτη, μια Δημόσια

Διοίκηση στην υπηρεσία του πολίτη, αλλά ενδιαφέρει η διαχείριση της υφισταμένης καταστάσεως με κομματικά κριτήρια. Το όραμα του ΠΑΣΟΚ ανέκαθεν αυτό ήταν, δηλαδή κεντρικός έλεγχος, όχι αποκέντρωση, όχι μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων στην περιφέρεια, αλλά αντίθετα συγκέντρωση, έλεγχος και επιβολή της κομματικής άποψης.

Άκουσα εχθές με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την τοποθέτηση του κ. Κουβέλη. Και θα έπρεπε να την ακούσετε και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης. Αναφέρθηκε εξαιρετικά στην υπόθεση της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης. Η εθνική σχολή παρέχει εκπαίδευση, αγωγή, συνειδητοποίηση σε αξίες οι οποίες, όταν πραγματώνονται με τη συμπεριφορά της Δημόσιας Διοίκησης και του δημοσίου υπαλλήλου, αποβαίνουν προς όφελος των Ελλήνων πολιτών.

Χρειάζεται, κύριε Υφυπουργέ, αυτή η εκπαίδευση και η αγωγή, η ευγένεια, η ευπρέπεια, η αγάπη στην πατρίδα, η διάθεση προσφοράς και η εξυπηρέτηση του πολίτη. Δυστυχώς, με τις διαδικασίες επιλογής μέσα από το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, αυτό το οποίο συμβαίνει με την κουλτούρα την οποία έχετε παραδώσει ως κόμμα στην ελληνική κοινωνία, είναι ότι κυριαρχεί η αντίληψη των «τακτοποιημένων», δηλαδή, «εμείς εντάξει, εξασφάλισαμε μια θέση στο δημόσιο, δεν ενδιαφέρει η εξυπηρέτηση του πολίτη, δεν ενδιαφέρει η επιτάχυνση των διαδικασιών για την εξυπηρέτηση του πολίτη, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του κράτους».

Δεν σας ενδιαφέρει η ουδέτερη διοίκηση, αυτό το οποίο και η επιστήμη παραδέχεται, αλλά και οι κοινωνίες, οι φιλελεύθερες και οι δημοκρατικές, έχουν ανάγκη. Και μας δίνετε το δικαίωμα να κάνουμε αυτό το σχόλιο από τις επιλογές σας: Το 2004, η Νέα Δημοκρατία με το π.δ. 164 που συνέταξε ο τότε Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος μονιμοποιεί τριάντα πέντε χιλιάδες συμβασιούχους, τους οποίους είχατε προσλάβει εσείς. Έρχεστε και αποπέμπετε από το κράτος τα παιδιά των «STAGE», τα οποία αμείβονταν με 500 ευρώ με μόνο προσδοκώμενο όφελος τη μοριοδότηση στον οποιονδήποτε ενδεχόμενο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Και μας λέτε ότι εμείς κάναμε και κομματισμό στη Δημόσια Διοίκηση!

Λησμονείτε, βέβαια, όλα αυτά τα οποία κατά καιρούς έχουν πει κορυφαία στελέχη σας, τα οποία εγώ δεν θέλω να επαναλάβω γιατί δεν επενδύω σε τοποθετήσεις συναδέλφων. Διαβάστε, όμως, το βιβλίο του Αντώνη Καρακούση «Μετέωρη Χώρα», για να ακούσετε για ολόκληρα χωριά που τακτοποιήσατε. Ολόκληρα χωριά τακτοποιήθηκαν, γράφει ο συγγραφέας, χωρίς προνότια.

Δεν σας αρέσει αυτός ο συγγραφέας; Διαβάστε το βιβλίο «Η εμπλοκή του εκσυγχρονισμού», εκδόσεις Παπαζήση. Κορυφαίοι πανεπιστημιακοί καθηγητές – δικόι σας, στο δικό σας πολιτικό χώρο ανήκουν – μιλούν για κλεπτοκρατικές κλίκες επί ημερών σας. Ούτε αυτό σας συγκινούν!

Όμως, σας συγκίνησε το γεγονός ότι πήγατε στην κοπή πίτας του Υπουργείου σας, όπου είχαν εγκριθεί 145.000 ευρώ και δεν σας χειροκρότησαν, παρά το γεγονός ότι έχετε 60% στους υπαλλήλους του συλλόγου.

Το σκάνδαλο, λοιπόν, δεν είναι το 60% που έχετε στο σύνολο της Δημόσιας Διοίκησης από την εποχή των αλήστου μνήμης «πρασινοφρουρών» μέχρι σήμερα, αλλά το ότι ο Υπουργός, ο συνάδελφός σας, είχε χρηματοδοτήσει το σύλλογο για τις δραστηριότητές του. Και αυτά τα λέτε όχι γιατί θέλετε πραγματικά να βοηθήσετε, αλλά διότι όλη η Κυβέρνηση είναι συντεταγμένη στη σπίλωση των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Αυτή είναι η επιδίωξή σας αυτούς τους μήνες. Δεν κοιτάτε να βελτιώσετε τα πράγματα. Δεν σας ενδιαφέρει να κάνει η Ελλάδα βήματα εμπρός αυτήν τη δύσκολη ώρα, αλλά σας ενδιαφέρει η εξυπηρέτηση του κομματικού συμφέροντος και η σπίλωση των προηγούμενων κυβερνήσεων. Τίποτα άλλο!

Ενδιαφέρεστε, επίσης, να στήσετε ένα σκηνικό υποκρισίας απέναντι στις Ελληνίδες και τους Έλληνες ότι δήθεν τα μέτρα τα οποία είστε αναγκασμένοι, όπως λέτε, να παίρνετε για την οικονομία, δεν εκπροσωπούν το ΠΑΣΟΚ. Και βάζετε κορυφαία στελέχη σας να διαφωνούν διά του Τύπου ή εδώ στο Κοινοβούλιο με ρητορικά σχήματα, για να πείσετε ότι το ΠΑΣΟΚ δεν είναι αυτό

που κυβερνά σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτέλους, μέχρι πότε θα υποκρίνεστε; Μέχρι πότε θα υπονομεύετε τον τόπο μ' αυτές τις τοποθετήσεις και μ' αυτές τις επιλογές; Ποιος θα πιστέψει στην αναγκαιότητα των μέτρων όταν ενθαρρύνετε τέτοιες τοποθετήσεις, όταν ενθαρρύνετε τους συνδικαλιστές σας; Ποιος θα σας πιστέψει για αξιοκρατία και χρηστή διοίκηση, όταν μ' αυτούς τους νόμους, μ' αυτές τις ρυθμίσεις, έρχεστε να αποδείξετε ότι υπηρετείτε κομματικές σκοπιμότητες;

Θα ήθελα να πω δυο φράσεις ακόμα, εκ των οποίων η μια έχει να κάνει με τη μοριοδότηση. Ξέρετε τι αντιπροσωπεύει η κλίμακα των μοριοδοτήσεων, όπως τη διάβασα; Αντιπροσωπεύει τις υφιστάμενες δομές και τη νοοτροπία των δημοσίων υπαλλήλων.

Ποιος σφός ξεχωρίζει κατά ολίγον τα μόρια μεταξύ του μεταπτυχιακού και του διδακτορικού διπλώματος; Ποιος είναι εκείνος που ορίζει εβδομήντα μόρια για τη διάκριση διά παρασήμου; Τίποτα απ' όλα αυτά. Σχεδιάστηκαν γιατί έτσι εξυπηρετεί την κατεστημένη λογική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερον, όσον αφορά την τροπολογία την οποία φέρατε και για την οποία έγινε τόση συζήτηση, εάν είχε τολμήσει η Νέα Δημοκρατία να πει ότι στο πρωθυπουργικό γραφείο θα είναι ως σύμβουλοι πέντε αλλοδαποί θα είχατε γκρεμίσει τον τόπο. Θα λέγατε ότι παραδώσαμε τη διοίκηση της χώρας στους Αμερικανούς, θα λέγατε ότι υπηρετούμε ξένα συμφέροντα και φέρνετε αυτήν την τροπολογία με την οποία εκθέτετε τον Πρωθυπουργό και στην εισηγητική έκθεση, βεβαίως, το λέτε: Του εθνικού ή αλλοδαπού επιστημονικού και εν γένει παραγωγικού δυναμικού. Εμείς δεν σας λέμε αυτά, αλλά μην υποκρίνεστε ότι δεν το κάνετε γι' αυτό.

Και κάτι τελευταίο, κύριε Πρόεδρε. Παρακαλώ να συστήσετε, κύριε Υπουργέ, στις συνεργάτιδες και στους συνεργάτες που σας συνοδεύουν ότι όταν ομιλούν Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως, δεν έχουν δικαίωμα με μορφασιμούς, ούτε να επιδοκιμάζουν ούτε να αποδοκιμάζουν γιατί αυτό έλαβε χώρα εχθές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Λουκουρέντζο. Παρακαλείται, ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής του Νομού Πιερίας να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καθομολογούμενως, πραγματική η κατάσταση του δημόσιου τομέα. Είναι κατά τη γνώμη μου ο μεγάλος ασθενής στη χώρα μας. Κάθε επαφή του πολίτη με το δημόσιο είναι μία βάσανος, είναι μια μαρτυρική εμπειρία, είναι μία δραματική εμπειρία. Ο δημόσιος τομέας, το κράτος γενικότερα, λειτουργεί αντιαναπτυξιακά, λειτουργεί εχθρικά προς τον πολίτη ο οποίος είναι ο αιμοδότης του.

Αποτελεί όντως κοινό τόπο αυτή η διαπίστωση, απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής, αυτό δε αναγινώσκεται και κατά τις εκφορές του λόγου απ' όλους τους συναδέλφους.

Μου κάνει εντύπωση «η διάθεση αυτοκριτικής» της Νέας Δημοκρατίας. Οι προλαλήσαντες συνάδελφοι, δεν έχουν αντιληφθεί ότι αυτά που έγιναν αυτά τα χρόνια έχουν επιδεινώσει την κατάσταση.

Το δημόσιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει διαλυθεί. Έχει διαλυθεί και με δική σας ευθύνη διότι τα πέντε με έξι προηγούμενα χρόνια όσα εγχειρήματα κάνατε, ό,τι κάνατε ήταν τουλάχιστον ατελές. Αυτό γιατί ο κομματισμός, αυτό γιατί η προσπάθεια και η φιλοσοφία του ελέγχου του δημοσίου για να υπηρετήσει την πολιτική τού τότε κυβερνήσαντος κόμματος ήταν η κυρίαρχη πλευρά και λογική.

Θέλω, απλώς, να υπενθυμίσω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ή δεν είναι ανενεργή αυτή η προσέγγιση, αυτή η πρωτοβουλία που πήρε ο κ. Παυλόπουλος, την προηγούμενη περίοδο; Έφερε κανένα αποτέλεσμα στη βελτίωση της λειτουργίας του δημοσίου τομέα; Κανένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Κομματισμός, κομματοκρατία, αδιαφάνεια, αναποτελεσματικότητα, καθήλωση του δημόσιου τομέα ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά που βιώσαμε όλη την προηγούμενη περίοδο και αντί οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας τουλάχιστον να αναγνωρίσουν, ότι δεν έχουν βελτιώσει τα πράγματα σε αυτήν τη χώρα, έρχονται τώρα και επιτίθενται κατά της Κυβέρνησης για τους πέντε μήνες που διέτρεξε ως Κυβέρνηση την τελευταία περίοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση πήρε πρωτοβουλίες και με ένα πλέγμα μέτρων την τελευταία περίοδο προσπαθεί να ανασυγκροτήσει το δημόσιο τομέα και με το ΑΣΕΠ αλλά ακόμα και με το open gon, το οποίο το κριτικάρετε, την ανοιχτή, δηλαδή, διακυβέρνηση. Πήρε μέτρα για να βάλει μία τάξη στα δημόσια πράγματα στη χώρα μας, πήρε μέτρα για να βελτιώσει τη λειτουργία του δημοσίου τομέα, αυτό είναι αναμφισβήτητο.

Σε πέντε μήνες, έφερε τέσσερα νομοσχέδια για τη διαφάνεια, σε πέντε μήνες πήρε πρωτοβουλίες προκειμένου να συμβάλει, προκειμένου να αντρέψει αυτήν την αρνητική κατάσταση που βιώνουμε όλα αυτά τα χρόνια αναφορικά και πάντα με τη λειτουργία του δημοσίου τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό νομίζω κατατείνει, έτι περαιτέρω στην ενίσχυση αυτής της πολιτικής.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο θα συμβάλει στη διαφανή λειτουργία, στη λειτουργία με αξιοκρατικό τρόπο του δημοσίου και κατ' αυτήν την έννοια όχι μόνο θα πρέπει να το υπερψηφίζετε όλοι, θα πρέπει να το στηρίζουμε, πέραν των οποίων πλευράς-έξω έχουμε για τις μεταβατικότητες ή τις όποιες επί μέρους ενστάσεις έχουμε που δεν είναι πολλές από ό, τι διαπίστωσα.

Ίσως αυτός είναι ο λόγος που καταφεύγετε σε γενικούς αφορισμούς. Ίσως αυτός ο λόγος είναι που δεν εστιάζετε την κριτική σας σε επί μέρους διατάξεις, άρθρα ή σε επί μέρους πλευρές του νομοσχεδίου. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και αν ήταν ένα κίνητρο να μιλήσω σήμερα αυτό είναι, κύριε Υπουργέ.

Έχω την εντύπωση, ότι ο δημόσιος λόγος την τελευταία χρονική περίοδο τι μας λέει; Μας λέει ότι, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, όλοι όσοι επιτηρούν πια τη χώρα τι τους απασχολεί; Το μέγεθος του δημοσίου τομέα, η λειτουργία του δημοσίου τομέα.

Ακούμε Υπουργούς όλα αυτά τα χρόνια να διατείνονται και να ισχυρίζονται: Δεν ξέρουμε πόσους δημοσίου υπαλλήλους έχουμε. Διαβάζουμε τον προϋπολογισμό και βλέπουμε ότι το 50% των δαπανών του προϋπολογισμού οδεύει σε αμοιβές των υπαλλήλων του δημοσίου και το άλλο 25% οδεύει προς τις ασφαλιστικές εισφορές. Δηλαδή, το 75% του εκάστοτε ετήσιου προϋπολογισμού δαπανάται για τις αμοιβές του δημοσίου υπαλλήλου.

Ωραία, σωστά αλλά πού θα βρεθούν πόροι για να απελευθερωθούν, για να υποστηριχθεί η παιδεία, η εκπαίδευση, η υγεία;

Έχω την εντύπωση, ότι το επόμενο χρονικό διάστημα πρέπει να κάνετε αυτά που είναι αυτονόητα για να ολοκληρωθούν τα εγχειρήματα, για να ολοκληρωθεί το μεγάλο εγχείρημα, για να ανταποκριθούμε στους πολίτες που απαιτούν αποτελεσματικότερο, διαφανέστερο κράτος, κράτος το οποίο να βοηθάει στην αναπτυξιακή λειτουργία. Και τι πρέπει κατά τη γνώμη μου να κάνετε άμεσα;

Δεν μπορώ να αντιληφθώ, κύριε Υπουργέ, αυτήν τη συζήτηση που γίνεται είκοσι, τριάντα χρόνια στη χώρα μας, ότι τα Υπουργεία δεν ξέρουν πόσους υπαλλήλους έχουν, ότι δεν έχουν οργανογράμματα, ότι δεν έχουν εσωτερικούς κανονισμούς. Επιπλέον πια η τελευταία επιχείρηση στην Ελλάδα, μα η τελευταία επιχείρηση στην Ελλάδα αναθέτει σε οίκους, σε επιχειρήσεις οι οποίες είναι εξειδικευμένες στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού και πληρώνει επιχειρήσεις σήμερα για τα οργανογράμματα, για τους εσωτερικούς κανονισμούς, για την εκπαίδευση του προσωπικού, για τον προσδιορισμό του πόσα στελέχη είναι απαραίτητα για να υπηρετήσουν την κάθε λειτουργία.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλουμε να συμβάλουμε πιο αποτελεσματικά, πιο σωστά και διαχρονικά πιο έντιμα στη βελτίωση, στη βελτιστη λειτουργία του δημοσίου τομέα πρέπει τώρα, αύριο, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου να ξεκινήσετε και να πείτε στους Υπουργούς επιτέλους, να σας καταθέσουν οργανόγραμμα, να σας καταθέσουν για το κάθε Υπουργείο πόσους υπαλλήλους έχουν, πόσοι χρειάζονται, μετά από μελέτη. Να αναθέσουν σε

επιχειρήσεις. Σας πληροφορώ, επειδή έχω διακονήσει και σε δημόσιου χαρακτήρα εταιρείες, ότι όπου πηγαίναμε βρίσκαμε εταιρείες που διαχειρίζονταν το ανθρώπινο δυναμικό.

Μα είναι δυνατόν το δημόσιο να μην κάνει το αυτονόητο; Και μετά λέμε για εξοικονόμηση πόρων και μετά λέμε για αποτελεσματική λειτουργία του δημοσίου. Τώρα, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να το κάνετε αυτό. Αν θέλουμε και είμαι σίγουρος ότι θέλετε να ολοκληρώσουμε το εγχείρημα της ανασυγκρότησης του δημοσίου τομέα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαγεωργίου.

Να μου επιτρέψετε ένα σχόλιο. Στην αγόρευση σας, κύριε Παπαγεωργίου, καταλήξατε με την υπόδειξη να αναθέσουμε κάπου έξω να μας πούνε το οργανόγραμμα, να φτιάξει μία εταιρεία το οργανόγραμμα.

Σας λέω μετ' αγανακτήσεως ότι καιρός είναι να σταματήσουν αυτές οι αναθέσεις έξω σε εταιρείες για να μας φτιάξουν τα οργανογράμματα. Εάν η πολιτική ηγεσία μαζί με τους παραδοσιακούς υπηρεσιακούς, ανωτάτου επιπέδου, παράγοντες σε κάθε Υπουργείο και σε κάθε διοικητική μονάδα δεν μπορεί να φτιάξει οργανόγραμμα, έχουμε μείζον πρόβλημα που δεν μπορεί να λυθεί με την ανάθεση σε μία εταιρεία μελετών από έξω.

Αυτή είναι μία γενική παρατήρηση, για να την έχετε στο νου σας όλοι οι συνάδελφοι, επειδή έχω κάνει και εγώ διοίκηση. Τέρμα αυτό το παιχνίδι με τις μελέτες έξω, μέχρι και νομοθετήματα να φτιάχνουν έξω οι εταιρείες. Ε, δεν είναι λογική αυτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, ακούστε με λίγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εμένα με συγχωρείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Το ερώτημα είναι: αν μπορούσε όλα τα χρόνια το δημόσιο, η Κυβέρνηση, η εκάστοτε κυβέρνηση, το Υπουργείο που εκπροσωπεί ο κ. Ντόλιος, να κάνει οργανογράμματα, εσωτερικούς κανονισμούς και να προσδιορίσει τα απαραίτητα, γιατί δεν τα έκανε ιστορικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μπορούν, αλλά δεν θέλουν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Εγώ δεν αναφέρομαι στο εξωτερικό, κύριε Πρόεδρε. Εγώ αναφέρομαι σε ελληνικές, ελληνικότατες εταιρείες. Εγώ έκανα χρήση αυτών των εταιρειών, επειδή διοίκησα δέκα περίπου εταιρείες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε συνάδελφε, δεν σας ελέγχω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Δεν με ελέγχετε, αλλά εγώ απλώς σας απαντώ.

Υπάρχουν, λοιπόν, εταιρείες οι οποίες στο βίο τους έχουν ασχοληθεί με το πώς διαχειρίζεται το ανθρώπινο δυναμικό, πώς προσδιορίζει τις ανάγκες, πώς το στελεχώνει. Πρόταση θα κάνει, κύριε Υπουργέ. Αυτοί που θα αποφασίσουν είναι οι Υπουργοί. Όμως, επιτέλους πρέπει να γίνει αυτή η δουλειά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε συνάδελφε, έχω αντίλογο, αλλά δεν δίνω συνέχεια.

Πριν δώσω το λόγο στο Βουλευτή Κοζάνης κ. Ιωάννη Βλατή, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση όχι ρουτίνας, αλλά ουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 5ο Γυμνάσιο Καλλιθέας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλείται ο κ. Βλατής να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, σε μια περίοδο που η χώρα δίνει έναν τιτάνο αγώνα για τη διάσωση της οικονομίας, σε μια περίοδο που η Κυβέρνηση και όλοι μαζί δίνουν έναν αγώνα για να φέρουμε τη χώρα ξανά σε μια αναπτυξιακή πορεία, νομίζω ότι πρέπει άμεσα να απαντήσουμε στο ερώτημα «Τι Δημόσια Διοίκηση θέ-

λουμε». Η απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα είναι ξεκάθαρη, είναι απλή. Θέλουμε μια Δημόσια Διοίκηση διάφανη, ποιοτική, προσβάσιμη σε όλους τους πολίτες. Θέλουμε όλοι οι πολίτες, όπου και αν κατοικούν, ανεξάρτητα από την οικονομική τους κατάσταση, την κοινωνική τους θέση, την εθνικότητα, τη θρησκεία ή το φύλο τους, να απολαμβάνουν κοινή, υψηλή ποιότητα υπηρεσιών και να έχουν δυνατότητα άμεσης πρόσβασης σ' αυτήν.

Η σημερινή γραφειοκρατία ταλαιπωρεί καθημερινά τους πολίτες με χρονοβόρες και σε πολλές περιπτώσεις ατέρμονες διαδικασίες που κατασπαταλούν το χρόνο, το χρήμα του και θίγουν τη νοημοσύνη του.

Θέλουμε μια Δημόσια Διοίκηση με στόχους και μετρήσιμα αποτελέσματα. Διεκδικούμε έναν κρατικό μηχανισμό λειτουργικό, αποτελεσματικό και αποκεντρωμένο. Μια Δημόσια Διοίκηση σύγχρονη, δυναμική που ανταποκρίνεται άμεσα και αποτελεσματικά στη διαχείριση των κρίσεων, που ταυτίζεται με την προστασία του πολίτη, που είναι ανεξάρτητη και αποκομματοποιημένη.

Για να πετύχουμε το στόχο μας και να δημιουργήσουμε έναν κρατικό μηχανισμό που εξυπηρετεί και δεν ταλαιπωρεί τους πολίτες, οφείλουμε να καθιερώσουμε παντού την αξιολόγηση και την αξιοκρατία. Να αξιολογούμε τον τρόπο που λειτουργεί, να αξιολογούμε το έργο που παράγει, να αξιολογούμε τα στελέχη του.

Αυτό το σχέδιο νόμου κινείται εντός αυτού του πλαισίου. Η αξιολόγηση των δημοσίων λειτουργιών εν γένει μπορεί να συμβάλει στην αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης. Η εφαρμογή αξιολογικών κριτηρίων στην επιλογή προϊσταμένων θα τους θωρακίσει από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, θα τους απαλλάξει από το βάρος των πελατειακών σχέσεων, θα αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια τους απέναντι στην κοινωνία.

Ο τρόπος λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης κάθε κράτους αποτελεί καθρέφτη του διοικητικού πολιτισμού μας. Το είδωλο που αντικρίζουμε σήμερα στον καθρέφτη δεν μας αξίζει, δεν αξίζει σε κανέναν. Διαφάνεια, εσωτερικός αυτοέλεγχος και κοινωνικός έλεγχος, αξιοκρατία είναι το τρίπτυχο που μπορεί να φέρει ριζικές αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση της χώρας με ορατά και αιττά αποτελέσματα. Ζούμε σ' ένα εξαιρετικά δύσκολο και διαρκώς μεταβαλλόμενο οικονομικό περιβάλλον. Η Δημόσια Διοίκηση θα πρέπει να παρακολουθεί τις εξελίξεις και να είναι ευέλικτη, προκειμένου να προσαρμόζεται εγκαίρως στις αλλαγές, στις απαιτήσεις και στις προσδοκίες της κοινωνίας.

Συνεπώς οφείλει να επανακαθορίσει το ρόλο της, το είδος αλλά και την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει στους πολίτες. Πρέπει να εκσυγχρονίσει τον τρόπο λειτουργίας της και να επαναπροσδιορίσει τους τομείς των οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων στους οποίους εμπλέκεται.

Σε κάθε περίπτωση, τέσσερα είναι τα βασικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης ποιοτικής Δημόσιας Διοίκησης: Αποτελεσματική διαχείριση του οικονομικού και ανθρώπινου δυναμικού. Αυξημένη υπευθυνότητα στις δημόσιες υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης και της αποτελεσματικής λογιστικής, του ελέγχου και της διοικητικής αποκέντρωσης. Συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο, ώστε οι όροι και οι κανόνες να είναι γνωστοί εκ των προτέρων σε όλους. Πληροφόρηση και διαφάνεια, προκειμένου να ενισχυθεί ο κοινωνικός έλεγχος, να προωθηθεί η δημόσια συζήτηση και να μειωθεί ο κίνδυνος της δωροδοκίας.

Στην παρούσα φάση, πολύ φοβάμαι ότι η ελληνική Δημόσια Διοίκηση δεν πληροί αυτές τις προϋποθέσεις που θα την καθιστούσαν ποιοτική και αποτελεσματική.

Η Δημόσια Διοίκηση στη χώρα μας εν έτει 2010 συνεχίζει να χαρακτηρίζεται και να ταλανίζεται από τις πλέον γνωστές παθογένειες, όπως απουσία στρατηγικού σχεδιασμού, αναξιοκρατία, σπάταλη διαχείριση των ανεπαρκών δημοσίων πόρων, διαφθορά, διοικητική ισοπέδωση, ατροφία του πειθαρχικού δικαίου, οργανωτικές επικαλύψεις, απουσία ορθολογικής σχεδίασης των θέσεων εργασίας. Με λίγα λόγια, υψηλό κόστος, χαμηλή ποιότητα, μειωμένο όφελος. Αυτή είναι η Δημόσια Διοίκηση που μας παραδώσατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας! Αυτές ήταν οι πολιτικές σας τα τελευταία πέντε χρόνια!

Το σύστημα επιλογής προϊσταμένων που προτείνει η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί, παρά τα όσα ισχυρί-

στηκαν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τομή στην επιλογή ιεραρχίας στη Δημόσια Διοίκηση.

Το σχέδιο νόμου δίνει βαρύτητα στη μοριοδότηση των μεταπτυχιακών τίτλων και στις πραγματικές δεξιότητες και διοικητικές ικανότητες των υποψηφίων. Περαιτέρω, προβλέπεται η γραπτή εξέταση όλων των υποψηφίων σε θέματα διοικητικών ικανοτήτων και γνώσεων, η οποία θα πραγματοποιείται από το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης. Η συνέντευξη των υποψηφίων η οποία θα πραγματοποιείται από το ΕΙΣΕΠ και ΑΣΕΠ δεν έχει καμία σχέση με τις δέθεν συνεντεύξεις της Νέας Δημοκρατίας.

Η συνέντευξη, απαραίτητο εργαλείο επιλογής υποψηφίου που κατόντησε τραγικό μέσο προώθησης των «ημετέρων» επί κυβέρνησης Καραμανλή, με βάση αυτό το σχέδιο νόμου θα είναι ουσιαστική, αντικειμενική και πάνω απ' όλα διάφανη και ελεγχόμενη. Θα περιλαμβάνει τρία στάδια ερωτήσεων που αφορούν την επαγγελματική δράση του υποψηφίου, τη γνώση του σε θέματα του φορέα και τις ικανότητες διοίκησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα γίνεται δημόσια, παρουσία και των άλλων συνυποψηφίων, ενώ οι αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων θα είναι αιτιολογημένες για πρώτη φορά.

Σε ό,τι δε αφορά τη συγκρότηση του ΕΙΣΕΠ, του ΣΕΠ και των υπηρεσιακών συμβουλίων, αυτή γίνεται με αντικειμενικό, διαφανή και αδιάβλητο τρόπο. Κανένα πολιτικό πρόσωπο δεν δύναται να παρέμβει για τη συγκρότηση των υπηρεσιακών συμβουλίων, κάτι που εξασφαλίζει την ακεραιότητα του συστήματος επιλογής.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντικατάσταση των πελατειακών σχέσεων και της ευνοιοκρατίας από την αξιοκρατία και την αντικειμενικότητα ούτε εύκολη είναι, αλλά ούτε και αυτόματη διαδικασία σε ένα πολιτικό σύστημα που έχει εθιστεί επί χρόνια σε στρεβλές πρακτικές στην οργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης. Είναι ένα πολύπλοκο εγχείρημα και γι' αυτό οφείλουμε να σταθούμε όλοι αρωγοί σ' αυτήν την προσπάθεια της Κυβέρνησης, προκειμένου να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της πολιτικής, θεσμικής και διοικητικής παθογένειας που επέφεραν οι εν λόγω πρακτικές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βλατί.

Πριν δώσω το λόγο στον κ. Κωνσταντίνο Κιλτίδη, θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα κάτω νότια θεωρεία, δεκατέσσερις μαθητές και μαθήτριες στο πλαίσιο του μαθήματος «Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής» της Γ' Τάξης Γυμνασίου των Εκπαιδευτηρίων «Ο ΠΛΑΤΩΝ».

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος από το ακριτικό Κιλκίς κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς, για πολλοστή φορά ανεβαίνω στο Βήμα. Δεν είχα ποτέ ματαιότητα περί το προσώπου μου, αλλά για πολλοστή φορά έρχεται τώρα ο Υφυπουργός. Χωρίς να σημαίνει ότι....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Με συγχωρείτε, αλλά πρέπει να σας δώσω μια εξήγηση. Εγώ έδωσα άδεια στον Υπουργό για ένα επείγον τηλεφώνημα για δύο λεπτά. Αντιμετώπισα το δίλημμα ή να διακόψω ή να επενδύσω στην κατανόησή σας και προτίμησα το δεύτερο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Δεν το λέω γι' αυτό. Η φιλική σχέση με τον συγκεκριμένο Υπουργό και με όλους είναι δεδομένη. Όμως, παρατηρείται αυτό κατ' εξακολούθηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν πειράζει. Και τύχης δέισθαι λαμπράς! Είναι οι μεγάλες συμπτώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό έχει σχέση με αυτό που θα κάνω ως εισαγωγική παρατήρηση επί του νομοσχεδίου.

Πολλά συνέβησαν σε αυτόν τον τόπο και ειδικότερα μετά τη Μεταπολίτευση δεν βιώσαμε ό,τι καλύτερο για τη λειτουργία του

πολιτεύματός μας, που προφανώς είχε τις επιπτώσεις κατ' εξοχήν στη Δημόσια Διοίκηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κανένας δεν έχει ή -αν το θέλετε- δεν μας εξέλιπε και η γενναιότης να αναγνωρίσουμε σφάλματα και παραλείψεις που έγιναν από τις κυβερνήσεις των κομμάτων που προερχόμαστε. Όμως, κάποτε -ξέρετε- έρχεται εκείνη η χρονική στιγμή που η ποσοτική συσσώρευση οδηγεί στην ποιοτική μετατροπή. Πανάρχαιος νόμος! Χρησιμοποιήθηκε από τον αρχαίο φιλόσοφο Ιάμβλιχο. Χρησιμοποιήθηκε από τον Μαρξ και τον Ένγκελς κ.ο.κ..

Ναι, εφόσον κάνετε αυτήν τη διαπίστωση και την κάνουμε με αφορμή και αιτία την τραγική οικονομική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα, θα πρέπει και η λέξη αυτή που -νομιζώ- βάνουσα διαστρέφεται, δηλαδή, η συναίνεση, να καταστεί, επιτέλους, αυτό που είναι: Είναι το υπόβαθρο προς συνεννόηση, αγαπητοί συνάδελφοι.

Η συναίνεση από μόνη της δεν σημαίνει απαραίτητα ότι οδηγεί τον πολιτικό κόσμο σε συνεννόηση. Εφόσον, δηλαδή, στην καταγραφή των προβλημάτων για τη Δημόσια Διοίκηση έχουμε έναν κοινό τόπο, θα πρέπει επιτακτικά να επέλθει η μετατροπή γύρω από τις συνθήκες που λειτουργεί η Δημόσια Διοίκηση.

Και εδώ απαραίτητη προϋπόθεση, για να γίνει πράξη αυτό το οποίο ζητάτε και επικαλείστε, δίνεται από τα κόμματα με μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, με μικρότερη ή μεγαλύτερη ένταση, να το αξιοποιήσετε κατά τον καλύτερο τρόπο, κατά τη λειτουργία του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος, κατά την επιλογή του λαού, εφόσον Κυβέρνηση της χώρας είστε εσείς.

Επομένως, κατ' εμέ, θεωρείται απαραίτητο να οδηγηθούμε σε πραγματική ποιοτική μετατροπή για τη λειτουργία της Δημοσίας Διοικήσεως με συνεννόηση. Τότε πιστεύω ότι θα βγάλουμε ως συνισταμένη από τις παραμέτρους και τις συνιστώσες το καλό εκείνο αποτέλεσμα, την καλή εκείνη πρακτική, που θα οδηγήσει τη χώρα μας, τους πολίτες και την πατρίδα μας σε ένα καλύτερο μέλλον.

Ο νομοθέτης, αγαπητοί συνάδελφοι, κατά τη συνταγματικότητα των κείμενων διατάξεων, των νόμων δεν αναιρεί και εκείνη τη δυνατότητα, τη δυνητική, αν το θέλετε, πρακτική να επιλέγει στα ύψιστα αξιώματα της διοικήσεως και με κάποια απόχρωση και ένα κριτήριο σύμπτωσης του διοικητικού στελέχους με την εκάστοτε κυβέρνηση.

Υπάρχουν -ξέρετε- άπειρες αποφάσεις των πρωτοδικείων της χώρας προς αυτήν την κατεύθυνση. Και φοβούμαι πως δεν λέμε την αλήθεια στους πολίτες. Δεν ενημερώνονται οι πολίτες και υπάρχει αυτή η απόσταση, η άγνοια και -λυπάμαι που θα το πω- η διαστροφή στη λειτουργία του πολιτεύματος μεταξύ πολιτικού κόσμου και πολιτών, γιατί απουσιάζει η ενημέρωση για τη λειτουργία του πολιτεύματος και, προφανώς, της Δημοσίας Διοικήσεως.

Συνεντεύξεις πάντως δεν θα υπάρχουν και προφανώς ξέρετε πως κάθε κόμμα που θα έρχεται και θα θεσπίζει τη συνέντευξη με τα δικά του τα κριτήρια θα θεωρεί πως είναι η καλύτερη και η αντικειμενικότερη διαδικασία. Πάντοτε, όμως, οι άλλοι θα έχουν την υπόνοια, κατά την υποκειμενικότητα που υπάρχει στους ανθρώπους, στους πολίτες και στους πολιτικούς, να υπάρχει η αναζήτηση και η ένσταση.

Άκουσα χθες για την απόρριψη της αίτησης αντισυνταγματικότητας που κατέθεσε το κόμμα μας τον Υπουργό να διαβάσει τη συγκεκριμένη διάρθρωση που έχει καταθέσει.

Το πειθαρχικό, αγαπητοί συνάδελφοι -το λέει και αυτός καθαυτός ο προσδιορισμός του- είναι για παραβάσεις. Δεν είναι για αξιολόγηση, για υποβάθμιση υπαλλήλων ή οτιδήποτε άλλο. Επομένως δεν ευσταθεί αυτού του είδους η επιχειρηματολογία. Προφανώς, κατά την άλλη -αν το θέλετε- στρεβλή ερμηνεία του πολιτεύματος, η δεδηλωμένη του λαού φθάσαμε να εφαρμόζεται και σε διαδικασίες αντισυνταγματικότητας. Λέει πως είναι παλιά πρακτική. Ας τη δεχθούμε, για να δούμε πού θα οδηγηθεί αυτή η υπόθεση.

Κλείνοντας, θέλω να πω πως ο Πρωθυπουργός δεν έδωσε δείγματα γραφής και υπηρέτησης το κοινοβουλευτικού μας δημοκρατικού πολιτεύματος. Δεν έχει η Ελλάς προεδρική δημοκρατία. Έχει κοινοβουλευτική δημοκρατία και οφείλεται

περισσότερος σεβασμός και αξιοποίηση κοινοβουλευτικών στελεχών.

Η Κυβέρνηση σήμερα απαρτίζεται κατ' εξοχήν από εξωκοινοβουλευτικούς σε καίρια πόστα. Τα πρόσωπα αυτά δεν θα λογοδοτήσουν στο λαό. Θα λογοδοτήσει, βεβαίως -θα μου πείτε- εν τω συνόλω η Κυβέρνηση. Βάζετε σήμερα και τον Πρωθυπουργό σε μία μέγγενη, που δεν χρειαζόταν. Είναι περιττό. Τι μπορεί να προσλάβει ως συμβούλους και δεν μπορεί να το κάνει ο Πρωθυπουργός, δίνοντας την εντολή σε συνεννόηση που πρέπει να υπάρχει και στο συντονισμό σε ένα Υπουργείο; Χρειαζόταν να εκτίθεται ο Πρωθυπουργός της χώρας και να ακούγονται όλα αυτά για απευθείας ανάθεση;

Πείτε μου: Υπάρχει Υπουργείο Πρωθυπουργού; Προφανώς ο Πρωθυπουργός μπορεί να είναι και Υπουργός, αλλά η υπηρεσιακή διάσταση στην εισήγηση ενός θέματος που θα αποφασίσει ο Πρωθυπουργός για την πρόσληψη -έστω και απευθείας- κάποιων συμβούλων δεν υπάρχει. Ποιος θα είναι ο εισηγητής; Ποιος θα είναι ο προϊστάμενος; Ποιος θα είναι ο διευθυντής, ούτως ώστε το θέμα να φθάσει εκεί που πρέπει και, προφανώς, έπρεπε κατά την ευνομούμενη μας πολιτεία να γίνει διαγωνισμός;

Εκτιμώ, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι για μια ακόμη φορά διαπιστώνουμε πιθανόν ένα κοινό σύνολο, έναν κοινό τόπο όλοι μαζί, αλλά, δυστυχώς, στο «διά ταύτα» δεν προχωρούμε, όπως απαιτούν οι καιροί, το μέλλον της πατρίδας και οι πολίτες αυτής της χώρας που αγωνιούν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κιλιτζίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αιθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης της λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 1ο Επαγγελματικό Λύκειο Ιλίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλείται ο συνάδελφος κ. Σπυριδών Ταλιαδούρος από την Άρνη Καρδίτσας να λάβει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, τα θέματα που διαπραγματεύεται το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι εξαιρετικά σημαντικά για τη δομή και την ποιότητα της Δημόσιας Διοικήσεως. Για το λόγο αυτό απαιτούν εξαντλητική διαβούλευση, αλλά και γενικότερη συναίνεση του πολιτικού κόσμου.

Δυστυχώς, διαβούλευση δεν έγινε. Και όχι μόνο δεν έγινε, αλλά ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο ήρθε αρχικά με τη διαδικασία των κατεπείγοντος, η οποία τελικά λόγω των αντιδράσεων των δικών μας δεν προχώρησε. Όμως, υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στο νομοσχέδιο που προσβάλουν τις αρχές της αξιοκρατίας και της συνέχειας της διοίκησης.

Θα ήθελα, όμως, πρώτα να τονίσω ότι η μεγάλη τομή για την αξιοκρατία στη διοίκηση έγινε με τον Υπαλληλικό Κώδικα που ψηφίστηκε το 2007 και αυτόν τον Κώδικα ουσιαστικά σήμερα απλώς έρχεται το παρόν νομοσχέδιο να τον τροποποιήσει σε ορισμένα σημεία και να δημιουργήσει με το άρθρο 5 μια μεταβατική περίοδο, με όλα τα προβλήματα που αυτή συνεπάγεται.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το άρθρο 5 με τη δημοσίευση του νόμου λήγουν αυτοδικαίως οι θητείες των μελών των υπηρεσιακών συμβούλων και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων των δημοσίων υπηρεσιών.

Ποιος είναι άραγε ο λόγος να αλλάξετε, κύριε Υπουργέ, συλλήβδην μέσα από τις διαδικασίες του νομοσχεδίου όλα τα μέλη των υπηρεσιακών συμβουλίων και όλους τους προϊσταμένους των οργανικών μονάδων; Με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά διαλύεται ο ιστός της διοίκησης. Είμαστε αντίθετοι στο να αλλάξει κάθε τόσο η ιεραρχία της διοίκησης.

Επίσης, στο άρθρο 5 προβλέπεται ότι όσοι επιλεγούν με το μεταβατικό αυτό καθεστώς θα ασκούν τα καθήκοντά τους έως την τοποθέτηση και την επιλογή των προϊσταμένων που θα επιλεγούν

τελικά από τα συμβούλια που θα συσταθούν με την κανονική πλέον διαδικασία που προβλέπεται στο νόμο.

Με τον τρόπο αυτό, όμως, είναι ασαφής και δεν προσδιορίζεται με ακρίβεια η λήξη αυτής της μεταβατικής περιόδου. Έχει ως αποτέλεσμα να προκαλείται και ανασφάλεια στο δημόσιο τομέα και να μην προχωράει η Δημόσια Διοίκηση κατά τη μεταβατική περίοδο και δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο να έχουμε διαδοχικές κρίσεις μέσα σε αυτήν την περίοδο, πράγμα το οποίο πλήττει πάλη τη Δημόσια Διοίκηση.

Εξαιρούνται τα κριτήρια της γραπτής εξέτασης, η συνέντευξη και η υπηρεσιακή αξιολόγηση. Δεν είναι δυνατόν να μην υπάρξει συνέντευξη, προκειμένου να αξιολογηθούν οι ικανότητες και η προσωπικότητα του υποψηφίου. Και γιατί οι επιλογές κατά τη μεταβατική περίοδο –γιατί εκεί εξαιρούνται– δεν γίνονται είτε με το παλαιό είτε με το νέο σύστημα και γίνονται με ένα αόριστο σύστημα;

Σε ότι αφορά στη θητεία των προϊσταμένων, από τριετής γίνεται πενταετής. Η παρατήρησή μου είναι η εξής. Αν η θητεία καθιερώθηκε με τη λογική του κινήτρου, να κρατάει, δηλαδή, τους προϊσταμένους σε εγρήγορση για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, τότε η πενταετία το αποδυναμώνει και ιδίως στο επίπεδο του γενικού διευθυντή. Ακόμη ο αποκλεισμός της βαθμολογίας των υπηρεσιακών εκθέσεων για την επιλογή των προϊσταμένων νομίζω ότι προσβάλλει το σύνολο του δημοσιούπαλληλικού κόσμου, γιατί δεν επιβραβεύεται ούτε ο ζήλος ούτε η εργατικότητα των υπαλλήλων εκείνων οι οποίοι αξιολογήθηκαν ανάλογα με τις υπηρεσιακές εκθέσεις.

Μειώνεται δραστικά, επίσης, η μοριοδότηση της επιμόρφωσης των υπαλλήλων, απαξιώνοντας στην ουσία την προσπάθεια για συνεχή εκπαίδευση. Αυξάνεται η μοριοδότηση του πρώτου master, αφήνοντας ίδια τη μοριοδότηση του διδακτορικού. Με αυτόν τον τρόπο εξομιάζουμε ουσιαστικά τους δύο τίτλους, το master και το διδακτορικό, κάτι το οποίο είναι και άδικο και αντιεπιτημονικό.

Στο άρθρο 85, σε υπαλλήλους με υπέρ τριακονταετή προϋπηρεσία, που είναι υποψήφιοι για θέσεις προϊσταμένων γενικών διευθυντών, δεν μπορεί να συνεκτιμάται ο βαθμός του πτυχίου που τον είχαν πάρει πριν από τριάντα ή τριάντα πέντε χρόνια, παρά μόνο η συνολική προσφορά στην υπηρεσία. Ο βαθμός του πτυχίου πρέπει να συνεκτιμάται κατά τη διαδικασία της πρόσληψης και όχι μετά από τριάντα και πλέον χρόνια.

Οι ειδικές δραστηριότητες που περιγράφονται στο άρθρο 85 παράγραφος 1 εδάφιο γ', μοριοδοτούνται μόνο με 80 μόρια, αν και ουσιαστικά αποτελούν την ποιοτική απόδοση του υπαλλήλου στη διοικητική του καριέρα. Αυτά θα έπρεπε να έχουν πολλαπλάσια βαρύτητα.

Επίσης, θεωρείται ότι δεν είναι δυνατόν σε ανθρώπους καριέρας, με πάνω από είκοσι πέντε-τριάντα χρόνια υπηρεσίας να ζητείται γραπτή εξέταση για προαγωγή και μάλιστα με αντικείμενο που δεν είναι σαφώς καθορισμένο.

Με αυτές τις λίγες παρατηρήσεις κλείνω, τονίζοντας ότι το ζήτημα της αντικειμενικότητας και της αξιοκρατίας στη διοίκηση είναι σημαντικό, είναι αναγκαίο και πρέπει να αντιμετωπιστεί συνολικά και όχι με επί μέρους μεταβατικές και αποσπασματικές ρυθμίσεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ταλιαδόρο και για το ακριβές στην τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται ο Αχαιός Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιχαήλ Μπεκίρης να λάβει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Δεκατέσσερις Πρωθυπουργούς έχει βγάλει η Αχαΐα.

Κύριοι Βουλευτές, είναι πράγματι να απορεί κανείς με τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης στο επίπεδο του νομοθετικού έργου. Εδώ η χώρα χάνεται, κατά κοινή ομολογία, όπως εσείς την οδηγείτε μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα και το μόνο που σας απασχολεί είναι να φέρετε νομοσχέδια άκρως επικίνδυνα για την κοινωνική συνοχή, όπως αυτό της προηγούμενης εβδομάδας για το ζήτημα της ιδιγένειας και τις ψήφους στους μετανάστες ή όπως το σημερινό για την τοποθέτηση σε θέση διευθυντών και

γενικών διευθυντών στο δημόσιο τομέα, που ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στο βαθύ καλό ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80.

Μέσα στη δίνη της χειρότερης οικονομικής κρίσης, που μαστίζει τους πολίτες και τη χώρα, αντί να μεριμνήσετε για μέτρα που μπορούν να μας οδηγήσουν στην έξοδο από την κρίση, ασχολείστε με θέματα που δεν είναι της παρούσης ή με θέματα αποκατάστασης της κομματικής σας νομενκλατούρας. Μα, αλήθεια, πιστεύετε ότι οι έλληνες πολίτες, που προεκλογικά τους κοροϊδέψατε αισχρά με συνθήματα περί αύξησης των εισοδημάτων τους, τους ενδιαφέρουν τα νομοθετήματα που εξυπηρετούν αποκλειστικά και μόνο το κόμμα σας, τη στιγμή κατά την οποία –να χρησιμοποιήσω μια φράση δική σας– και βουλιάζουμε και δεν αλάζουμε;

Δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν ή είστε τελείως ερασιτέχνες ή είστε επικίνδυνοι. Σίγουρα όμως, δεν είστε αποτελεσματικοί. Άγεστε και φέρεστε από τα γεγονότα, κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Τα εσωτερικά σας προβλήματα, η αδυναμία διατύπωσης ενός συγκεκριμένου προγράμματος για την οικονομία, ο φόβος σας για το δημόσιο διάλογο, σάς καθιστούν εξαιρετικά αναποτελεσματικούς, με άμεσο κίνδυνο και η χώρα και οι πολίτες να κινδυνεύουν λόγω της απειρίας σας, λόγω της ανικανότητάς σας, λόγω της αναβλητικότητας που σας χαρακτηρίζει, λόγω της αδυναμίας σας να κυβερνήσετε ουσιαστικά.

Ακόμη και σήμερα αρέσκεστε στην παρελθοντολογία, λες και είστε Αντιπολίτευση, βρίσκετε διέξοδο στην ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής του τόπου, για να καλύψετε δικά σας προβλήματα. Όλα αυτά δεν σας απασχολούν καθημερινά. Κάνουν τη δουλειά τους, βλέπουν το εισόδημά τους να εξανεμίζεται από τις αυξήσεις και τα μέτρα που εσείς επιβάλλετε, βλέπουν τις επιχειρήσεις τους να κλείνουν, βιώνουν μια τραγική πραγματικότητα, χωρίς καμμία ελπίδα για το αύριο.

Αυτή, λοιπόν, την τραγική στιγμή επιλέξατε για να φέρετε νομοσχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση. Νομοσχέδιο, όμως, που δεν αφορά τον τρόπο της λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά την τοποθέτηση των δικών σας κομματικών φίλων σε θέσεις διευθυντών και γενικών διευθυντών στο δημόσιο τομέα. Δεν θα είχαμε κανένα πρόβλημα να δεχθούμε το κατ'επείγον του θέματος, το οποίο πήρατε άρον άρον μετά τις καταγγελίες του κ. Κακλαμάνη, αν το νομοσχέδιο βελτίωνε πραγματικά κακοδικμονίες της δημόσιας διοίκησης, που έχουν να κάνουν με την επιτάχυνση των διαδικασιών, με τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, με την αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας, με την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, κάτι που η χώρα μας τώρα χρειάζεται, όσο ποτέ στο παρελθόν.

Αντί όλων αυτών, με έκπληξη διαπιστώνουμε ότι το μόνο που σας απασχολεί είναι να βολέψετε δικούς σας ανθρώπους. Και αν υπήρχε πρόβλημα στις κρίσεις των υπαλλήλων ή σαφές νομοθετικό έλλειμμα, θα μπορούσε κανείς να συμφωνήσει μαζί σας. Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα; Η αλήθεια είναι εναντίον σας. Υποστηρίζετε ψευδώς ότι έρχεστε να αποκαταστήσετε την ισότητα και την αξιοκρατία. Μα, αυτό αποκατεστάθη από το Δημοσιούπαλληλικό Κώδικα, ο οποίος συντάχθηκε από την Κυβέρνηση Καραμανλή με τη συνεργασία της ΑΔΕΔΥ.

Λέτε πως οι επιλογές της προηγούμενης κυβέρνησης ήταν με καθαρά κομματικά κριτήρια. Δεν θα σας πω τις καταγγελίες που είχαμε εμείς από τις κομματικές οργανώσεις της Νέας Δημοκρατίας, γιατί αφήσαμε τους ίδιους ανθρώπους στις θέσεις τους. Σας παροτρύνω, όμως, να ρωτήσετε για τις κομματικές τους πεποιθήσεις όλων και αυτών που υπηρετούν αυτή τη στιγμή τη Δημόσια Διοίκηση και θα διαπιστώσετε ότι ένα ακόμα ψευδεπίγραφο επιχείρημά σας καταρρέει.

Και προχωρείτε σε ακόμη πιο τραγικές για το δημόσιο τομέα ρυθμίσεις. Είναι πρόοδος, αξιοκρατία και ισονομία η εξίσωση μορίων των κατεχόντων μεταπτυχιακών διπλωμάτων με τα διδακτορικά; Είναι αξιοκρατία και ισονομία να παραγκωνίζετε τελείως όλους όσους έχουν περάσει το στάδιο της επιμόρφωσης; Είναι αξιοκρατία και ισονομία να πηγαίνετε πίσω εκατόν ογδόντα μήνες για τον υπολογισμό της υπηρεσίας, μόνο και μόνο για να εξισώσετε έναν υπάλληλο που έμεινε τμηματάρχης ακόμα και επί των δικών σας ημερών και δεν έγινε διευθυντής με αυτόν που κλήθηκε δικαίως και έγινε διευθυντής και γενικός διευθυντής;

Αυτές σας οι επιλογές, κύριε Υπουργέ, κάθε άλλο παρά προς την αξιοκρατία, την ισονομία και την ισότητα οδηγούν. Οδηγούν, με μαθηματική ακρίβεια, στην ισοπέδωση της δεκαετίας του '80, στη φαύλη νοοτροπία που τότε εγκαθιδρύθηκε, κατέστρεψε και καταστρέφει ακόμη και σήμερα την κοινωνία μας. Αυτό, κύριοι Βουλευτές της Κυβέρνησης, δεν αποκαλείται σε καμία περίπτωση πρόοδος. Είναι ακραία οπισθοδρόμηση.

Είναι ακραία οπισθοδρόμηση το ότι επικαλούμενοι την απαράδεκτη μεταβατική διάταξη, στοχεύετε στην πράσινη διοίκηση. Πράσινη, βέβαια, όχι από την πλευρά και τον προσανατολισμό της πράσινης οικονομίας και του τρόπου λειτουργίας, αλλά μια Δημόσια Διοίκηση πλήρως αλωμένη απ' ό,τι αυτό συνεπάγεται, από τους οργανωμένους οπαδούς σας, χωρίς αξιολόγηση, χωρίς κριτήρια, χωρίς αξιοκρατία.

Κύριοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας, από το να ασχολείστε με διωγμούς, προσγειωθείτε στην πραγματικότητα. Αλλάξτε τη Δημόσια Διοίκηση προς το καλύτερο και θα μας βρείτε μαζί σας, κάντε τη πιο ανταγωνιστική, πιο παραγωγική. Βελτιώστε τις σχέσεις του πολίτη και των δημοσίων υπαλλήλων, καταπολεμήστε τη γραφειοκρατία με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών, απλοποιήστε ακόμη περισσότερες διαδικασίες, καταρτίστε ένα πρόγραμμα μετατάξεων και μετακινήσεων, ώστε να καλυφθούν κενά και να απελευθερωθούν εγκλωβισμένες δυνάμεις. Κοπάξτε το αύριο, εγκαταλείψτε πια το παρελθόν.

Όσο και να προσπαθείτε, δεν μπορείτε πλέον να πείσετε πως για ό,τι κακό συμβαίνει σε αυτόν τον τόπο ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία. Εμείς δεν διατάζουμε να κάνουμε την αυτοκριτική μας, να αναγνωρίσουμε και τις πράξεις και τα λάθη μας και τις παραλείψεις μας. Αλλά μην σας περνάει από το μυαλό ότι θα αφήσουμε ανυπεράσπιστο το έργο μας. Αυτό είναι δική μας ευθύνη, όπως δική σας ευθύνη είναι να χτίσετε πάνω σε ότι βρίσκετε και όχι να το γκρεμίζετε.

Η ισοπεδωτική σας τακτική που σάς χαρακτήριζε και δυστυχώς σας ακολουθεί, δεν θα βγει σε καλό. Και μπορεί το δικό σας καλό να μην ενδιαφέρει κανέναν απολύτως, αλλά το καλό του τόπου και των πολιτών μάς αφορά και μάς αγγίζει όλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Παρακαλείται ο κ. Δημήτριος Καρύδης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Α' Πειραιώς να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στο κύριο μέρος της ομιλίας μου, θα έλεγα στον κύριο συνάδελφο που μίλησε πριν από εμένα ότι θα πρέπει να είναι περισσότερο μετρημένος, όταν μιλάει και αναφέρεται στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Θα ήθελα να προσθέσω επίσης ότι είναι εξοργιστικό και εξωφρενικό και αποτελεί ντροπή, αυτοί που έφτασαν τη χώρα στη χρεοκοπία και στη διάλυση, να κάνουν σήμερα από το Βήμα αυτό της Βουλής, τους τιμητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με σταθερά βήματα η Κυβέρνηση κάνει πράξεις τις δεσμεύσεις της για μία νέα μεγάλη αλλαγή στο κράτος και τη δημόσια διοίκηση, μία πολιτική που στηρίζεται στην αξιοκρατία, την ισονομία, τη διαφάνεια σε όλο το φάσμα της οργάνωσης και λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης. Το σημερινό νομοσχέδιο ακολουθεί και συνδυάζεται με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε πριν από λίγο καιρό, σχετικά με τις προσλήψεις, τη διαφάνεια και την αξιοκρατία στο δημόσιο τομέα. Θα ακολουθήσουν, όπως ξέρουμε, τις επόμενες ημέρες και άλλα σχέδια νόμου προς αυτήν την κατεύθυνση, για την οποία έχουμε δεσμευθεί προεκλογικά και περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά μας. Τα σχέδια νόμου για το φορολογικό, που αφορά και τη Δημόσια Διοίκηση, για την ανάρτηση των αποφάσεων στο διαδίκτυο και τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», είναι ορισμένα απ' αυτά.

Η χώρα μας πρέπει να αποκτήσει Δημόσια Διοίκηση που να εγγυάται το κράτος δικαίου, την αξιοκρατία, την αντικειμενικότητα, τους κανόνες διαφάνειας και κύρια την άμεση και ισότιμη εξυπηρέτηση του πολίτη. Έχουμε υποχρέωση απέναντι σε όλο τον ελληνικό λαό και κύρια στις νέες γενιές, να βάλουμε ένα τέλος στη φαυλότητα, τη ρουσφετολογία, την πελατειακή μεταχείριση

του κάθε πολίτη, από μία διοίκηση ανεξέλεγκτη και αναποτελεσματική.

Η Νέα Δημοκρατία απέτυχε σε αυτόν τον κρίσιμο τομέα. Είχε υποσχεθεί με τυμπανοκρουσίες, που θυμόμαστε όλοι πολύ καλά, την επανίδρυση του κράτους και στην πράξη το διέλυσε. Με το ν. 3260/2004 κατήργησε και υποβίβασε όλους τους προϊσταμένους, ανεξαιρέτως ικανοτήτων, μέσα σε μία νύχτα και ας μην μας λείει ο κύριος συνάδελφος αυτά τα προηγούμενα περί αξιοκρατίας και διαφάνειας. Είδαμε πολλά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας μέσα σε μία νύχτα να καταλαμβάνουν θέσεις διευθυντών, γενικών διευθυντών και προϊσταμένων του δημοσίου, χωρίς καμία αξιολόγηση.

Το 2007 παρ' ό,τι ψηφίστηκε ο ν. 3528 με τη διαδικασία των κωδίκων, ο οποίος εισήγαγε ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια για την επιλογή των προϊσταμένων, στην πράξη ακυρώθηκε με διάφορες μεταβατικές διατάξεις. Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Σε μία κρίσιμη περίοδο για την πατρίδα μας, το κράτος, η δημόσια διοίκηση δεν είναι σε θέση να συμβάλει στοιχειωδώς στην αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας δίνει την ευκαιρία να κάνουμε πράξη και να μην μένουμε απλά στα λόγια, τις δεσμεύσεις για μία διοίκηση διπλά και όχι πλάνα και σε σύγκρουση με τους πολίτες, με στελέχη που εφαρμόζουν τις πολιτικές και τους νόμους που ψηφίζει η Βουλή, με στελέχη που προστατεύουν τη δημόσια περιουσία και τα δημόσια αγαθά για το καλό της χώρας και των πολιτών και όχι για τα συμφέροντα των λίγων που υπαγορεύουν οι ενδιάμεσοι. Αλλωστε, είναι νωπά ακόμα στη μνήμη μας τα φαινόμενα και τα σκάνδαλα τύπου Βατοπεδίου, τύπου Μανούσης στις ακτοπολικές συγκοινωνίες και όλο αυτό το αλισβερίσι που έγινε μέσα στη Δημόσια Διοίκηση.

Εμείς πιστεύουμε βαθιά ότι δεν θα μπορέσει η χώρα μας να ανταποκριθεί στη σημερινή κρίση, αν δεν γίνουν ουσιαστικές αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση, αν δεν οργανώσουμε ένα σύστημα διαφανές, με κανόνες και αρχές και προπάντων αποτελεσματικό και ανταγωνιστικό. Η χώρα μας καταλαμβάνει τις τελευταίες θέσεις στην παγκόσμια κατάσταση ανταγωνιστικότητας. Μάλιστα, από το 2004 έως το 2009 υποχώρησε πάνω από σαράντα θέσεις στην κατάταξη αυτή. Οι λόγοι, βέβαια, είναι πολλοί. Ένας, όμως, απ' αυτούς πολύ σημαντικός έχει άμεση σχέση με το επίπεδο στελέχωσης, λειτουργίας και οργάνωσης της δημόσιας διοίκησης. Η γραφειοκρατία, το αντιφατικό πλαίσιο σε καθοριστικούς τομείς της οικονομίας συμπληρώνουν την εικόνα μιας διοίκησης, η οποία αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα προόδου και ευημερίας, ενώ ταυτόχρονα καλλιεργεί τη διαφθορά, την αδιαφάνεια και την καταδυνάστευση του πολίτη.

Η ευθύνη δεν ανήκει αποκλειστικά και μόνο στους δημόσιους λειτουργούς. Σίγουρα, το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης είναι πολιτικό. Υπάρχουν διαχρονικές ευθύνες και αυτό είναι βέβαιο. Έχουμε, όμως, σήμερα ευθύνη η πλειοψηφία των πολιτών να μην ταλαιπωρείται σε μεγάλες ουρές στα γκισέ της διοίκησης, να μην υπάρχει το «γρηγορόσημο», να μην υπάρχει η κακή συμπεριφορά, να μην υπάρχει η μεγάλη αυτή ταλαιπωρία, που στρέφει τους πολίτες προς την πολιτική και τους πολιτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που εξετάζουμε και καλούμαστε να ψηφίσουμε, προβλέπει ακριβώς ένα ολοκληρωμένο σύστημα επιλογής και εξέλιξης στην ιεραρχία της δημοσίας διοίκησης. Ένα σύστημα αντικειμενικό και αξιοκρατικό και με τα όργανα τα οποία θεσπίζει, τα νέα όργανα, αλλά και με τις διαδικασίες που εισάγει, που είναι και γραπτές διαδικασίες και διαδικασίες μοριοδότησης και διαδικασίες συνέντευξης, αλλά μέσα από έναν αντικειμενικό προσδιορισμό. Οι μεταβατικές διατάξεις για αυτές θέτουν ένα αντικειμενικό σύστημα επιλογής και αυτό για εμάς έχει μία πολύ μεγάλη σημασία.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω τα εξής. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ο ελληνικός λαός έχει στραμμένα τα μάτια του επάνω μας. Έχει εξαντλήσει πλέον όλα τα περιθώρια ανοχής του. Περιμένει από εμάς να προχωρήσουμε με θάρρος στην εξυγίανση του πολιτικού συστήματος, να δημιουργήσουμε ένα σύγχρονο κράτος, χωρίς μικροκομματικά κριτήρια, να οργανώσουμε τη δημόσια διοίκηση με στόχο την εξυπηρέτηση του πολίτη, αλλά και την ανάπτυξη της χώρας. Ας

το κάνουμε, λοιπόν, πράξη με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καρύδη.

Τώρα, το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Β' Αθηνών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα από τα κύρια ζητήματα, τα οποία μας θέτει ο ελληνικός λαός, είναι η αλλαγή στο πολιτικό μας σύστημα. Και όταν λέει αλλαγή στο πολιτικό σύστημα, ζήτημα που τίθεται σε όλα τα πολιτικά κόμματα, βεβαίως εννοεί και τα πρόσωπα εκείνα που μπορεί να δημιουργήσαν μείζονα προβλήματα στον ελληνικό λαό και να εξέθεσαν την πολιτική και τους πολιτικούς, αλλά εννοεί και την αλλαγή των θεσμών.

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο σε όλα τα κόμματα, όπως λέμε, να υπάρχει η αυτοεξυγίανση -και τουλάχιστον σε ό,τι μας αφορά έχει γίνει- αλλά είναι αναγκαίο να αλλάξουμε και τους θεσμούς εκείνους που γεννούν προβλήματα, εκθέτουν το πολιτικό μας σύστημα, το εμφανίζουν ορισμένες φορές ως λίγο και απαξιωμένο στα μάτια των πολιτών.

Η αναβάθμιση του πολιτικού μας συστήματος, η ενίσχυση της αξιοπιστίας του, η ενίσχυση των θεσμών, το οποίο έχει να κάνει με τη σχέση πολιτικού-πολίτη και τη σχέση πολιτείας-πολίτη, νομίζω ότι πρέπει να είναι από τα κύρια ενδιαφέροντά μας. Και όντως, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, νομίζω ότι έχει κάνει σημαντικά βήματα σε αυτήν την κατεύθυνση. Να αναφέρω, για παράδειγμα: τα μέτρα για τη διαφάνεια που περιλαμβάνονταν στο νόμο πια, που έχουμε ψηφίσει από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Την αναβάθμιση του ρόλου του Κοινοβουλίου, το οποίο εξήγγειλε και πραγματοποιείται μετά από τις αναφορές του Πρωθυπουργού και τη δουλειά που γίνεται σήμερα στη Βουλή και από το Προεδρείο και από τους αρμόδιους κοινοβουλευτικούς. Το μεγάλο θέμα των προσλήψεων, όπου με μία μεγάλη παρέμβαση εγγυόμαστε απέναντι στους Ελληνόπαιδες την ισοτιμία έναντι του νόμου, τη δυνατότητα των ίσων ευκαιριών για προσλήψεις στο δημόσιο, τις ίσες δυνατότητες για όλους. Τους ισχυρούς ΟΤΑ και την αποκέντρωση. Την αποκέντρωση του κράτους, που θα βοηθήσει και την εξοικονόμηση πόρων και τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα και την τοπική ανάπτυξη.

Βεβαίως, σήμερα συζητούμε ένα ακόμη μείζον ζήτημα, μία αλλαγή στη δημόσια διοίκηση, αυτή που έχει να κάνει με τους διευθυντές, τους γενικούς διευθυντές, τους προϊστάμενους, την ηγεσία της δημόσιας διοίκησης και την εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων. Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ποιες είναι οι παρεμβάσεις του κομματισμού και των κομμάτων διαχρονικά στη Δημόσια Διοίκηση και αν θέλετε όλοι οφείλουμε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Δεν υπάρχει αναμάρτητος σ' αυτό.

Από τα παλιά χρόνια ακόμη, από την εποχή της πλατείας Κλαυθμώνος μέχρι σήμερα, η ιστορία της Δημόσιας Διοίκησης βρίθει κομματικών παρεμβάσεων, ευνοϊκοκρατικών παρεμβάσεων, αναξιοκρατίας, παρά τις κατά καιρούς φωτεινές παρεμβάσεις από κάποιους φωτεινούς πολιτικούς, οι οποίοι επιχειρήσαν να αλλάξουν αυτήν την κατάσταση, κατάσταση που παρ' ότι βελτιώθηκε, δεν έχει αλλάξει ριζικά, μέχρι σήμερα που μιλάμε.

Ορισμένες φορές, έχουμε και πισωγυρίσματα. Ορισμένες φορές, ενώ εμφανιζόμαστε να κάνουμε θετικά βήματα, ξαφνικά μια άλλη κίνηση, μια αλλαγή κυβέρνησης μας οδηγεί στο παρελθόν.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη να κάνουμε μια νέα αρχή, μόνο που η νέα αρχή πρέπει να έχει σταθερά και διαφανή χαρακτηριστικά και να μην αλλάζει εύκολα. Ή επειδή, ζούμε σε Κοινοβουλευτικό πολίτευμα, αυτός που θα επιχειρήσει να την αλλάξει, να αναλάβει τεράστια ευθύνη και τεράστιο κόστος στα μάτια των πολιτών.

Νομίζω ότι αυτό επιχειρούμε να κάνουμε, αυτήν τη νέα αρχή, την οποία και στο θέμα της εξέλιξης των στελεχών της δημόσιας διοίκησης έχει ανάγκη το πολιτικό μας σύστημα. Πρέπει να τους απαλλάξουμε από την κηδεμονία μας και βεβαίως, αυτοί να απαλλαγούν από το άγχος της εξυπηρέτησης κομματικών επι-

λογών.

Με αυτόν τον τρόπο γεννιούνται τα σκάνδαλα, με αυτόν τον τρόπο γεννιέται η χαμηλή εξυπηρέτηση του πολίτη και με αυτόν τον τρόπο γεννιέται η αναξιοπιστία. Ας αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο. Μπορούμε να το κάνουμε. Και εγώ δεν καταλαβαίνω, γιατί δεν μπορούμε να το κάνουμε όλοι μαζί.

Κάποιοι επιχειρούν να υπεραμυνθούν επιλογών τους. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, επιτέλους. Οι επιλογές που έγιναν και την περασμένη φορά, όπως έγιναν και στο παρελθόν από ορισμένες δικές μας κυβερνήσεις, ήταν αναξιοκρατικές. Υπάρχει άνθρωπος που πιστεύει ότι η προηγούμενη κυβέρνηση έκανε σωστά και αξιοκρατικά τις επιλογές των γενικών διευθυντών και των διευθυντών; Πιστεύω από μέσα του ούτε ένας ούτε ο ίδιος που τις έκανε, ο αρμόδιος Υπουργός ή εν πάση περιπτώσει οι Υπουργοί ή τα αρμόδια στελέχη εκεί που ήταν. Ούτε οι ίδιοι! Αν τους ρωτήσεις εκτός Κοινοβουλίου χωρίς μικρόφωνα, δεν θα καλύψουν την επιλογή τους. Και νομίζω πως αυτό είναι κοινό μυστικό.

Ας μην αμυνόμαστε λοιπόν, αυτών των τετελεσμένων. Ας μην επιχειρούμε να γαντζωθούμε πάνω σε κάποιες επιλογές που όλοι γνωρίζουμε πώς έγιναν. Ας κοιτάξουμε μπροστά. Και το μπροστά σημαίνει, ότι χρειάζονται αντικειμενικά όργανα που θα κάνουν τις επιλογές και αντικειμενικές διαδικασίες για την υλοποίηση αυτών των επιλογών. Και ας απαλλάξουμε και τους εαυτούς μας από τους πειρασμούς της παρέμβασης και τους ίδιους τους δημόσιους υπάλληλους από την υποχρέωση, του να σκύβουν το κεφάλι είτε στις κομματικές επιλογές είτε στα πρόσωπα των κομματικών επιλογών είτε στους πολιτικούς προϊστάμενους, όχι υπό την έννοια της καθοδήγησης των στόχων -που εξάλλου οφείλουν- αλλά υπό την έννοια της υποχρέωσης της εξυπηρέτησης αδιαφανών επιλογών, που δεν είναι ούτε ο ρόλος τους ούτε μπορεί να συνεχίζει να είναι ο κανόνας στην ελληνική πολιτεία.

Πιστεύω -και κλείνω- ότι η παρέμβαση που επιχειρεί το Υπουργείο Εσωτερικών δίνει μια τεράστια ευκαιρία. Δίνει μια ευκαιρία να κάνουμε αυτήν τη νέα αρχή. Δίνει την ευκαιρία να βάλουμε αντικειμενικές και αξιοκρατικές διαδικασίες στο δημόσιο. Δίνει την ευκαιρία σε όλους να υπερβούν το παρελθόν. Ας το καταλάβουμε και ας συμφωνήσουμε σε αυτό.

Θέλω να πιστεύω ότι το θετικό σήμα -που δυστυχώς μέχρι στιγμής δεν έχει επικρατήσει, αλλά που μπορεί να γίνει- του να ψηφιστούν κάποια πράγματα με ευρύτατες πλειοψηφίες, του να συμφωνηθούν κάποια πράγματα με ευρύτατες πλειοψηφίες και να μην αλλάξουν αυτά ούτε με τις αλλαγές των κυβερνήσεων, που επιβάλλει η Δημοκρατία, θα είναι μια βαθειά αλλαγή, μια τομή, που έτσι ήσυχα και απλά θα γίνει, για μια ακόμη φορά στην ελληνική πολιτεία. Τουλάχιστον, ας τη στηρίξουμε, γιατί έχουμε υποχρέωση στους εαυτούς μας και στις επερχόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Παρακαλείται ο κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής Φλωρίνης να έχει το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να εκθέσω κι εγώ μερικές σκέψεις πάνω στο θέμα που συζητάμε σήμερα. Είναι ένα θέμα αναμφίβολα, που σημαδεύει σε μεγάλο βαθμό την πορεία πλειύσης της Δημόσιας Διοίκησης.

Είναι γεγονός, ότι ανάμεσα στις διαρθρωτικές αδυναμίες της χώρας μας, που στολίζουν πάντα το λογύδριο οποιουδήποτε εκσυγχρονιστή, πρωτεύουσα θέση λαμβάνει η Δημόσια Διοίκηση. Είναι τόσο εμποτισμένο το συλλογικό υποσυνείδητο των Ελλήνων με την αναποτελεσματικότητα του δημοσίου, την αναξιοκρατία, τις επιλογές προϊσταμένων, την αδιαφάνεια, που και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι το καταδεικνύουν ανά πάσα στιγμή.

Είμαι σίγουρος ότι όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, αποδέχονται, στα λόγια τουλάχιστον, ότι η δημόσια διοίκηση πρέπει να έχει συνέχεια. Η σκληρή πραγματικότητα, όμως, είναι διαφορετική.

Η Δημόσια Διοίκηση, αγαπητοί συνάδελφοι, υφίσταται ανά τριετία, κατά μέσο όρο, μια μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία. Σε

διάστημα δεκαεπτά ετών, έχουν γίνει έξι και με το σημερινό, επτά σχέδια νόμου. Επτά νόμοι για τις μεταβολές του βαθμολογίου της εξέλιξης των δημοσίων υπαλλήλων.

Πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό μπορεί να συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία του δημοσίου; Στην Αιτιολογική Έκθεση, αναφέρετε κατά κόρον, για να δικαιολογήσετε την αναγκαιότητα κατάθεσης του παρόντος νομοσχεδίου, φαινόμενα πρόδηλης αναξιοκρατίας, πελατειακού κομματισμού, αμεροληψίας, κ.λπ., που συνδέονται άμεσα με τις επιλογές που έγιναν, τόσο με τον ν.3260/2004 όσο και με το νέο Υπαλληλικό Κώδικα, ένα Κώδικα που αποτελεί –είτε σας αρέσει είτε όχι– σταθμό για την αναβάθμιση της δημόσιας διοίκησης και καθιέρωσε για πρώτη φορά επιλογές που γίνονται με αντικειμενικά κριτήρια, κατοχύρωσε τη διαφάνεια, την ουσιαστική αξιολόγηση και έβαλε πλαίσιο μέσα στο οποίο θα αναδεικνύονται τα καλύτερα και ικανότερα στελέχη της διοίκησης.

Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας και να το πάρει πίσω, γιατί ούτε τον αμφισβήτησε όταν ψηφίστηκε αυτός ο Κώδικας ούτε εσείς, κύριε Υπουργέ, είχατε αντιδράσει. Και βέβαια, αν κάνουμε και μια απλή αντιπαραβολή σε αρκετά στοιχεία από το σημερινό σχέδιο νόμου που κατατίθεται, θα δούμε ότι είναι παρόμοια και μας πείθει ακράδαντα, ότι πρόκειται για αντιγραφή του κώδικα Παυλόπουλου, που είναι ένας κώδικας που ολοκληρώθηκε με συναινετικές διαδικασίες και με τη σύμφωνη γνώμη της ΑΔΕΔΥ. Αυτή είναι η αλήθεια και δεν παραγράφεται.

Για το λόγο αυτό, έχει μεγάλη σημασία, κύριε Πρόεδρε, η συναίνεση. Η συναίνεση αποτελεί προϋπόθεση για τη διαμόρφωση ενός μακρόχρονου θεσμικού πλαισίου για την υπηρεσιακή κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων και αποτελεί το εχέγγυο για την καλή πορεία.

Εσείς όμως, κύριε Υπουργέ, ποιον δρόμο ακολουθήσατε; Αντί για τη συναίνεση, φέρατε το νομοσχέδιο, ως κατεπείγον. Τί φοβηθήκατε, άραγε; Τί επιδιώκετε; Προσπαθείτε να πείσετε ότι επιλέξατε τη διαδικασία, γιατί υπάρχουν προϊστάμενοι που κατεβάζουν μολύβια.

Εσείς όμως, κύριε Υπουργέ, δώσατε μολύβια στους προϊσταμένους για να δουλέψουν; Μάλλον όχι. Γιατί έξι μήνες τώρα, τους έχετε απαξιώσει όλους. Είδατε, έστω και μια φορά, τους προϊσταμένους του δικού σας Υπουργείου; Όχι.

Όσον αφορά τις υποκειμενικές και αδιαφανείς κρίσεις, σε σχέση με πελατειακές και αναξιοκρατικές επιλογές, αυτά θυμίζον άλλες εποχές, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, και θα σας θυμίσω, αν ξεχάσατε, τί επιλογές κάνατε στο πρόσφατο παρελθόν σας.

Λόγω της έλλειψης χρόνου, θα καταθέσω στα Πρακτικά την κρίση, όπου μια θέση προϊσταμένου, την καταλαμβάνει κάποια κυρία –δεν έχει σημασία το όνομα– εξαιτίας του γεγονότος ότι για μεγάλο διάστημα ήταν τοποθετημένη στο γραφείο του Υφυπουργού και του Γενικού Γραμματέα και δεν επελέγει απόφοιτος της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, κάτοχος μεταπτυχιακού με τρεις ξένες γλώσσες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό ήταν το παρελθόν σας είτε σας αρέσει είτε όχι. Αυτές οι κρίσεις γίνονταν, κύριε Υπουργέ.

Θέλετε να πάμε και παρακάτω, γιατί έτσι θέλετε να κυβερνήσετε και τώρα; Καταθέτω στα Πρακτικά, απόφαση της Γενικής Γραμματείας Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας-Θράκης, η οποία πιστεύει ότι είναι υπεράνω του νόμου και των Δικαστικών αποφάσεων και δεν προωθεί απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για νέα νόμιμη κρίση σε αρμόδιο όργανο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έτσι πιστεύετε ότι είναι καλύτερα. Έτσι θέλετε να κυβερνήσετε, μάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου, όπως προείπα, είναι σχεδόν αντίγραφο του ν.3258/2007. Θα μου πείτε: τότε γιατί διαφωνείς; Διαφωνώ γιατί ανοίγετε μια κερκόπορτα, κύριε

Υπουργέ, με τις μεταβατικές διατάξεις, με τις οποίες πιστεύετε ότι μπορείτε να πείσετε κάποιον, μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, ότι πέντε συνταξιούχοι δικαστικοί, τους οποίους εσείς θα ορίσετε, θα διασφαλίζουν την αξιοκρατία, τη διαφάνεια και την αντικειμενικότητα καλύτερα από το προηγούμενο Συμβούλιο, που απαρτιζόταν από ένα Ανώτατο Δικαστικό του Συμβουλίου της Επικρατείας, δυο καθηγητές πανεπιστημίου, ένα Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου και έναν από το Υπουργείο Οικονομικών, έναν εκπρόσωπο του Δικηγορικού Συλλόγου και έναν εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ. Και οι πέντε συνταξιούχοι δικαστές θα είναι καλύτεροι και θα κάνουν καλύτερη δουλειά.

Αυτά πιστεύω ότι ούτε εσείς οι ίδιοι τα πιστεύετε και βέβαια δεν ξέρω γιατί δεν ήταν αντικειμενικός ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ, εάν η προηγούμενη Κυβέρνηση επέλεγε τον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λόγω της έλλειψης του χρόνου, σας καλώ, έστω και την ύστατη στιγμή, να προσπαθήσετε, τουλάχιστον να μην πάμε στις μεταβατικές διατάξεις, να έρθετε απευθείας στη λειτουργία του νόμου, εφόσον έχετε αποφασίσει να τον ψηφίσετε.

Εμείς βέβαια θα τον καταψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντινίδη.

Θα με διαδεχθεί στην Έδρα ο κ. Λεβέντης και θα μεταβώ να υποβάλω τα συγχαρητήριά μου στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας επί τη αναλήψει των καθηκόντων του και επειδή βρίσκομαι στην Έδρα αυτή τη στιγμή και εκ μέρους όλων των συναδέλφων Βουλευτών. Ιδιαίτερώς εκ μέρους του κυρίου Αντιπροέδρου, ο οποίος θα βρίσκεται στην Έδρα και θα είναι στο καθήκον.

Τώρα, να δώσω το λόγο στον συμπατριώτη μου Βουλευτή και πρώην Νομάρχη Ηλείας, κ. Τάκη Δημητρουλόπουλο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ συμπατριώτη.

Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ**

Αναρωτιέμαι πολλές φορές, εάν ο δημόσιος τομέας είναι όμηρος της Ελλάδας ή αν η Ελλάδα είναι όμηρος του δημόσιου τομέα. Αυτό βέβαια, δεν απαντιέται σήμερα. Σήμερα όμως, μπορούμε να κάνουμε μία αρχή για να απαντήσουμε. Όχι προσπαθώντας να λύσουμε τον γόρδιο δεσμό ενός δύσκολου, ίσως αναπάντητου ερωτήματος, αλλά κόβοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον γόρδιο δεσμό. Γιατί είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι δεν ωφελεί να σκεφτόμαστε πώς φτάσαμε έως εδώ, αλλά το μόνο που ωφελεί είναι να κάνουμε κάτι, για να ξεφύγουμε από αυτό που καταφέραμε επί δεκαετίες να γίνουμε.

Η άποψή μου, πριν μπω στην ουσία του νομοσχεδίου είναι ότι, επιτέλους, σε αυτή τη χώρα, κανείς δεν πρέπει να είναι όμηρος κανενός και ότι, κάτι θέλεις κάτι να το αλλάξεις, προς το καλύτερο, οφείλεις να του εξασφαλίσεις μία καλύτερη διοίκηση. Άρα, λοιπόν, αντί να σκεφτόμαστε μονίμως ότι για όλα τα δεινά φταίει ο δημόσιος τομέας, θα πρέπει να πάψουμε, οι ίδιοι, να θεσμοθετούμε δεινά για τον δημόσιο τομέα. Και σήμερα, αρχή, μπορούμε να συνεχίσουμε μετά τη σπουδαία, θα έλεγα, λαχρή, με την ψήφιση του νομοσχεδίου, νόμου πια, για την καθολική υπαγωγή των προσλήψεων, του δημόσιου τομέα, στο ΑΣΕΠ.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, η βαθειά οικονομική κρίση που περνάει η χώρα μας, συνοδεύεται και από μία κοινωνική κρίση, η οποία μας καλεί να επαναπροσδιορίσουμε τους στόχους και τα μέσα του δημόσιου τομέα. Η ένταση ανάμεσα στην ανάπτυξη, την εξοικονόμηση της ζήτησης και στον περιορισμό των μέσων για την ικανοποίησή της, δημιουργούν αυτή την κατάσταση της κοινωνικής κρίσης που επεκτείνεται στην ανάγκη για σαφή επαναδιατύπωση του σημερινού τρόπου λειτουργίας του δημόσιου τομέα.

Τα σκληρά οικονομικά μέτρα, που πήρε η Κυβέρνηση επιδείνωσαν φαινόμενα κοινωνικών αντιδράσεων και απέδωσαν την οικονομική κακοδαιμονία, κυρίως, στο πρόσωπο των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίοι χαρακτηρίζονται ως αργόμισθοι, και αργόσχολοι, ως πηγή της διαφθοράς, της κατασπατάλησης του δη-

μόσιου χρήματος και ως κατεχούχην υπέρμαχοι και υπαίτιοι του πελατειακού συστήματος, της ευνοιοκρατίας και της υπέρμετρης γραφειοκρατίας. Αυτά τα χαρακτηριστικά έχουν θεωρηθεί από πολλούς η κύρια αιτία της αντιοικονομικής και αντικοινωνικής λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών.

Αυτό, όμως, κύριε Πρόεδρε, είναι η μία οπτική γωνία, γιατί υπάρχει και η άλλη, που προσωπικά εγώ την έζησα, ως Νομάρχης Ηλείας οκτώ χρόνια, αλλά νομίζω ότι ζούμε και εδώ, στη Βουλή σήμερα, και η οποία οπτική γωνία αποδεικνύει ότι υπάρχουν χιλιάδες υπάλληλοι που υπερβαίνουν κατά πολύ τις υποχρεώσεις τους, δίνοντας έναν καθημερινό αγώνα για την εξυπηρέτηση του πολίτη.

Ο δημόσιος τομέας, λοιπόν, και οι δημόσιοι υπάλληλοι, ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν, είναι η διοίκηση. Ένα αναχρονιστικό πλαίσιο και ένα ξεπερασμένο σύστημα αξιολόγησης και αξιοποίησης του δυναμικού, που εμποδίζει κάθε δημιουργική πρόθεση να βρει γόνιμο έδαφος. Σε αυτό ακριβώς απαντά το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση. Απαντά για πρώτη φορά με επάρκεια στη συγκρότηση αντικειμενικά προσδιορισμένων και αντικειμενικά επιλεγμένων διευθυντικών μηχανισμών, οι οποίοι έχουν ένα διττό έργο. Από τη μία να ανασυγκροτήσουν, να αναδιατάξουν, να αξιολογήσουν και να ενθαρρύνουν το ανθρώπινο δυναμικό και από την άλλη, έχοντας το κύρος πια και τη θεσμική κάλυψη να κλείσουν κάθε πόρτα και παρθυρο αλλοίωσης της υγιούς Δημόσιας Διοίκησης από το πολιτικό προσωπικό.

Η ανάκτηση, κύριε Υπουργέ, της αξιοπιστίας της Δημόσιας Διοίκησης είναι η υπ' αριθμόν ένα προϋπόθεση για την ανάκτηση της εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος. Αυτή η νέα σχέση εμπιστοσύνης θα βελτιώσει και την ποιότητα της σχέσης πολίτη και θεσμών. Ο δημόσιος υπάλληλος θα πάψει να είναι υπάκουος υπηρέτης του μικροπολιτικού συμφέροντος και θα γίνει σύμμαχος της πολιτείας και των πολιτών. Θα σταματήσουν οι πρόωρες αποχωρήσεις ικανών στελεχών, που παροπλίζονται. Θα μπει φρένο στην αδρανοποίηση και τη σταδιακή διάλυση των υπηρεσιών, λόγω της ποιοτικής υποβάθμισης από στελέχη με λιγότερα ή με ανύπαρκτα ουσιαστικά και τυπικά προσόντα. Θα εξαλειφθεί ο διχασμός και οι έχθρες μεταξύ των υπαλλήλων. Θα εξαφανιστεί η πεποίθηση των πολιτών ότι τα ίδια ρουσφετολογικά φαινόμενα συμβαίνουν με κάθε αλλαγή κυβέρνησης. Θα αμβλυνθεί, τέλος, η γενική διαπίστωση της ύπαρξης δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών, των οποίων το κόστος είναι δυσανάλογο, με την αξία των υπηρεσιών που προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, φαινόμενα σαν τα προηγούμενα, τα οποία ήταν αποτέλεσμα, κυρίως, της υποτιθέμενης επανίδρυσης του «γαλάζιου» κράτους της προηγούμενης πενταετίας, φαινόμενα, βέβαια, που σπίλωσαν τις αρχές του κράτους δικαίου και που δυστυχώς, δικαιώνουν τους πολίτες, που μας κρίνουν σήμερα για αναξιοπιστία.

Χαιρετίζω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό, γιατί εκτός των άλλων προωθεί τη συνεκτικότητα στη δημόσια διοίκηση και προχωρά σε μια πραγματική και σε σταθερές βάσεις επανίδρυση της Δημόσιας Διοίκησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Το άκουσα και αυτό από προηγούμενο ομιλητή και δεν μπορώ να μην το σχολιάσω. Είπε: «εδώ, η Ελλάδα χάνεται από τη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέσα σε πέντε μήνες». Τι άλλο θα ακούσουν τα αφτιά μας!

Είναι λίγα τα θέματα, στα οποία όλοι έχουμε την ίδια άποψη. Ένα από αυτά, η βαριά νοσούσα δημόσια διοίκηση. Σε αυτήν ταιριάζει απόλυτα η παροιμία μας «τι έχουν και ψοφάνε τα έρημα». Τα τελευταία σαράντα χρόνια, τα χρόνια της Μεταπολίτευσης, δεν υπάρχει κυβέρνηση που να μην έφερε από δυο τρία και περισσότερα κακιά νομοθετήματα που θα αναβάθμιζαν τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, που θα θεράπευαν το «μεγάλο ασθενή». Όλα τα αποτελέσματα; Τρύπες στο νερό.

Ευτύχιστα ή μάλλον ατύχιστα να υπηρέτησα αυτή τη Δημόσια Διοίκηση από το 1978. Πρόλαβα και τη διοίκηση της συντηρητι-

κής παράταξης μέχρι το '81 και τη δική μας στη συνέχεια με την παρένθεση Μητσοτάκη, αλλά και αυτή της τελευταίας πενταετίας της επανίδρυσης του κράτους, του πιο σύντομου ανέκδοτου των τελευταίων ετών.

Δε θα μασήσω τα λόγια μου. Η Δημόσια Διοίκηση μέχρι το 1981 είχε τον προσανατολισμό της εξυπηρέτησης της εθνικοφροσύνης και αυτό ήταν το μεγάλο της αμάρτημα. Είχε, όμως, κι ένα θετικό. Με δεδομένο ότι όλοι οι προϊστάμενοι ήταν «ημέτεροι», αφού για να φτάσουν εκεί τους είχαν περάσει από σαράντα κόσκινα, υπήρχε μια υποτυπώδης αξιοκρατία. Αφού το σύστημα δεν κινδύνευε, προωθούσε και τους ικανούς δικούς του.

Από το 1981 τα πράγματα άλλαξαν. Δεν ήταν η πρόθεση της εξυπηρέτησης και προώθησης των «ημέτερων», που δημιουργήσε το πρόβλημα. Ήταν η μείωση της ψαλίδας στις αρμοδιότητες και στις αμοιβές των υπαλλήλων με τους προϊσταμένους τους. Λόγοι κοινωνικής δικαιοσύνης αύξησαν τους κατώτερους μισθούς, συγκράτησαν τους μεγαλύτερους, ελάττωσαν, όμως, μέχρι εξαλείψης τα κίνητρα για προώθηση στην ιεραρχία για ανάληψη θέσης ευθύνης. Έτσι δημοσιοϋπαλληλίσσαμε και τους προϊσταμένους και αυτό ήταν αρνητικό.

Η χαριστική βολή δόθηκε με την επανίδρυση του κράτους. Δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα στο θέμα αυτό. Θεωρώ σημαντικότατο παράγοντα για την ποιότητα μιας Δημόσιας Διοίκησης τους προϊστάμενους αυτής. Πολλά εξαρτώνται από την σωστή τους λειτουργία. Και μέχρι τώρα πιστεύω ότι τα περισσότερα από τα δεινά, το μεγαλύτερο μέρος της αρρώστιας του «μεγάλου ασθενή», οφείλονται ακριβώς σε αυτήν. Οι προϊστάμενοι δεν ήταν αυτοί που έπρεπε να είναι, γι' αυτό θα περίμενα από τους υποστηρικτές της προηγούμενης κατάστασης στην οποία πρωτεύουν οι Χούπηδες και οι συνευρέξεις που ρωτούσαν «τι χρώμα φανέλα έχει ο Ολυμπιακός» ή «ποια είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας», ότι θα στήριζαν ανεπιφύλακτα τον τρόπο επιλογής των προϊσταμένων, που το νομοσχέδιο φέρνει.

Ουσιαστικά είναι η πρώτη φορά που δεν επεμβαίνει Υπουργός, επομένως δεν επεμβαίνει Κυβέρνηση, στην επιλογή τους. Γνωρίζετε ότι τα μέλη του ΑΣΕΠ επιλέγονται από τα 4/5 της Βουλής. Αυτοί θα επιλέξουν και τον τρόπο επιλογής στη συνέχεια των γενικών διευθυντών, μετά των διευθυντών και μετά των τομεαρχών.

Αυτό γίνεται πρώτη φορά στη χώρα μας και περιμένω από όλα τα κόμματα να το στηρίξουν, γιατί είναι επαναστατικό, όπως και πολλά άλλα δευτερεύοντα, αλλά επίσης σημαντικά, όπως αυτό της πενταετίας στη θητεία των προϊσταμένων. Ένα χρονικό διάστημα, το οποίο αποδεσμεύει την τοποθέτηση προϊσταμένων από τις κυβερνητικές εναλλαγές.

Είναι καιρός να πάψουμε πια κάθε φορά, να μην να λειτουργούμε την Πλατεία Κλαυθμώνος, αλλά στην ουσία με τους προϊστάμενους αυτό να πράττουμε. Και να διώχνουμε τους παλιούς και να βάζουμε τους καινούργιους. Αυτό αποθαρρύνει τους ικανούς και έτσι «πέφτουμε» όλοι στο να επιλέγουμε τους άχρηστους. Ύστερα -και με αυτό τελειώνω- λέμε για τη Δημόσια Διοίκηση: «Τι έχουν και ψοφάνε τα έρημα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βαρδίο.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχάλης Γιαννάκης για έξι λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προηγούμενος ομιλητής έκανε μια αναφορά στο παρελθόν και μάλιστα είπε ότι αισθάνθηκε δυστυχής που υπηρέτησε ή που συμμετείχε σε αυτή τη διαδικασία λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης.

Είναι σε όλους γνωστό, βέβαια, αλλά αξίζει τον κόπο να τονίσω ότι τα περισσότερα χρόνια, Δημόσια Διοίκηση ασκούσε συγκεντρωμένο κόμμα. Υπάρχουν σαφείς διαχρονικές ευθύνες, αλλά υπάρχει σίγουρα και διαχωρισμός ευθυνών. Νομίζω ότι κανέναν μας δεν τον κάνει περήφανο ο τρόπος, που λειτουργεί ο δημόσιος τομέας στην Ελλάδα. Ένας δημόσιος τομέας που σίγουρα είναι ο μεγάλος ασθενής.

Δεν αρκεί η πολιτική βούληση, η όποια πρωτοβουλία παίρνει ο Υπουργός, η Πολιτεία, η Κυβέρνηση. Αυτή η πρωτοβουλία για να υλοποιηθεί, να φτάσει στη βάση της Δημόσιας Διοίκησης φρε-

νάρε, «περνάει από χίλια κύματα» με αποτέλεσμα ο πολίτης, για τον οποίο απευθύνεται η όποια πρωτοβουλία, να μην μπορεί στην πράξη, στην καθημερινότητά του να αισθανθεί αυτή την πολιτική βούληση, που -για μένα- για όλες τις Κυβερνήσεις είναι δεδομένη.

Ανεξάρτητα από ποιο κόμμα βλέπουμε το πώς λειτουργεί η Δημόσια Διοίκηση, νομίζω ότι η κάθε πρωτοβουλία, της οποίας κυβέρνηση, έχει ένα στόχο: την εξυπηρέτηση του πολίτη. Άλλωστε, από αυτό κρινόμαστε, γι' αυτό μας επιβραβεύει ή μας καταδικάζει ο ελληνικός λαός.

Αξίζει να τονίσω ότι η συζήτηση που γίνεται σήμερα και θα εξελιχθεί, έρχεται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη πολιτική συγκυρία. Έχει χλιοειπωθεί ότι η οικονομική κρίση που περνάμε είναι κρίση αξιών, αρχών, είναι κρίση του ίδιου του κράτους, της ίδιας της Δημόσιας Διοίκησης. Γιατί, κακά τα ψέματα, κύριοι συνάδελφοι, τον δημόσιο τομέα, συνήθως, τον βλέπουμε σαν κάποιο κομματικό λάφυρο, που πρέπει να το εκμεταλλευτούμε, με ή χωρίς ειςαγωγικά.

Νομίζω ότι το νομοσχέδιο δεν απαντάει σε αυτό το ερώτημα της κοινωνίας, των ιδίων των δημοσίων υπαλλήλων. Άλλωστε, με το άρθρο 2, που έγινε συζήτηση και υπήρξαν ενστάσεις, όπως και θέμα αντισυνταγματικότητας, δεν είναι τυχαίο. Σύσσωμη η Αντιπολίτευση, όλα τα κόμματα, στήριξαν την πρότασή μας για αντισυνταγματικότητα του άρθρου 2. Αυτό σημαίνει ότι η κοινωνία η ίδια -γιατί αυτή εκφράζουμε όλοι εδώ μέσα- έχει αντιρρήσεις και ιδιαίτερα οι δημόσιοι υπάλληλοι, για τον τρόπο που θα λειτουργεί στην πράξη.

Ας πάρουμε την υπόθεση ότι το άρθρο 2 πέφτει στα συνταγματικά δικαστήρια. Συμπαράσχει τότε μια τέτοια απόφαση ολόκληρο το νομοσχέδιο; Πώς θα έχουμε συνέχεια; Πώς θα λειτουργήσει η Δημόσια Διοίκηση σε αυτήν την πιθανή -κατά την άποψή μας- περίπτωση;

Άρα, μια αλλαγή στη διατύπωση του άρθρου προφυλάσσει και τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι πολιτική ήττα. Κατά την άποψή μου, είναι πολιτική γενναιότητα όταν όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σάς προτείνουν κάτι ανάλογο.

Επίσης, μιλάμε και όλοι θέλουμε διαφάνεια, αξιοκρατία, αποτελεσματικότητα, αλλά συγχρόνως πρέπει να δώσουμε και κίνητρα στο δημόσιο υπάλληλο, να θέλει να είναι προϊστάμενος, διευθυντής, γενικός διευθυντής. Νομίζω ότι αυτά τα κίνητρα είναι και το ζητούμενο, που δεν απαντά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σίγουρο ότι η πολιτική ευθύνη όλων μας, του συστήματος, θα έλεγα, είναι δεδομένη και στο τέλος η ευθύνη καταμερίζεται στους δημόσιους υπαλλήλους. Εμείς φτιάχνουμε το πλαίσιο, εμείς δίνουμε τα μηνύματα με την καθημερινή μας συμπεριφορά και αναλόγως λειτουργεί και ο δημόσιος υπάλληλος. Άρα, η συμπεριφορά, οι σκέψεις, οι προτάσεις όλων μας παίζουν καθοριστικό ρόλο στο πώς θα λειτουργήσει η Δημόσια Διοίκηση.

Και δύο λόγια κλείνοντας, για τη διάταξη που αφορά τον Πρωθυπουργό. Νομίζω ότι είναι μέγα λάθος, θα εκθέσετε τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, δείχνει η Κυβέρνηση να υπάρχει μια αδυναμία των ιδίων των Υπουργών, που έχουν τη δυνατότητα να τρέξουν τέτοια ζητήματα εθνικής σημασίας. Αλίμονο αν ο Πρωθυπουργός, που πρέπει να συντονίζει, που πρέπει να έχει έναν επιτελικό ρόλο σε αυτή τη λειτουργία της Κυβέρνησης, ασχοληθεί με επιμέρους ζητήματα.

Νομίζω ότι δυνατότητα παρέχει και ο νόμος και το Σύνταγμα στους Υπουργούς και αυτή τη δυνατότητα μπορούν κάλλιστα να την εξαντλήσουν και μπορεί ο Πρωθυπουργός να παρεμβαίνει στον Υπουργό, αν πραγματικά δεν επιτυγχάνουμε το στόχο. Και όχι ο Πρωθυπουργός να προσπαθεί να διορίζει με τελείως αδιαφανή τρόπο και χωρίς να υπάρχει κανένα κόστος διαπάσης, το οποίο το ίδιο το Εθνικό Λογιστήριο μάς λέει ότι είναι απρόβλεπτο.

Επίσης, κάτι άλλο κλείνοντας. Ακούσαμε από τον κ. Πάγκαλο, τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, ότι θα καταργηθούν εκατό διακόσιες επιτροπές. Στην πράξη δεν έχουμε δει να γίνεται τίποτα. Ξεκινάτε, λοιπόν, αυτό το συμμάζεμα, που θα είμαστε δίπλα σας, όπου τέτοιες επιτροπές, πραγματικά, δεν έχουν να προσφέρουν στον τόπο και στην κοινωνία.

Προσπαθήστε να διαφυλάξετε τον Πρωθυπουργό, γιατί τον εκθέτετε με το συγκεκριμένο άρθρο. Και σάς καλούμε, το συγκεκριμένο άρθρο που θέσαμε θέμα αντισυνταγματικότητας, να το επαναδιατυπώσετε, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Γιαννάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητρίες και δύο εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Μάρκρης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει, τώρα, ο κ. Αθανάσιος Αλευράς.

Ορίστε, κ. Αλευρά, έχετε το λόγο για εξή λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε, κύριοι συνάδελφοι, είναι πραγματικά σημαντικό και έρχεται σε μία κρίσιμη στιγμή, κατά την οποία οι παθογένειες του δημόσιου τομέα στη χώρα συζητούνται, όχι μόνο μέσα στην ίδια τη χώρα, αλλά και στο εξωτερικό.

Είναι γνωστό ότι τα τελευταία δύο χρόνια, το κόστος λειτουργίας του δημόσιου τομέα αυξήθηκε δραματικά, κατά 30.000.000.000 ευρώ περίπου. Και αυτό το υπερβολικό κόστος λειτουργίας δεν συνδέεται με βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες, αλλά αντίθετα συνδέεται πολύ συχνά με γραφειοκρατία, με έλλειψη διαφάνειας και με αδυναμίες στη λειτουργία του δημόσιου τομέα.

Το νομοσχέδιο είναι σημαντικό γιατί κάνει πράξη την προεκλογική εξαγγελία της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το δημόσιο τομέα, όχι σαν το λάφυρο της εκλογικής αναμέτρησης, αλλά σαν εργαλείο για μία πολιτική ανάπτυξης. Και για να γίνει αυτό, ο ένας δρόμος είναι η αξιοκρατία. Ο δεύτερος δρόμος είναι η περυστολή του δημόσιου τομέα. Ο δημόσιος τομέας πρέπει να λειτουργήσει με μικρότερο οικονομικό κόστος, να γίνει περισσότερο αποτελεσματικός και περισσότερο ευέλικτος.

Το νομοσχέδιο δίνει απαντήσεις στο θέμα της αξιοκρατίας. Δίνει πειστικές απαντήσεις. Όμως, από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να απασχολήσει την Κυβέρνηση το πώς θα καταφέρει ο δημόσιος τομέας να στελεχωθεί, όχι απλώς με εγγυήσεις διαφάνειας και αδιάβλητων διαδικασιών, αλλά πώς πραγματικά θα βρει τις διαδικασίες εκείνες που θα του επιτρέψουν να επιλέξει τους, πραγματικά, άξιους και ικανούς υπαλλήλους για τις διευθυντικές θέσεις. Και εδώ, ενώ οι προθέσεις είναι καλές, φοβόμαι ότι το νομοσχέδιο δεν δίνει τις πλέον ικανοποιητικές απαντήσεις. Και θα μου επιτρέψετε να επικαλεσθώ γι' αυτό, τη σημαντική και πολύτιμη εμπειρία που είχα, κατά το στάδιο προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το πρόβλημα στο δημόσιο τομέα είναι, σήμερα, πρώτον, ότι έχει πολλά χρόνια να ανανεωθεί ουσιαστικά. Στα περισσότερα Υπουργεία έχουν να γίνουν προσλήψεις μόνιμου προσωπικού πάρα πολλά χρόνια. Δεύτερον, δεν υπάρχει, ουσιαστική, υπηρεσιακή αξιολόγηση των στελεχών του δημόσιου τομέα. Ενώ, περίπου, είναι γνωστή η υπηρεσιακή ικανότητα ενός εκάστου των στελεχών του δημόσιου τομέα -όχι όλων των δημοσίων υπαλλήλων, των στελεχών- αυτή στο επίπεδο των υπηρεσιακών αυτών εκθέσεων δεν αποτυπώνεται.

Με το νομοσχέδιο βάζουμε 300 μόρια στις υπηρεσιακές αξιολογήσεις, ενώ θα έπρεπε να είναι το βασικό κριτήριο. Βάζουμε, επίσης, επιπρόσθετα στις υπηρεσιακές αξιολογήσεις συνεπείξεις και γραπτές δοκιμασίες, οι οποίες για υπαλλήλους μίας ορισμένης ηλικίας δεν μπορούν να προσφέρουν, ουσιαστικά, πράγματα. Εγώ, δεν θα μπορούσα να αντιληφθώ τι θα μπορούσε να δώσει ένας γραπτός διαγωνισμός, στην αξιολόγηση γενικών δεξιοτήτων ή διευθυντών στο δημόσιο τομέα. Αντίθετα πιστεύω ότι το βασικό κριτήριο θα έπρεπε να είναι η υπηρεσιακή αξιολόγηση. Θα ήταν, πραγματικά, τομή για το δημόσιο τομέα να φτιά-

ξει στελέχη στο ανώτατο επίπεδο, το επίπεδο των διευθυντών και ιδίως, των γενικών διευθυντών, τα οποία θα είχαν οριζόντια γνώση της πραγματικότητας της Δημόσιας Διοίκησης. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να απασχολήσει στο επόμενο χρονικό στάδιο την Κυβέρνηση.

Κατά την άποψή μου οι θέσεις των γενικών διευθυντών θα πρέπει να αποδεδεσθούν από τα συγκεκριμένα Υπουργεία, να αποτελούν ένα συγκεκριμένο ροολ, μία ευρύτερη δεξαμενή στελεχών, οι οποίοι θα υπηρετούν με συγκεκριμένη θητεία και θα μπορούν να μετακινηθούν από Υπουργείο σε Υπουργείο.

Η βασική διαπίστωση στην εμπειρία μου στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ήταν ότι τα στελέχη του δημοσίου αδυνατούν να προσαρμοστούν σε οριζόντιες συνεργασίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχουν την ικανότητα δηλαδή να δουλέψουν σε συνεργατική βάση, σε συλλογική βάση για την αντιμετώπιση προβλημάτων περισσότερο σύνθετων. Είναι, λοιπόν, καλό να προσπαθούμε να χτίσουμε την αξιοκρατία, την οποία βάνουσα κατέλυσε η προηγούμενη κυβέρνηση, είναι όμως λάθος να πιστεύουμε ότι θα φτιάξουμε ικανή και αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση μόνο με αξιοκρατία.

Θα είναι πλάνη και πιστεύω ότι θα πρέπει η Κυβέρνηση σε μια επόμενη φάση να αντιμετωπίσει το ζήτημα της ουσιαστικής αξιολόγησης των στελεχών του δημοσίου τομέα.

Θα ήταν ευχής έργον -κατά την εκτίμησή μου- να έχουμε γενικούς διευθυντές μέσα από ανοιχτές διαδικασίες στο δημόσιο -όπως ήταν πολύ σωστή η επιλογή της Κυβέρνησης να κάνει γενικούς γραμματείς με διαφανείς διαδικασίες- παρά τα όσα λέγονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Πιστεύω ότι το ίδιο θα ήταν χρήσιμο να φτιάξει και να αναζητήσει ατμομηχανές στη διαδικασία μετασχηματισμού της Δημόσιας Διοίκησης με ανοιχτές διαδικασίες επιλογής γενικών διευθυντών, στις οποίες θα μπορούν να συμμετέχουν δημόσιοι υπάλληλοι και μη δημόσιοι υπάλληλοι. Να υπάρχουν σταθερά συμβόλαια, ορισμένου χρόνου συμβόλαια με μετρήσιμους στόχους και οργανωμένο πλαίσιο καθηκόντων.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι μεγάλο το θέμα της Δημόσιας Διοίκησης. Και είναι επίσης μεγάλο και πολύ δυσάρεστο το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή έχουμε μία Δημόσια Διοίκηση, στην οποία δεν γνωρίζουμε ούτε τον ακριβή αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων της, ούτε το τι ακριβώς έργο προσφέρει η κάθε υπηρεσιακή μονάδα.

Θέλω να επαινέσω, όμως, την Κυβέρνηση, για το γεγονός ότι με επιμονή και με κόστος υλοποιεί ένα σχέδιο νόμου, το οποίο στηρίζεται στην αξιοκρατία και όχι στον κομματικό φαβοριτισμό.

Θα ήθελα να επισημάνω, ότι θα ήταν χρήσιμο στους γενικούς διευθυντές να δοθεί η δυνατότητα και στους αποφοίτους τεχνολογικής εκπαίδευσης καθ' ισότιμο τρόπο με της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, να μπορούν να συμμετέχουν στη διαδικασία. Βεβαίως θα μπορούσε να τους ζητηθεί ένας μεταπτυχιακός τίτλος ενδεχομένως παραπάνω, μία μεταπτυχιακή ειδίκευση, αλλά δεν θα ήταν καλό να τους αποκλείσουμε χωρίς λόγο από αυτήν τη διαδικασία εφόσον έχουν όλα τα άλλα δικαιώματα. Και πολύ σωστά έκανε ο Υπουργός και τις τροποποιήσεις εκείνες οι οποίες αναγνωρίζουν δικαιώματα και στους υπολοίπους απόφοιτους της τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε κύριε Αλευρά.

Το λόγο έχει ο κ. Παύλος Μαρκάκης.

Ορίστε, κύριε Μαρκάκη έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ που με τιμάτε με την παρουσία σας.

Ασφαλώς θα έχετε ακούσει και το σύνθημα που επικράτησε το 2004 για επανίδρυση του κράτους. Και φυσικά δεν τηρήθηκαν εκείνες οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού και εσείς ασκήσατε κριτική, γιατί η προηγούμενη κυβέρνηση δεν τήρησε την υπό-

σχεσή της. Το σύνθημα αυτό, όμως, τότε ήταν μια αναγκαιότητα και όλος ο λαός περίμενε να υλοποιηθεί έστω και μετά από έξι χρόνια. Αφού, όμως, παραδεχόμαστε ότι από το 2004 έπρεπε να επανιδρυθεί το κράτος, αυτό σημαίνει ότι το κράτος ήταν διαλυμένο.

Και φυσικά ένα κράτος δεν διαλύεται σε μια κυβερνητική θητεία. Διαλύεται σιγά-σιγά και θα έλεγα εγώ ότι η διάλυση της Δημόσιας Διοίκησης, ξεκίνησε από το 1981. Τότε καταργήθηκε η αξιοκρατία αν θυμάστε, τότε καταργήθηκε η ιεραρχία, καταργήθηκε η εμπειρία και η αποτελεσματικότητα στη Δημόσια Διοίκηση και ο σεβασμός στη γνώση και την εντιμότητα. Επικράτησε τότε ο κομματισμός του ΠΑΣΟΚ.

Και ασφαλώς όσο πιο παλιά πηγαίνουμε στη Δημόσια Διοίκηση, τόσο πιο συνεπής ήταν η διοίκηση, γιατί τότε υπήρχε και έλεγχος. Εγώ θυμάμαι, κύριε Υπουργέ, έναν επιθεωρητή δημοσίων έργων τον κ. Κοτεάτο, δεν ξέρω αν εσείς τον θυμάστε, πιθανώς να τον θυμάται ο κ. Γεϊτόνας. Όλες οι τεχνικές υπηρεσίες ήταν σουζα, είχαν τους φακέλους στοιχισμένους και περίμεναν την επιθεώρηση. Δεν ήξεραν πότε θα γίνει επιθεώρηση και έπρεπε να έχουν όλα τα έργα και τους φακέλους τους στην εντέλεια. Σήμερα δεν φοβάται κανένας. Δεν φοβάται αν θα γίνει έλεγχος, δεν φοβάται αν θα έχει συνέπειες. Τότε υπήρχαν και ποινές, υπήρχαν και αυστηρές εκθέσεις.

Μετά το δικό σας τον κομματισμό ήλθε ο κομματισμός της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία είχε ελάχιστους δικούς της, τους περισσότερους τους είχατε εξολοθρεύει εσείς. Και χρησιμοποίησε τους δικούς σας, γιατί κανένας από αυτούς -οι οποίοι στη Δημόσια Διοίκηση που είναι με το ΠΑΣΟΚ - δεν πίστευε ότι ο Γιώργος Παπανδρέου θα γινόταν Πρωθυπουργός, έτσι προσχώρησαν και πήγαν στη Νέα Δημοκρατία. Αλλά η Νέα Δημοκρατία και δυο-τρεις δικούς της που είχε, τους κυνηγούσε και αυτούς. Γι' αυτό έφθασε σε αυτά τα χάλια.

Και εγώ ξέρω περίπτωση στελέχους της Νέας Δημοκρατίας η οποία μόλις ανακάλυψε ατασθαλίες και κακοτεχνίες εργολάβου και πήγε να τον καταγγείλει, την πλήρωσε αυτό το στέλεχος, γιατί ο νεοδημοκράτης εργολάβος είχε μεγαλύτερη πρόσβαση στον Περιφερειάρχη, που ήταν φίλος του Σουφλιά.

Σήμερα κύριε Υπουργέ, έχετε μια ιστορική ευθύνη και έχετε δύο δρόμους να διαλέξετε ή να συνεχίσετε τον κομματισμό ή να αποκαταστήσετε την αξιοκρατία -χωρίς να θέλετε να βάλετε παντού δικούς σας ανθρώπους- γιατί σήμερα το κράτος δεν λειτουργεί και τις συνέπειες τις ξέρετε. Δεν λειτουργεί γιατί στην ουσία έγινε ζημιά στη συνείδηση του Έλληνα. Σε μια συνείδηση που δεν αποκαθίσταται γρήγορα.

Και παλιά ο Έλληνας δημόσιος υπάλληλος δούλευε με φιλότιμο. Σήμερα το έχασε και αυτό. Αν θέλετε λοιπόν να επαναφέρετε στη Δημόσια Διοίκηση τα χαρακτηριστικά του Έλληνα, να νιώσει δηλαδή ότι δεν αδικείται, να νιώσει ότι δεν διώκεται, να νιώσει ότι υφίσταται έλεγχο, να νιώσει ότι δουλεύει για την πατρίδα του και να γυρίσει το φιλότιμό του, τότε θα πετύχατε. Διότι δεν πετυχαίνετε αν φέρνεται συνέχεια νομοσχέδια και θέλετε να βάλετε τους δικούς σας. Πρέπει να δώσετε και σεις ένα παράδειγμα. Πρέπει να πείσετε ότι οι άνθρωποι οι οποίοι είναι υπό την εποπτεία σας και τις διαταγές σας, σας ακούει.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Θυμάμαι που σας βρήκα πριν από τρεις μήνες για έναν υπάλληλο, ο οποίος ήθελε να έλθει στην αρμοδιότητα του γραφείου μου. Εγώ το αίτημα το έκανα τον Οκτώβριο, η απόφαση που υπέγραψε ο Υφυπουργός ο κ. Ντόλιος υπογράφηκε το Φεβρουάριο και αυτός ο υπάλληλος ακόμη δεν πρόκειται να έλθει, γιατί ο νομάρχης λέει ότι δεν υπογράφει.

Ο νομάρχης είναι υπεράνω των νόμων, δεν ακούει τις υπογραφές τις δικές σας, ούτε τις υπογραφές του Υπουργού ούτε ισχύει στη Βουλή αυτό που λέει ο Πρόεδρος ότι πρέπει να διατίθενται οι υπάλληλοι στα γραφεία των Βουλευτών, εκτός αν αυτή η διάκριση γίνεται διότι ο νομάρχης είναι ΠΑΣΟΚ και δεν σας δίνει καμμία σημασία και αν αυτό συμβαίνει γιατί εμείς οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είμαστε Βουλευτές δεύτερης κατηγορίας και δεν δικαιούμαστε αυτό που συμβαίνει σε όλους τους άλλους τους Βουλευτές.

Εγώ αυτό το θέμα κύριε Πρόεδρε, κάθε φορά που έρχομαι

στην Αίθουσα -αν σε μία εβδομάδα δεν έλθει ο υπάλληλος στο γραφείο μου- θα το επαναφέρω και θα το υπενθυμίζω κάθε φορά που θα είμαι στο Βήμα της Βουλής στον Υπουργό. Εδώ πέρα δεν είμαστε Βουλευτές πρώτης, δεύτερης και τρίτης κατηγορίας. Θα σας καταθέσω και το χαρτί που έχει υπογράψει ο Υφυπουργός σας, βρείτε το νομάρχη και πείτε του ότι δεν είναι υπεράνω του νόμου, εκτός αν χρειαστεί να πάω στον Πρόεδρο της Βουλής να διαμαρτυρηθώ. Αλλά προτιμώ να διαμαρτύρομαι κάθε μέρα από εδώ, παρά να παρακαλάω να υπογράψει ένας νομάρχης την απόσπαση ενός υπαλλήλου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε κύριε Μαρκάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεia, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής: είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί - συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Θεσπιών Βοιωτίας, τις ιστορικές Θεσπιές που πολέμησαν μαζί με το Λεωνίδα στις Θερμοπύλες.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Ανδριανός.

Ορίστε, κύριε Ανδριανέ, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βεβαίως βαρύ σφάλμα ο Πρωθυπουργός να μιλάει για απώλεια εθνικής κυριαρχίας, να υποστηρίζει ότι στην Ελλάδα δεν αποδίδεται δικαιοσύνη και ο Υπουργός Οικονομίας να χαρακτηρίζει την πατρίδα μας «Τιτανικό». Είναι βαρύ σφάλμα να επιλέγουν τέτοιες άτοπες δηλώσεις, δηλώσεις που δίνουν στους κερδοσκόπους έδαφος για να παίζουν τα παιχνίδια τους με την εθνική οικονομία.

Είναι εξίσου βαρύ σφάλμα να μη δείχνει η Κυβέρνηση στους έξι μήνες θητείας, τον ίδιο ζήλο να φέρει κάποιο αναπτυξιακό νομοσχέδιο που θα δώσει ώθηση στην αγορά, η οποία έχει στεγνώσει από ρευστότητα. Είναι επίσης, βαρύ σφάλμα σε αυτήν τη συγκυρία να δίνει η Κυβέρνηση την εντύπωση ότι άλλα λέει και τελειώνει άλλα πράττει.

Διαβάω τον τίτλο του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα: «Σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια». Κάθε λοιπόν καλοπροαίρετος πολίτης που παίρνει και διαβάζει το σχέδιο νόμου πιστεύει ότι κάτω από αυτόν τον ωραίο τίτλο, θα υπάρχει βεβαίως και μια εξίσου ωραία νομοθετική δράση, ένα επιχείρημα ότι η Ελλάδα αλλάζει προς το καλύτερο.

Τι θα δει λοιπόν ο καλοπροαίρετος πολίτης; Πρώτα-πρώτα την τροπολογία με την οποία ο Πρωθυπουργός, μπορεί να αναθέτει απευθείας σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα την εκπόνηση μελετών ή την παροχή υπηρεσιών. Ο Πρωθυπουργός επιλέγει τα άτομα, τα πρόσωπα, ορίζει το αντικείμενο, το χρόνο παροχής, την αμοιβή.

Θα αναρωτηθεί, λοιπόν, αυτός ο πολίτης, πού είναι τα αντικειμενικά και τα αξιοκρατικά κριτήρια; Πού είναι η αξιοκρατία και η αντικειμενικότητα που διακηρύσσετε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Θέλετε να δώσετε στον Πρωθυπουργό μια τέτοια ευχέρεια κινήσεων; Κάντε το, αλλά μην κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό.

Μιλάτε για αξιοκρατία και αντικειμενικά κριτήρια και την ίδια ώρα ορίζετε ενδιάμεση περίοδο μέχρι να ισχύσει το νέο σύστημα. Και σε αυτήν την ενδιάμεση περίοδο ξηλώνετε όσους γενικούς διευθυντές δεν σας αρέσουν και βάζετε δικούς σας χωρίς να σας δεσμεύει ούτε η αντικειμενικότητα ούτε η αξιοκρατία.

Γιατί προσποιείστε ότι δεν θυμάστε ότι η μαζική είσοδος στο δημόσιο τομέα έγινε για πάρα πολλά χρόνια με τις βεβαιώσεις των τοπικών επιτροπών του ΠΑΣΟΚ; Στα είκοσι χρόνια διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δεν αναγνωρίζεται καμία ευθύνη για τη δημιουργία αυτού του τεράστιου και προβληματικού κρατικού τομέα, όπως και εσείς σήμερα τον αποκαλείτε; Τις προβληματι-

κές ΔΕΚΟ με τους υπεράριθμους υπαλλήλους ποιος τις δημιούργησε; Την προβληματική Ολυμπιακή, που στοίχιζε 1.000.000 ευρώ την ημέρα στον ελληνικό λαό, δεν τη δημιούργησε το ΠΑΣΟΚ; Τον προβληματικό ΟΣΕ δεν τον δημιούργησε το ΠΑΣΟΚ;

Θέσαμε ζητήματα αντισυνταγματικότητας αυτού του νομοσχεδίου. Συμφώνησε μαζί μας και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και ο ΣΥΡΙΖΑ Δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν βλέπει κανένα θέμα αντισυνταγματικότητας, εκτός εάν η αντισυνταγματικότητα τη βολεύει γιατί έτσι οι μεταβατικοί γενικοί διευθυντές που θα τοποθετήσει, χωρίς αντικειμενικά κριτήρια, θα μείνουν στις θέσεις τους για αρκετό χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την αξιοκρατία και την αντικειμενικότητα του ΠΑΣΟΚ την είδαμε καλά από την επομένη των εκλογών του Οκτωβρίου. Την πολυδιαφημισμένη ηλεκτρονική υποβολή βιογραφικών που κατέληξε σε φιάσκο, δεν τη ξεχνούν οι πολίτες. Μοιράσατε ελπίδες σε χιλιάδες ανθρώπους. Τους βάλατε να συμμετάσχουν σε μία στημένη διαδικασία και τι είπατε σ' αυτούς τους ανθρώπους; Ότι οι καλύτεροι είναι όσοι ανήκουν στη κομματική σας επετηρίδα, γιατί στις διάφορες θέσεις του δημοσίου τομέα επιλέξατε τελικά πρώην Βουλευτές, πολιτευτές, στελέχη με κομματική προϋπηρεσία.

Να επιλέξετε για τις πολιτικές θέσεις της διοίκησης στελέχη της προτίμησής σας, είναι δικαίωμά σας. Όμως, δεν έχετε το δικαίωμα να βαφτίζετε τα μικροκομματικά κριτήρια δήθεν αντικειμενικά. Δεν έχετε δικαίωμα να λέτε σε δεκάδες χιλιάδες αξιολογούς Έλληνες ότι, βάσει δήθεν αντικειμενικών και αξιολογικών κριτηρίων, είναι λιγότερο ικανοί από τα κομματικά σας στελέχη. Μιλάτε για αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια. Είναι αξιοκρατία να παίρνει το άριστα 350 μόρια στη συνέντευξη, όταν το άριστα στις γραπτές εξετάσεις μοριοδοτείται με 300 μόρια;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Με 250 μόρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Είναι αξιοκρατία το γεγονός ότι δεν προβλέπεται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο να δίνεται έστω και ένα μόριο στους κατόχους δεύτερου πτυχίου πανεπιστημιακού ιδρύματος; Είναι αξιοκρατία να βγάζετε έξω από τα υπηρεσιακά συμβούλια τους προϊσταμένους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν επιλεγεί με αξιολογικά μόρια, με γραπτές εξετάσεις, προϋπηρεσία, τίτλους σπουδών, ξένες γλώσσες, συγγραφή βιβλίων και δημοσιευμάτων;

Το δημόσιο χρειάζεται αλλαγές, πράγματι. Χρειάζεται τομές. Κανείς δεν το αρνείται. Η αξιοκρατία, η διαφάνεια, η αντικειμενικότητα πρέπει συνεχώς να ενισχύονται. Όλοι συμφωνούμε σ' αυτό. Γιατί το κράτος πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη. Κινηθείτε, λοιπόν, σ' αυτή τη κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία για τη χώρα μας. Ή θα αρχίσουμε όλοι να μιλάμε τη γλώσσα της αλήθειας, ή δεν πρόκειται να βγούμε από το τέλμα. Οι ευθύνες για την απαξίωση του πολιτικού λόγου είναι συλλογικές. Οι Έλληνες απαιτούν σταράτες κουβέντες.

Υπουργείο Εσωτερικών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, Υπουργείο Κλιματικής Αλλαγής, σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια: Μόνο εντυπωσιακοί τίτλοι.

Εγκαταλείψτε, λοιπόν, την αδιέξοδη ρητορική του εύκολου λαϊκισμού. Εγκαταλείψτε την τώρα που ο αγώνας είναι διπλός και κρίσιμος: Πρώτον, να αποδείξουμε στην Ευρώπη και στον κόσμο ότι πράγματι αλλάζουμε νοοτροπία και πρακτικές. Και δεύτερον, να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών στο πολιτικό σύστημα κι αυτό είναι ακόμα πιο δύσκολο και ακόμα πιο σημαντικό. Προτού, λοιπόν, μιλήσετε για την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία, κάντε κάτι πιο ουσιαστικό, πιο βαθιά πολιτικό: Επιδιώξτε την αξιοπιστία, την αντιστοίχιση των όρων με το περιεχόμενό τους.

Σε ό,τι μας αφορά η θέση μας είναι ξεκάθαρη. Έχουμε επιλέξει να λέμε, όλη την αλήθεια στους πολίτες. Και πιστεύουμε ότι αυτός ο δρόμος, ο δύσκολος και ανηφορικός, είναι εν τέλει ο μόνος που ταίριαζει όχι μόνο στη δική μας παράταξη, αλλά και σε κάθε δημοκρατικό κόμμα που σέβεται τους πολίτες. Γι' αυτό και καταψηφίζουμε αυτό το σχέδιο νόμου. Ένα σχέδιο νόμου που άλλα λέει στον τίτλο του και άλλα περιλαμβάνει στο κυρίως σώμα

του. Ένα σχέδιο νόμου που δεν μπορεί να κρύψει πίσω από ωραίες λέξεις το μικροκομματισμό, που το διέπει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ανδριανέ.

Το λόγο τώρα έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Ιωάννης Ραγκούσης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι –φάνηκε από όλες τις τοποθετήσεις– ότι σήμερα το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι ενώπιον μιας πολύ σημαντικής απόφασης για ένα πολύ σημαντικό, πολύ κρίσιμο θέμα για το παρόν και το μέλλον του τόπου. Χωρίς καμμία αμφιβολία είναι πολύ καθαρό πλέον στο μυαλό των Ελλήνων ότι αυτό το οποίο ζει η χώρα σήμερα, αυτή η μεγάλη δημοσιονομική κρίση, αυτή η πάρα πολύ δυσάρεστη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον τόπο με πολύ σημαντικές δυσάρεστες επιπτώσεις στη ζωή των Ελλήνων πολιτών, συνδέεται άρρηκτα με την κατάσταση του κρατικού τομέα, με την κατάσταση του κράτους, με την κατάσταση της κρατικής μηχανής.

Αυτό που συμβαίνει σήμερα μπορεί να περιγραφεί στα βασικά του σημεία μέσα από δύο απλές αναφορές. Κάνω μία παρέκβαση σ' αυτό το σημείο, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να πω ότι υπάρχουν ορισμένα νομοσχέδια, υπάρχουν ορισμένες στιγμές, υπάρχουν ορισμένες νομοθετικές πρωτοβουλίες που τα πολλά λόγια δεν βοηθούν. Απεναντίας επιτρέπουν να χαθεί το κεντρικό μήνυμα και το κεντρικό νόημα μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας που, όπως έχει ισχυριστεί και ο εισηγητής μας, ισχυρίζεται και η Κυβέρνηση στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, έχει μία πολύ μεγάλη σημασία για το παρόν και το μέλλον συνολικά του τόπου.

Αυτό, λοιπόν, που συμβαίνει σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση μπορεί να περιγραφεί πάρα πολύ γλαφυρά μέσα από δύο βασικά δεδομένα:

Το πρώτο είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία –όταν λέω συντριπτική πλειοψηφία εννοώ σε ποσοστά, σε επίπεδα άνω του 90%– των στελεχών που σήμερα πλαισιώνουν ιεραρχικές θέσεις ευθύνης μέσα στο δημόσιο τομέα, θέσεις γενικών διευθυντών, θέσεις διευθυντών, θέσεις τμηματάρχων, προϊσταμένων τμημάτων έχουν επιλεγεί μέσα από απολύτως αναξιοκρατικές και μη αντικειμενικές διαδικασίες. Είναι πολύ προσεκτικά διατυπωμένη η φράση αυτή γιατί θέλει να περιφρουρήσει εκείνο το μέρος εκείνων των στελεχών που, αν οι διαδικασίες δεν ήταν αναξιοκρατικές και ήταν αντικειμενικές, θα μπορούσαν και πάλι να κατέχουν θέσεις ευθύνης. Άρα, το πρόβλημα είναι στο σύστημα, το πρόβλημα είναι στις διαδικασίες με τις οποίες έχουν αυτοί όλοι επιλεγεί.

Αυτές, τί διαδικασίες ήταν; Ήταν οι εξής σύνθετες, οι εξής περίτεχνες, οι εξής πολυεπίπεδες: Όποιον ήθελε ο Υπουργός, όποιον ήθελε κατά βάθος πίσω από τον Υπουργό το οποίο σύστημα μικροσυμφερόντων βρίσκονταν πίσω από αυτόν –κομματικών ή παραταξιακών ή και προσωπικών πολλές φορές– αυτός και αναλάμβανε μία θέση γενικού διευθυντή ή διευθυντή ή προϊσταμένου τμήματος. Αυτό είναι που ισχύει σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση. Εννιά στους δέκα και πλέον από εννιά στους δέκα, έτσι έχουν επιλεγεί. Αυτό, όπως είναι ανθρώπινο, όπως είναι φυσιολογικό, όπως είναι απλό, πού έχει οδηγήσει τα πράγματα; Έχει οδηγήσει στο απόλυτο τέλμα. Έχει οδηγήσει σε μία κατάσταση που επιτρέπει σε όποιον καλοπροαίρετο να λέει ότι είναι να απορείς πως ακόμη και σήμερα υπάρχει και δουλεύει η κρατική μηχανή. Γιατί βεβαίως, όταν το κεντρικό στοιχείο εξέλιξης-μηχανικής του συστήματος είναι ότι, αν έχω κολλητό τον Υπουργό, αν είμαι κολλητός του συστήματος το οποίο δίδει στον Υπουργό τις επιλογές –οδηγεί τον Υπουργό να τοποθετεί τον άλφα ή τον βήτα– τότε έχω μέλλον, άρα, για ποιο πράγμα πρέπει να προσπαθήσω; Πρέπει να προσπαθήσω για να αποδώσω καλύτερα στη δουλειά μου; Πρέπει να προσπαθήσω για να δουλέψω το

τμήμα μου καλύτερα, η διεύθυνσή μου καλύτερα, η γενική μου διεύθυνση καλύτερα, το Υπουργείο μου καλύτερα;

Πρέπει να προσπαθήσω για να εξυπηρετηθεί καλύτερα ο πολίτης; Βεβαίως και όχι, γιατί δεν έχει κανένα νόημα. Διότι τίποτα και αν κάνω σε αυτά τα επίπεδα δουλειάς της Δημόσιας Διοίκησης, δεν πρόκειται να επηρεάσει το αν θα γίνω γενικός διευθυντής σήμερα, διευθυντής ή τμηματάρχης, γιατί αυτό από το οποίο εξαρτώνται όλα σήμερα –μέχρι χθες για να ακριβολογώ– είναι να θέλει ο Υπουργός να με αναδείξει.

Αυτό, λοιπόν, για τη μειοψηφία σου λέει: Γιατί να δουλέψω εγώ; Γιατί να εργαστώ; Γιατί να κοπιάσω; Γιατί να αγχωθώ; Γιατί να βάλω τον εαυτό μου να ενταχθεί δημιουργικά σε μία προσπάθεια, να σκεφτώ, να καταβάσω ιδέες, να γεννήσω καινοτόμες πρωτοβουλίες, αφού δεν έχω καμμία τύχη; Διότι ούτε κολλητός του Υπουργού είμαι, ούτε κολλητός της συνδικαλιστικής παράταξης, ούτε κολλητός του κόμματος που κυβερνάει, άρα δεν έχω κανένα απολύτως κίνητρο για να αποδώσω τα μέγιστα που μπορώ.

Κι όταν αυτό, όπως καταλαβαίνετε, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, απλώνεται σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της Δημόσιας Διοίκησης, τότε οδηγείσαι στο πολύ εύλογο ρητορικό ερώτημα: Απορώ πώς ακόμη υπάρχει αυτό που λέμε Δημόσια Διοίκηση, κρατικός μηχανισμός. Γιατί, μπορεί να χρησιμοποιούμε ορολογίες τύπου κράτος, θεσμοί, κρατική διοίκηση, Δημόσια Διοίκηση, δημόσιο σύστημα, στην πραγματικότητα, όμως, για ανθρώπους μιλάμε. Στην πραγματικότητα μιλάμε για περίπου εξακόσιες με εφτακόσιες χιλιάδες ανθρώπους. Τα στοιχεία έχουν κατ' επανάληψη δοθεί μετά από ερωτήσεις συναδέλφων της Αντιπολίτευσης ή και της Συμπολίτευσης.

Και αυτό είναι που εννοούμε όταν μιλούμε για κράτος. Το κράτος δεν είναι ούτε κάτι απρόσωπο, ούτε τα κτήρια μόνο, ούτε βεβαίως, οι υποδομές. Το κράτος είναι πρώτα, πάνω απ' όλα και σε τελική ανάλυση οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι που σήμερα έχουν για δεκαετίες αποφασίσει να συνδέσουν το παρόν και το μέλλον της προσωπικής τους ζωής με αυτό το σύστημα, δεν έχουν κανένα λόγο μέχρι σήμερα να αποδώσουν τα μέγιστα, να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους, να νοιαστούν για αυτό, το οποίο υπηρετούν. Δεν έχουν κανένα λόγο, δεν έχουν κανένα κίνητρο πολύ περισσότερο να εξυπηρετήσουν τον πολίτη, διότι τίποτα και αν κάνουν –ξαναλέω– δεν επηρεάζει το αν και κατά πόσο αύριο θα βρεθούν, θα βρίσκονταν –για να χρησιμοποιούμε τον σωστό χρόνο– σε θέση γενικού διευθυντή, διευθυντή ή τμηματάρχη.

Αυτή, λοιπόν, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, είναι η πραγματικότητα σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση, μια πραγματικότητα που δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει. Είναι αντικειμενικά τα γεγονότα. Δεν είναι γιατί έτσι θέλουμε να τα εμφανίζουμε. Άρα, εδώ η Κυβέρνηση, η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ήταν ενώπιον ενός –κατά τη προσωπική μου γνώμη– κρίσιμου και ιστορικού διλήματος. Και το κρίσιμο και ιστορικό δίλημα ήταν: Θα αλλάξει για πρώτη φορά στην ιστορία της Δημόσιας Διοίκησης αυτό το κεντρικό σημείο, το σημείο «πυρήνας», στη λογική κίνησης του όλου συστήματος ή θα συνεχιστεί μία πορεία, η οποία έχει οδηγήσει, εδώ που έχει οδηγήσει, την κρατική μηχανή, κατ' επέκταση το δημόσιο τομέα, κατ' επέκταση την ίδια τη χώρα δηλαδή, στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και του γκρεμού;

Η Κυβέρνηση πήρε μία απόφαση από το 2009 και η απόφασή της ήταν στο σκέλος «είσοδος στη Δημόσια Διοίκηση» να αλλάξουν οριστικά, αμετάκλητα και απόλυτα τα δεδομένα, να μην μπορεί κανείς να έρθει να εισαχθεί, να προσληφθεί στη Δημόσια Διοίκηση, με οποιαδήποτε μορφής σύμβαση, αορίστου, μόνιμου, εκτάκτου προσωπικού, έργου, σύμβαση ορισμένου χρόνου, χωρίς αντικειμενικές διαδικασίες, όπως αυτές προσδιορίζονται από τη λειτουργία του ΑΣΕΠ, του Ανωτάτου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού.

Τώρα, λοιπόν, η Κυβέρνηση, η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, απαντώντας στο δίλημμα που σας προανέφερα, πήρε μία –κατά τη γνώμη μας– ιστορική απόφαση. Και η ιστορική απόφαση που πήρε η Κυβέρνηση δεν είναι μια απλή απόφαση, γιατί αφορά την καρδιά κίνησης της Δημόσιας Διοίκησης, γιατί είναι μία απόφαση που έχει όλα τα στοιχεία που μπορούν να θέσουν σε κίνηση, να

βάλουν μπρος το κράτος. Γιατί; Γιατί ακουμπούν αυτό το κρίσιμο στοιχείο του να έχει κίνητρο, να έχει ευγενή φιλοδοξία το κάθε στέλεχος, ο κάθε άνθρωπος, ο κάθε δημόσιος υπάλληλος που υπηρετεί τη Δημόσια Διοίκηση να βελτιώνει τον εαυτό του, να εργάζεται συνειδητά, να εργάζεται με συστηματικότητα, να έχει στο μυαλό του την εξυπηρέτηση του πολίτη, να έχει στο μυαλό του τη βελτίωση της επίδοσης και της δικής του, αλλά και του τμήματος και της διεύθυνσης και της γενικής διεύθυνσης και του Υπουργείου, άρα και του κράτους στο σύνολο, το οποίο υπηρετεί.

Και αυτή είναι η βασική, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, σκοπιμότητα που υπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο. Και νομίζω ότι να επιχειρηματολογεί κάποιος είναι περιττό για τη στεγανότητα και αντικειμενικότητα του συστήματος, από τη στιγμή που μετά την ολοκλήρωση όλων των τοποθετήσεων επί της αρχής, δεν προέκυψε ούτε μία απολύτως παρατήρηση από οποιονδήποτε συνάδελφο, σύμφωνα με την οποία να διαπιστώνεται «παραθυράκι» και πάλι στις επιλογές και τις διαδικασίες αξιολόγησης των στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν έχουμε αφήσει ανοιχτό το παραμικρό «παραθυράκι», είτε αναφερόμαι στο πάγιο σύστημα, είτε αναφερόμαι στο μεταβατικό.

Όσον αφορά το πάγιο σύστημα, καθιερώνουμε μία απολύτως αξιολογική και αντικειμενική διαδικασία που «πιάνει» την ουσία και την αξία κάθε υπαλλήλου. Δεν στέκεται στο επιφανόμενο, δεν στέκεται μόνο στα τυπικά προσόντα, αλλά προχωρά και κατά βάθος στην ουσία και στην πραγματική αξία κάθε στελέχους, κάθε υπαλλήλου, δίνοντάς του την πραγματική προοπτική να κριθεί για τα πραγματικά του, τα ουσιαστικά του, μαζί με τα τυπικά του προσόντα.

Έχουμε χωρίσει την αξιολόγηση σε τρία μέρη. Είναι πρώτον, η μοριοδότηση των αντικειμενικών προσόντων, όπως αυτά προκύπτουν από τους τίτλους σπουδών, από την πορεία του στη Δημόσια Διοίκηση κ.ο.κ. Και αυτά τα μόρια ισχύουν ισοδύναμα για όλους τους υποψηφίους όποιες θέσης. Δεν υπάρχουν υποψήφιοι που με άλλο τρόπο βαθμολογούνται για το βαθμό του πτυχίου ή για την κατοχή μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών ή για τα χρόνια, τα οποία βρίσκονται μέσα στη Δημόσια Διοίκηση. Με τον ίδιο και ενιαίο αντικειμενικό τρόπο βαθμολογούνται όλοι, όσοι αποφασίσουν κάποια στιγμή να διεκδικήσουν μία θέση γενικού διευθυντή, διευθυντή ή τμηματάρχη.

Εδώ κάνω μία παρέκβαση να πω ότι όταν θα έρθει η ώρα κάποιος να διεκδικήσει να γίνει γενικός διευθυντής, θα μπορεί αυτή του τη διεκδίκηση να την απευθύνει σε πάρα πολλές θέσεις γενικών διευθυντών και όχι μόνο σε αυτές που ανήκουν στο Υπουργείο ή στην υπηρεσία, την οποία υπηρετεί, στον φορέα, τον οποίο εργάζεται.

Πρώτο, λοιπόν, κομμάτι είναι τα αντικειμενικά κριτήρια. Δεύτερο κομμάτι είναι η γραπτή εξέταση, που για πρώτη φορά εισάγεται στη λογική και τα πρότυπα της γραπτής εξέτασης που πραγματοποιεί το ΑΣΕΠ, το οποίο δέχθηκε να αναλάβει και αυτήν την γραπτή εξέταση. Είναι μία διαδικασία απολύτως και αυτή διάφανη, αντικειμενική, όπου θα εξετάζεται ο κάθε υποψήφιος, σύμφωνα με τα τεστ δεξιοτήτων, τα οποία θα οργανώνονται στη λογική των πολλαπλών επιλογών.

Τρίτη μεγάλη περιοχή, από την οποία θα προκύπτει αξιολόγηση όλων αυτών των υποψηφίων διευθυντών και γενικών διευθυντών, θα είναι η συνέντευξη. Θα είναι, όμως, μία νέου τύπου συνέντευξη, μια τελείως διάφανη, αντικειμενική, στιβαρή, αξιόπιστη διαδικασία, η οποία θα πραγματοποιείται -όπως ξέρετε ήδη όλοι- ενώπιον όλων των υποψηφίων. Είναι μια πολύ μεγάλη καινοτομία, η οποία θα απαλλάξει και θα αποβάλει από το μυαλό κάθε υποψηφίου το φόβο ότι εκεί κάτι μπορεί να «παίζεται», να συμβαίνει, όπως συνέβαινε μέχρι πρότινος. Και γι' αυτό είχαμε - και είναι καταγεγραμμένα στα Πρακτικά- όλα τα περιστατικά που οδήγησαν στην αποχώρηση των εκπροσώπων της ΑΔΕΔΥ από το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, όταν βρέθηκαν μπροστά σε φαινόμενα αδιάτακτης κακομεταχείρισης κάθε έννοιας δίκαιης και ισότιμης μεταχείρισης υποψηφίων. Θα είναι μία συνέντευξη, λοιπόν, που και θα δίνει τη δυνατότητα σε όλους να παρευρίσκονται, και θα είναι δομημένη και θα δημοσιοποιούνται τα αποτελέσματα της βαθμολόγησης κάθε υποψηφίου και όλα αυτά,

βεβαίως, με την υποχρέωση να τεκμηριώνονται.

Σε όλα αυτά θα προστίθενται εν ευθέτω χρόνω και οι υπηρεσιακές αξιολογήσεις από τέτοιους γενικούς διευθυντές και διευθυντές, οι οποίες, επίσης, θα παίζουν ένα ιδιαίτερο βάρος κι έναν ιδιαίτερο ρόλο για την πραγματική και ουσιαστική αξιολόγηση του υποψηφίου.

Στο μεταβατικό στάδιο, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι ειδικά τα τελευταία χρόνια είχε γίνει στην πραγματικότητα το πάγιο σύστημα. Ορίζαμε κάποιες μεταβατικές διατάξεις, λέγαμε ότι θα πάμε σ' αυτό το πάγιο σύστημα, αλλά μεταβατικά πάμε σ' αυτό, με το οποίο μπορούμε να κάνουμε τις επιλογές με άλλα κριτήρια, πλην των αντικειμενικών δηλαδή, με μεροληπτικό τρόπο τις περισσότερες φορές, κομματικό ή και προσωπικό -ξαναλέω- από πλευράς Υπουργών.

Στις μεταβατικές διατάξεις, για πρώτη φορά, θεσμοθετείται μία απολύτως αντικειμενική διαδικασία, η οποία δίνει αποκλειστικότητα στη χρησιμοποίηση των μορίων επί των αντικειμενικών προσόντων που ο κάθε υποψήφιος διαθέτει, ώστε και πάλι κατά τη διάρκεια αυτής της μεταβατικής περιόδου -που δεν πιστεύουμε σε καμμία περίπτωση ότι θα απαιτήσει περισσότερο από λίγους μήνες, από την ώρα που το σύστημα θα τεθεί σε εφαρμογή- θα δώσει για πρώτη φορά με αντικειμενικό τρόπο τη δυνατότητα να υπηρετήσουν προσωρινά γενικοί διευθυντές, διευθυντές και τμηματάρχες στη Δημόσια Διοίκηση.

Κανένα απολύτως περιθώριο να υπάρξουν άλλα μέτρα και άλλα σταθμά. Κανένα περιθώριο να υπάρξει μεροληψία, κανένα περιθώριο να υπάρξει διάκριση σε βάρος υπαλλήλων, ανάλογα με το αν είναι αρεστοί ή δεν είναι αρεστοί, ανάλογα με το ποιες είναι οι προτιμήσεις τους οι προσωπικές, οι πολιτικές, οι κομματικές, οι φιλοσοφικές.

Τι θα πετύχουμε με όλα αυτά; Θα πετύχουμε -και αυτό θα σηματοδοτήσει η απόφαση της Βουλής- να βάλουμε ένα τέλος στο κομματικό κράτος και να αναδείξουμε υπαλλήλους, να αναδείξουμε στελέχη, να αναδείξουμε γενικούς διευθυντές, διευθυντές και προϊσταμένους τμημάτων που, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα χρωστούν σε κανένα, κατά το γνωστό και δημοφιλές για τον Πρωθυπουργό προσωπικό του ρητό. Θα είναι στελέχη τα οποία θα ξέρουν ότι αύριο το πρωί έχουν επιλεγεί όχι γιατί ήταν αρεστοί του Ραγκούση και του κάθε Ραγκούση. Θα είναι γενικοί διευθυντές, διευθυντές και τμηματάρχες οι οποίοι θα γνωρίζουν ότι αυτό το οποίο η πολιτεία τους ανέθεσε, τους το ανέθεσε, γιατί προσμέτρησε με έναν απολύτως αντικειμενικό και διάφανο τρόπο τα δικά τους προσωπικά, τα δικά τους υποκειμενικά προσόντα και όχι γιατί έτυχαν μιας εύνοιας, είτε του προσώπου, είτε -ξαναλέω- του συνδικαλιστικού φορέα, είτε του κόμματος, είτε οποιασδήποτε ομάδας πίεσης μπορεί κανείς να διανοηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δυο λεπτά ακόμη θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω.

Αυτό είναι τεράστια εξέλιξη. Είναι, κατά τη γνώμη μας, τεράστια η ισχύς που δίνεται στον κινητήρα της Δημόσιας Διοίκησης, γιατί τώρα θα έχουμε στελέχη τα οποία θα γνωρίζουν ότι δεν χρωστούν σε κανένα παρά μόνο στον εαυτό τους και το κυριότερο, ότι από εδώ και πέρα θα γνωρίζουν ότι για να διατηρήσουν αυτό που απόκτησαν ή και για να το βελτιώσουν, να εξελιχθούν ακόμη περισσότερο, ένας δρόμος υπάρχει, να βελτιώσουν τον εαυτό τους, τις επιδόσεις τους, την προσφορά τους στην υπηρεσία τους, άρα, την προσφορά τους στον Έλληνα πολίτη. Εξ ου και η συμμετοχή και η συμβολική και η ουσιαστική του Συνηγόρου του Πολίτη, που -σε συνεννόηση, βεβαίως, όπως δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, με τον ίδιο τον Συνήγορο του Πολίτη- θεσπίζεται το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων, το γνωστό πλέον ΕΙΣΕΠ το οποίο και καθιερώνει την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία και συμβολίζει την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία πλέον μέσα στο δημόσιο. Αυτή, λοιπόν, θα είναι η πραγματικότητα για πρώτη φορά για χιλιάδες στελέχη στη Δημόσια Διοίκηση.

Περιττό να κάνω μια παρέκβαση, να ενημερώσω τους αγαπητούς και τις αγαπητές συναδέλφους και για ένα άλλο δεδομένο.

Δεν μιλάμε για δέκα και είκοσι ανθρώπους. Οι γενικοί διευθυντές στο ελληνικό δημόσιο είναι αυτή τη στιγμή, αν θυμάμαι καλά τον αριθμό, τριακόσιοι εβδομήντα τρεις, οι διευθυντές είναι πάνω από πέντε χιλιάδες, οι δε προϊστάμενοι τμημάτων δεκάδες χιλιάδες. Άρα, μιλάμε για ένα φοβερό και αριθμητικά δυναμικό, το οποίο μέχρι τώρα λειτουργούσε με τα χαρακτηριστικά της λιμνάζουσας δύναμης, άρα, της αδυναμίας, στην πραγματικότητα. Και τώρα αυτό το δυναμικό το πυροδοτούμε και του δίνουμε το κίνητρο, αλλά και το πραγματικό νόημα, να πάρει πάνω του την υπόθεση «εξυγίανση, μεταρρύθμιση, αλλαγή, εκσυγχρονισμός και δυναμική του ελληνικού κράτους» σε αυτή τη κρίσιμη στιγμή για την Ελλάδα, για την ελληνική οικονομία, η οποία πραγματικά δίνει μία μάχη επιβίωσης όλο αυτό το διάστημα μέσα από τον αγώνα που κάνει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση για να κρατήσει την Ελλάδα όρθια.

Άρα, λοιπόν, τελειώνοντας, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία θεωρεί ότι σήμερα η Βουλή κάνει ένα πολύ μεγάλο βήμα, ένα πραγματικά καθοριστικό βήμα, για το οποίο θα σας πω, επίσης, και κάτι ακόμα. Βεβαίως και δεν είναι το μοναδικό και βεβαίως, δεν αρκεί. Βεβαίως, η Δημόσια Διοίκηση έχει πολύ δρόμο μπροστά της για να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά που θέλουμε όλοι να αποκτήσει ή που πολύ περισσότερο έχουν απαιτήσει από μας οι Έλληνες πολίτες, που με την εμπιστοσύνη και την ψήφο τους, στις 4 Οκτωβρίου, ανέδειξαν το Γιώργο Παπανδρέου Πρωθυπουργό και στο ΠΑΣΟΚ του έδωσε την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Όμως, θέλω με κατηγορηματικό τρόπο να υπογραμμίσω ότι, αν δεν κάναμε και αυτή την αλλαγή, όπως αν δεν είχαμε κάνει και την αλλαγή με την απόλυτη αξιοκρατία στον τρόπο πρόσληψης στο δημόσιο, δεν είχε νόημα καμμία περαιτέρω προσπάθεια στη Δημόσια Διοίκηση. Αν και σήμερα η δική μας η Κυβέρνηση παραβίαζε τις πολύ κρίσιμες και κεντρικές υποσχέσεις που και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κατ' επανάληψη είχε δώσει προεκλογικά και πήγαινε σε ένα σύστημα επιλογής προϊσταμένων μεροληπτικό, κομματικό, αναξιοκρατικό, δεν είχε νόημα καμμία περαιτέρω προσπάθεια, να είστε απολύτως βέβαιες και απολύτως βέβαιοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, κανένα νόημα, θα μπαίναμε στον υπολογισμό.

Η Δημόσια Διοίκηση, αν σήμερα δεν προχωρούσαμε στη θέσπιση αυτού του νομοσχεδίου, δεν υπήρχε καμμία απολύτως πιθανότητα να πάρει μπρος, ό,τι και αν κάναμε, σε όλα τα υπόλοιπα επίπεδα, συγχωνεύσεις, αλλαγή των Πειθαρχικών -που όλα αυτά που θα τα κάνουμε κ.ο.κ.- διότι θα είχαμε χάσει την πιο κρίσιμη μάχη, που είναι η μάχη επιβίωσης, είναι η μάχη ύπαρξης. Είναι υπαρκτική αυτή η μάχη που δίνουμε σε ό,τι αφορά τις αλλαγές που επιφέρει αυτό το νομοσχέδιο για την ίδια τη Δημόσια Διοίκηση και τον κρατικό μηχανισμό.

Και τώρα μία κουβέντα, γιατί είναι -επιτρέψτε μου- και μία προσωπική ανάγκη. Ειλικρινά, θα μείνει και από το νομοσχέδιο για τις προσλήψεις και από αυτό εδώ το νομοσχέδιο ένα πολύ μεγάλο ιστορικό, κατά τη γνώμη μου, ερωτηματικό για τη στάση της Αντιπολίτευσης, όλης της Αντιπολίτευσης και Μειζονος και Ελάσσονος, γιατί αυτά τα νομοσχέδια ή έχει κάποιος τη δυνατότητα να αποδείξει ότι είναι νομοσχέδια που κατ' επιφάνεια είναι αξιοκρατικά, αλλά να ένα, δύο, τρία, τέσσερα παράθυρα, οπότε τότε δικαιολογείται να μη συμμετέχει στην ανάληψη της πολιτικής ευθύνης που συνεπάγεται η ψήφισή τους ή δεν έχει τη δυνατότητα, όπως η Αντιπολίτευση δεν είχε τη δυνατότητα ούτε μέσα στην επιτροπή ούτε μέσα στην Ολομέλεια να αποδείξει ότι υπάρχουν παράθυρα, οπότε τότε γεννάται το μείζον πολιτικό και ιστορικό ερωτηματικό για τη στάση της, την αρνητική στάση της απέναντι σε τέτοια νομοσχέδια, τα οποία δεν είναι νομοσχέδια τα οποία δίνουν κανένα προβάδισμα σε καμμία πολιτική ή κομματική ομάδα.

Περιττό να σας πω ότι και στο δικό μας το χώρο, βεβαίως, υπήρχαν διαφορετικές ταχύτητες -ιδίως μέσα στους εργαζόμενους και στο συνδικαλιστικό χώρο- αποδοχής αυτής της τομής. Υπήρχαν άλλοι που ήταν έτοιμοι, κατανοούσαν απόλυτα ότι είναι μια μονόδρομος και για λόγους αξιοπιστίας, αλλά και για λόγους συμφέροντος του τόπου και του έθνους. Υπήρχαν, όμως και περιοχές μέσα στις δικές μας τις δυνάμεις που δυσκολεύτηκαν να

κατανοήσουν -γιατί κινούνταν με την κεκτημένη ταχύτητα- το εξής: τώρα, που ήρθε το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση, μα πώς, δεν είναι αυτονόητο ότι θα με κάνει; Όχι, δεν είναι αυτονόητο και δεν σε κάνει, κύριε Ραγκούση, γιατί πρέπει, έχει δεσμευτεί, το οφείλει στον τόπο, το οφείλει πολύ περισσότερο στις νέες γενιές να επιφέρει επιτέλους μία ιστορική αλλαγή.

Όμως, η Αντιπολίτευση που δεν έχει καμμία δικαιολογία να μην κατανοεί το περιεχόμενο και τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, κατά τη γνώμη μου, αναλαμβάνει μεγάλη πολιτική και ιστορική ευθύνη που καταψηφίζει ένα τέτοιο νομοσχέδιο.

Είναι αλήθεια ότι αυτό θα μπορούσε να το θεωρήσει κάποιος και ένα πολιτικό δώρο και μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι δεν θα σταματήσουμε μέχρι να ακούσουμε δημόσια αυτοκριτική για την καταψήφιση και αυτού του νομοσχεδίου και του νομοσχεδίου για τις προσλήψεις, εμείς ρητορικά να ερχόμαστε και να επανερχόμαστε σ' αυτό τον ισχυρισμό, ότι είναι μεγάλη ευθύνη της Αντιπολίτευσης που καταψηφίζει τέτοια νομοσχέδια. Διότι πριν από εκατό χρόνια, το 1911, τότε, όπως ξέρετε πολύ περισσότερο αρκετοί από μένα καλύτερα την ιστορική εκείνη περίοδο, όχι για άλλο λόγο, αλλά γιατί καταπιάνεστε με τα συνταγματικά θέματα, η Ελλάδα πήρε την ιστορική απόφαση να προστατεύσει από τις απολύσεις τους δημοσίους υπαλλήλους: Ο Ελευθέριος Βενιζέλος το 1911, όταν τότε «καταργήθηκε» η πλατεία Κλαυθμώνος.

Ένας αιώνας έπρεπε να περάσει, ώστε ο Γιώργος Παπανδρέου και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ να πάρουν μία ακόμα ιστορική απόφαση και να πουν τέλος στις απολύσεις, ουσιαστικά, των γενικών διευθυντών ανάλογα με τα κομματικά τους κριτήρια. Ε, δεν μπορεί σε αυτή τη μεγάλη ιστορική στιγμή για τη Δημόσια Διοίκηση, για το κράτος, άρα και για τον τόπο, να μην υπάρχει μια ομόφωνη και ομόθυμη συμπαράσταση σε αυτή τη μεγάλη τομή που εμείς και υποσχθήκαμε στον ελληνικό λαό και σήμερα, χάρη στην πολιτική βούληση της κοινοβουλευτικής μας Πλειοψηφίας, την κάνουμε πράξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Βαγιωνάς ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει; **ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Εισερχόμαστε στις ομιλίες των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας έχει το λόγο.

Κυρίες Τζαβάρα, έχετε στη διάθεσή σας δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, θέλω να σας βεβαιώσω ότι πάντα σας ακούω μετά προσοχής, γιατί πράγματι θεωρώ ότι είστε ένας «αγωνιστής» του κοινοβουλευτικού λόγου. Πλην όμως, ίσως να είναι μία από τις λίγες φορές που θα σας πω ότι σήμερα δεν υπηρετήσατε αυτόν τον κοινοβουλευτικό λόγο, τουλάχιστον με βάση τις αρχές του ορθού λόγου και της δημοκρατικής ευαισθησίας που επιβάλλεται να έχει οποιαδήποτε νομιμοποιημένη στη θέληση του λαού κυβέρνηση.

Ο λόγος σας ήταν ρητορικός και άγονος. Δεν υπάρχει τουλάχιστον η αφομοίωση των δεδομένων της χθεσινής ημέρας, τα οποία σ' αυτήν την Αίθουσα έδωσαν μία πολύ μεγάλη λάμψη κοινοβουλευτικής ευπρέπειας και αναγνώρισης της βαθιάς συνείδησης με την οποία οι Βουλευτές πρέπει να αντιμετωπίζουν τα ζητήματα της αντισυνταγματικότητας.

Και είναι πολύ ευτυχής, η στιγμή που τα λόγια μου τα ακούει και ένας από τους πιο αξιους κοινοβουλευτικούς άνδρες αυτού του τόπου, ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης, γιατί πράγματι θα συμφωνήσει μαζί μου ότι δεν υπάρχει πιο κορυφαία κοινοβουλευτική στιγμή, από τη στιγμή που η Βουλή αποφαίνεται για τη συνταγματικότητα ενός νομοσχεδίου. Τότε, ο λόγος ο κοινοβουλευτικός δεν είναι μεταβατικός, αλλά είναι μετανομοθετικός. Είναι ο λόγος του Κοινοβουλίου επάνω στο ίδιο το προϊόν επί του οποίου θα έρθει στη συνέχεια η Βουλή να ενώ-

σει την ιστορία και τη νομοθεσία, να κάνει δηλαδή το νόμο ως υπέρτατη λογική που προσπαθεί να ρυθμίσει κοινωνικές σχέσεις και ως λόγο ιστορικό.

Μ' αυτήν την έννοια θεωρώ ότι εχθές η Πλειοψηφία ήταν καλύτερη των περιστάσεων. Παρ' όλο που ηγέρθησαν οι περισσότεροι συνάδελφοι, προσέφυγε στο σύνθημα συμβαίνον –και που λογικά ισχύει και κανένας δεν έχει φέρει αντίρρηση- τεκμήριο της Πλειοψηφίας και μ' αυτήν την έννοια δεν έδωσε διέξοδο σ' αυτήν την ομόφωνη άποψη της Αντιπολιτεύσεως ότι η διάταξη του δεύτερου άρθρου του υπό κρίση νομοσχεδίου, με το οποίο τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 157 του Υπαλληλικού Κώδικα, είναι αντισυνταγματική.

Δεν πήραμε πειστικά επιχειρήματα, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι σαφής η διάταξη του άρθρου 103, παράγραφος 4 και είναι επίσης σαφείς και οι διατάξεις των άρθρων 101 Α και 103, παράγραφοι 7 και 9, όπου εκεί με πολύ μεγάλη προσήλωση του συνταγματικού νομοθέτη στην πολύ σοβαρή δουλειά που έχουν να κάνουν οι ανεξάρτητες διοικητικές αρχές καθορίζονται και ειδικότερα ρυθμίζονται οι σκοποί και οι λόγοι της ύπαρξης αυτών των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, του ΑΣΕΠ και του Συνηγόρου του Πολίτη. Δεν ανάγεται στα καθήκοντα του ΑΣΕΠ ούτε αποτελεί σκοπό της λειτουργίας του ο έλεγχος της υπηρεσιακής εξέλιξης των ανωτάτων υπαλλήλων, αλλά σκοπός είναι ο έλεγχος των προσλήψεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Βεβαίως, δεν αποτελεί σκοπό και αποστολή του Συνηγόρου του Πολίτη η συμμετοχή του σε διοικητικές θέσεις, αλλά αυτός ο υπέρτατος Συνήγορος του Πολίτη είναι εκείνος που διαμεσολαβεί μεταξύ των πολιτών –νοουμένων ως μονάδων- και του κράτους και των δημοσίων υπηρεσιών.

Έτσι, λοιπόν, μας δίνεται η ευκαιρία –για να προχωρήσω ένα βήμα πιο πέρα- μέσα από αυτές τις συγκεκριμένες κινήσεις που κάνετε στο Κοινοβούλιο, να διαπιστώσουμε ότι επαναφέρετε στη διακυβέρνηση της χώρας το γνωστό, το γνώριμο σύστημα ΠΑΣΟΚ, το οποίο είναι ένα σύστημα διακυβέρνησης που έχει ένα ειδικό ύφος, είναι δηλαδή η ικανότητα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να καταναλώνει επιδεικτικά και περίοπτα ιδέες και κοινοτοπίες, κάτω από τις οποίες μονίμως και συστηματικά κρύβει όλους σκοπούς.

Και ο σκοπός που κρύβεται σ' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι αυτόν που αποκαλύπτει η διάταξη του άρθρου 5, κάτω από την οποία υπάρχει ο τίτλος: «Μεταβατικές διατάξεις». Διότι, μη μου πείτε, κύριε Υπουργέ, ότι με τα προηγούμενα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου υιοθετείτε αξιοκρατικό και αντικειμενικό σύστημα της επιλογής των προϊσταμένων. Και δεν μπορείτε να το πείτε αυτό για τους εξής λόγους: Πρώτον, γιατί δεν επινοείτε καινούρια κριτήρια επιλογής, αλλά χρησιμοποιείτε τα ήδη νομοθετημένα κριτήρια του ν. 3528/2007. Και όχι μόνο αυτό, αλλά δεν εισάγετε και καινούρια συλλογικά όργανα. Απλώς, αλλάζετε το όνομα στο Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο που υπήρχε, το ονομάζετε: «Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων» και του αλλάζετε τη σύνθεση κατά τρόπο αντισυνταγματικό.

Και μέσα απ' όλα αυτά μένει ένας υπερχειλής υποκειμενισμός ως προς την ανακατανομή των μορίων που αντιστοιχούν στα συγκεκριμένα προσόντα. Αυτό που κάνετε, δηλαδή, είναι να δίνετε διαφορετική τιμή στα προσόντα τα οποία ήδη έχουν νομοθετηθεί στον Υπαλληλικό Κώδικα.

Βέβαια, μειώνετε τη μοριοδότηση στο βασικό τίτλο σπουδών, κάτι που είναι απαράδεκτο και άκρως υποκειμενικό. Μειώνετε, επίσης, τη μοριοδότηση στους τίτλους επιμόρφωσης και ταυτόχρονα, εντελώς υποκειμενικά και αυθαίρετα, δείχνετε μία περιφρόνηση προς την προσπάθεια που έχει γίνει από την ίδια τη Δημόσια Διοίκηση να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την επιμόρφωση των στελεχών της. Προβαίνετε σε μία σειρά τέτοιων κινήσεων προκειμένου κάτω απ' αυτές να κρύψετε –το είπατε, το ομολογήσατε- ότι δεκάδες χιλιάδες στελέχη της διοίκησης, με τη δημοσίευση αυτού του νόμου, παύουν να ασκούν τα καθήκοντά τους ως γενικοί διευθυντές, ως προϊστάμενοι τμημάτων ή ως προϊστάμενοι υπηρεσιακών μονάδων.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, βεβαίως, δημιουργείτε τις προϋποθέσεις για μία εξ εφόδου κατάληψη της κρατικής διοίκησης και μάλιστα ισχυριζόμενοι –και, θα έλεγα, με επιχειρήματα σαν και αυτά

που ακούσαμε- ότι αυτή η εξ εφόδου κατάληψη από την πασοκική ηγεσία, την κομματική, των κόμβων λήψης αποφάσεων της κρατικής διοίκησης, θα πρέπει να την αισθανθούμε, να τη βιώσουμε σαν κατάργηση του κομματικού κράτους.

Πιστεύω ότι τουλάχιστον θα πρέπει να μας αναγνωρίσετε ότι είμαστε διαχειριστές του κοινού νου και μπορούμε πίσω απ' όλα αυτά να διαπιστώσουμε αυτό το μέγα εγχείρημα που κάνετε. Όμως, αυτό το μέγα εγχείρημα δυστυχώς –και αυτό είναι που μας λυπεί- είναι μία πράξη που δεν πυροδοτεί μία κίνηση του κράτους προς τα εμπρός για να εξορθολογιστεί, όπως είπατε εσείς, αλλά έτσι το κράτος πηγαίνει πολλά χρόνια πίσω. Πηγαίνει ακριβώς σ' εκείνες τις ιστορικές μέρες που είπατε ότι με την αποκατάσταση κάποιων δημοκρατικών αξιών και αρχών, φθάσαμε στη μονιμοποίηση –κατάκτηση μεγάλη, συνταγματική κατάκτηση- των δημοσίων υπαλλήλων.

Εσείς, λοιπόν, αυτό το οποίο προσβάλλετε και πλήττετε είναι αυτό για χάρη του οποίου εμφανίσετε σήμερα να είστε υπερήφανοι στο Βήμα της Βουλής. Και το κάνετε αυτό μ' έναν τρόπο ο οποίος πραγματικά προσβάλλει τη νοημοσύνη των πολιτών, αλλά και των αντιπροσώπων του λαού. Τι σημαίνει ότι με τη δημοσίευση αυτού του συγκεκριμένου νομοσχεδίου παύει η θητεία όλων όσοι υπηρετούν ως προϊστάμενοι στις υπηρεσιακές μονάδες των δημοσίων υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου;

Γιατί; Αυτοί δεν είχαν επιλεγεί από νόμιμα όργανα; Δεν είχαν επιλεγεί με βάση τα κριτήρια που και εσείς σήμερα αναγνωρίζετε ως αντικειμενικά και αμερόληπτα; Η μοριοδότηση αλλάζει και μάλιστα κατά τρόπο μεροληπτικό. Επιπλέον, έχετε στη διάταξη του άρθρου 5 και μία μνημειώδη αναφορά, «μνημείο» υποκρισίας, θα έλεγα.

Λέτε λοιπόν, ότι περιορίζετε τη θητεία των προϊσταμένων και την κάνετε από πέντε σε τρία χρόνια για να την αποσυνδέσετε από τις κυβερνητικές μεταβολές και βεβαίως για να δώσετε μία άλλη διαρκεία στη ζωή των προϊσταμένων.

Μα, επιτέλους είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Πιστεύετε ότι θα πείσετε κάποιο λογικό πολίτη ότι με αυτόν τον τρόπο δουλεύετε για να αποκτήσει επιτέλους ο τόπος αυτός αμερόληπτο σύστημα επιλογής προϊσταμένων; Και μη μου πείτε ότι θα πρέπει να υιοθετήσουμε τις απόψεις σας για το ότι, μέσω της συνέντευξης υπάρχει αξιοκρατία.

Γιατί υπάρχει και μία διάταξη του άρθρου 86, αν δεν απατώμαι, που λέει ότι, τα μέλη αυτού του ΕΙΣΕΠ, που σήμερα ονομάζετε εσείς, έχουν το δικαίωμα να απορρίπτουν από την αξιολόγηση υποψηφίους χωρίς κανένα κριτήριο, απλά και μόνο εφόσον κρίνουν ομόφωνα ότι είναι αυτοί ακατάλληλοι. Κανένα κριτήριο επ' αυτού, καμμία διαδικασία, κανένα ένδικο βοήθημα προσφυγής.

Μα, αν αυτά δεν είναι αδιαφανή, τι θα πρέπει να ονομάσουμε ως κομματοκρατία; Βέβαια, το πιο λυπηρό είναι ότι αυτή ακριβώς η πρωτοβουλία σας έρχεται σε συνέχεια κάποιων συγκεκριμένων ορατών, διακριτών και περίοπτων άλλων μεθοδεύσεων.

Πρώτη απ' αυτές, ήρθε η κρίση των αξιωματικών στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας όπου στο όνομα και εκεί της κατάργησης του κομματικού κράτους ανακαλέσατε στη μάχη υπηρεσία ανθρώπους οι οποίοι είχαν τερματίσει τον ενεργό τους βίο, ως αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων, και φέρατε βέβαια στη θέση τους άλλους, που ήσαν κομματικοί σας φίλοι.

Δεύτερον και σοβαρότερο είναι με προεδρικό διάταγμα που ψηφίσθηκε πριν από ένα μήνα δίνετε χάρη σε εμπόρους ναρκωτικών που είναι φίλοι σας, σε άλλου είδους τέτοιους καταδίκους οι οποίοι έχουν συνέπειες από καταδικαστικές αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων. Και ερωτώ, είστε υπερήφανοι για όλες αυτές τις μεθοδεύσεις;

Μιλάτε και ισχυρίζεστε ακόμα ότι σε μια φάση της ιστορίας του τόπου που όλοι έχουμε ανάγκη να υπάρξουν μέτωπα ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης γιατί πράγματι ο τόπος περνάει κρίσιμες ώρες, γιατί πράγματι χρειάζεται ομοψυχία, γιατί πράγματι χρειάζεται συμπόρευση και αλληλεγγύη των πολιτικών δυνάμεων, σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες αυτές τις ώρες που ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έδινε χθες και προχθές τη μάχη στα κέντρα λήψης των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δήλωνε ότι δίνει τη μάχη για την πατρίδα του και είναι αλληλέγγυος

με όλες τις προσπάθειες που έχουν αναληφθεί σε εθνικό επίπεδο, για να λάβουν μηνύματα αυτοί οι οποίοι υπονομεύουν το μέλλον αυτής της χώρας, σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες επαναλαμβάνω, τότε που όλοι πρέπει να έχουν το μέτρο της ευθύνης που τους αναλογεί, εσείς βρίσκετε αυτή την ώρα την πιο κρίσιμη για να εξαπολύσετε μία άνευ προηγουμένου κομματική επίθεση για να καταλάβετε τα οχυρά της δημοκρατικής Δημόσιας Διοίκησης, αυτής της διοίκησης που αποτελείται από υπαλλήλους δημοσίων οι οποίοι κατ' άρθρο 103 παράγραφος 1 εκφράζουν τη θέληση του κράτους και υπηρετούν το λαό.

Αυτούς εσείς, λοιπόν, τώρα τους καταργείτε, τους απαλλάσσετε από τα καθήκοντά τους και δεν σέβεστε ούτε την αρχή της συνέχειας της διοίκησης, ούτε την αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του πολίτη στη διοίκησή του. Παραβιάζετε δηλαδή και γελοιοποιείτε το Σύνταγμα και θέλετε εδώ εμείς να αισθανθούμε αυτή την από πολλές απόψεις απαράδεκτη προσπάθεια και πρωτοβουλία σας σαν ένα βήμα ποιοτικής αναβάθμισης του συστήματος της Δημόσιας Διοίκησης. Όχι, μέχρι αυτού του σημείου ευήθεις δεν είμαστε!

Γι' αυτό και εμείς σήμερα εδώ με ευθύνη επιλέγουμε να μη συμμετέχουμε στην περαιτέρω διαδικασία της ψήφισης αυτού του απαράδεκτου, του ψευδελπίγραφου και του επικίνδυνου νομοσχεδίου και να δηλώσουμε από το Βήμα αυτό ότι αποχωρούμε αφήνοντάς σας μόνους και ανυπεράσπιστους σ' αυτό το δρόμο τον ολισθηρό που αποφασίσατε από δω και πέρα μόνιμοι σας να διαβείτε. Καλή τύχη σας εύχομαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
(Στο σημείο αυτό οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αποχωρούν από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε, κύριε Τζαβάρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και έξι συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Κάτω Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Ραγκούσης, Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν πρόκειται να κάνω παρέμβαση επί της ουσίας σ' αυτά που είπε ο κ. Τζαβάρας όμως νομίζω ότι υπάρχει σ' αυτά που ανέφερε μία φράση η οποία πρέπει οπωσδήποτε να ανακληθεί αλλιώς ...

Νομίζω ότι είναι μία πάρα πολύ κακή στιγμή, ίσως η χειρότερη που έχει ζήσει η παρούσα Κυβέρνηση από τον Οκτώβριο και μετά, η συμπεριφορά και η στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να αποχωρεί και να μη αποδέχεται να ανακαλέσει μία άκρως προσβλητική, απαράδεκτη και άθλια φράση που περιέλαβε στην τοποθέτηση του ο κ. Τζαβάρας, άσχετη με το νομοσχέδιο αυτό.

Αναφερόμαι στη φράση, κύριε Πρόεδρε, που χρησιμοποίησε ότι: «Αφήνουμε ως Κυβέρνηση τους φίλους μας εμπόρους ναρκωτικών να φεύγουν από τις φυλακές». Λοιπόν διαδικαστικά παρακαλώ πολύ να καταγραφεί. Εάν ο κ. Τζαβάρας όταν επιστρέψει η Νέα Δημοκρατία σε επόμενη κοινοβουλευτική φάση δραστηριότητας της Ολομέλειας δεν ανακαλέσει αυτή τη φράση τότε οι αντιδράσεις μας θα συνεχιστούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ήθελα κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, να επιτείνω όσα τόσο ουσιαστικά έθεσε ο Υπουργός κ. Ραγκούσης για την απίστευτη διατίπωση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας η οποία αναφέρεται σε ένα ζήτημα που στο Κοινοβούλιο πριν από ένα μήνα έχει συζητηθεί με πληρότητα και επάρκεια που είναι το ακριβώς αντίθετο απ' αυτό που είπε ο κ. Τζαβάρας, το ακριβώς αντίθετο, με τη δημιουργία

κλοιού στα κενά της νομοθεσίας για την παραμονή των εμπόρων ναρκωτικών εκεί που πρέπει, όσο πρέπει.

Και είναι απολύτως γνώστης και προσωπικά ο ίδιος γιατί χειρίστηκε το θέμα και είναι χαρακτηριστικό της τέλει σύγχυσης, η οποία διακατέχει τη Νέα Δημοκρατία, ώστε με τέτοια ευκολία να προσφεύγει σε πολιτικούς χαρακτηρισμούς που ξεπερνάνε κάθε όριο όχι απλώς του Κανονισμού της Βουλής αλλά των στοιχειωδών όρων συνύπαρξης πολιτικών δυνάμεων, όπως απαιτεί απ' όλους μας η ελληνική κοινωνία.

Αυτό που είπε ο Υπουργός ο κ. Ραγκούσης αφορά όχι μόνο την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, αφορά την κοινοβουλευτική τάξη και κάθε ένα από μας τους Βουλευτές και του ΠΑΣΟΚ και άλλων κομμάτων που έχουν πλήρη συνείδηση του τι διημεΐφθη και τι ψηφίστηκε εδώ στην Ολομέλεια. Και δεν ήταν μόνο του ΠΑΣΟΚ, κύριε Πρόεδρε. Τίθεται θέμα και προσωπικό για τον καθένα μας.

Δεν θα αλλάξω γραμμή από την αγόρευση που επιβάλλεται από τα πράγματα γιατί φυσικά δεν υπάρχει και τίποτα πιο πολιτικά απαράδεκτο από το να αφήνεις πρώτα σαν σουπιά τη μελάνη και μετά να αποχωρείς.

Αν υποθέσουμε ότι η Νέα Δημοκρατία είχε μια τέτοια στάση αρχής, έπρεπε από την αρχή να χειριστεί διαφορετικά την υπόθεσή της. Πώς τη χειρίστηκε, όμως; Παρέμεινε εδώ «ρίχνοντας» διαρκώς μελάνη στην Αίθουσα και σαν καλή «σουπιά» μόλις ήρθε η ώρα της αναμέτρησης, μόλις ήρθε η ώρα να ακουστεί και ο αντίλογος, εξαφανίστηκε.

Βεβαίως, ο λόγος που εξαφανίστηκε είναι σαφής. Το Κοινοβούλιο σήμερα παρατήρησε ότι η Νέα Δημοκρατία έχει γίνει ακριβώς εναντίον ένα κομμάτι! Όσοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είναι εδώ, τόσες «Νέες Δημοκρατίες» υπάρχουν! Νομίζαμε όλοι ότι υπάρχουν τρεις ομαδοποιήσεις, όσοι υποστήριξαν τον κ. Σαμαρά, όσοι νοσταλγούν διαρκώς τον κ. Καραμανλή και όσοι περιφέρονται πενθόντες για την κ. Μπακογιάννη. Όμως, εδώ είναι φανερό ότι πάμε σε μια πλήρη αμοιβαδοποίηση, έχουμε εναντίονα μια στάσεις! Βέβαια, υπάρχει και μια τέλεια σύγχυση, διότι η νοσταλγία για τον κ. Καραμανλή έχει περιβάλει και τον ίδιο τον κ. Σαμαρά. Κατά ένα παράδοξο τρόπο, επιστρέφει ο κ. Σαμαράς και όσοι τον εκπροσωπούν εκόντες άκοντες στη Βουλή στο μοντέλο Καραμανλή 2000-2004.

Αναφέρθηκε ο κ. Σαμαράς στο «σύστημα ΠΑΣΟΚ», αλλά ακούσαμε και τον κ. Τζαβάρα να μας μιλάει εδώ για το «σύστημα ΠΑΣΟΚ».

Ανέφερε ο κ. Παυλόπουλος ότι παρέδωσε στον κ. Ραγκούση τον καλύτερο δυνατό κόσμο, σαν τον Καντί του Μολιέρου. Ο κ. Παυλόπουλος ήρθε εδώ και είπε ότι είχατε, κύριε Ραγκούση, τον καλύτερο δυνατό κόσμο. Σας παραδώσαμε μια Δημόσια Διοίκηση άμεμπτη, άσπιλη, αξιοκρατική. Γιατί δεν ακολουθήσατε την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας; Είχαμε λοιπόν και αυτές τις όψεις και είναι καιρός να μπουν ξανά τα πράγματα στη θέση τους και μάλιστα, να μπουν στη θέση τους διπλά.

Πριν από όλα, μ' αυτό που αναλυτικά εξηγήσαμε και αναλυτικά κατατέθηκε στην Αίθουσα, δηλαδή ότι ήρθε η ώρα να γίνει ιστορική τομή. Τελεία και παύλα! Δεν γίνεται να πάει η Ελλάδα άλλο, όπως πήγε ως τώρα. Και αυτό το σχέδιο νόμου, όπως ακριβώς το νομοσχέδιο για τις προσλήψεις, δεν είναι καθόλου τυχαίο. Στα κύρια και στα ουσιαστικά δέχθηκε την κριτική μεν, αλλά δε και την καλύτερη αποδοχή από πολλές δυνάμεις για το ότι μένει επιτέλους σταθερό σε μια γραμμή και για το ότι εισάγονται αντικειμενικά και αδιάβλητα κριτήρια για την επιλογή, την αξιοκρατία των υψηλών θέσεων διοίκησης στο δημόσιο. Και αυτό ήταν ένα κέρδος απ' αυτήν τη διαδικασία ήδη και παρά την αήθη συστηματική προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας να υπονομεύσει την πραγματική διαπραγμάτευση του σχεδίου νόμου μέσα στην Αίθουσα.

Αυτή η απόφαση, όπως εμείς εξηγήσαμε, αφορά και μια τομή σε σχέση με προηγούμενες όψεις της διακυβέρνησής μας, γιατί τώρα ολοκληρώνουμε αυτό που ξεκίνησε με τον Αναστάσιο Πεπονίτη το 1994, αλλά εμείς οι ίδιοι δεν δώσαμε τότε την απόλυτη και κατηγορηματική ισχύ που επιβαλλόταν να έχει.

Τώρα ερχόμαστε με το σχέδιο νόμου του Γιάννη Ραγκούση, ώστε κατηγορηματικά, ρητά και χωρίς φεγγίτη –όχι χωρίς παρά-

θυρο, αλλά χωρίς φεγγίτη- να εγκαθιδρυθεί -όπως ακριβώς εγκαθιδρύθηκε ήδη ένα αδιάβλητο σύστημα προσλήψεων- να εγκαθιδρυθεί ένα αδιάβλητο αντικειμενικό σύστημα, ώστε η Δημόσια Διοίκηση να στηριχθεί στους καλύτερους, οι οποίοι θα είναι λειτουργικά ανεξάρτητοι από το οποιοδήποτε κόμμα και από τον οποιοδήποτε παράγοντα επηρεασμού της δικής τους λειτουργίας και προσφοράς στο δημόσιο σύνολο, όπως θα έπρεπε να είναι η Δημόσια Διοίκηση.

Γι' αυτό θέλουμε να πετύχουμε τη Δημόσια Διοίκηση αναπτυσσόμενο εργαλείο στην υπηρεσία των συμφερόντων του συνόλου ελληνικού λαού και την ίδια στιγμή η διοίκηση να είναι στην υπηρεσία του κάθε πολίτη που σήμερα προσκρούει στην διοίκηση ως εχθρό. Αυτό είναι το νόημα του σχεδίου νόμου και είναι απόλυτα διαυγές ότι εκεί αποσκοπεί και απόλυτα σαφές ότι αυτό διασφαλίζει.

Όμως, γιατί αυτή η λυσσαλέα αντίδραση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί η θεατρική αποχώρηση; Γιατί η αμηχανία; Διότι αυτό που η Νέα Δημοκρατία προασπίζει, δεν είναι ο καλύτερος δυνατός κόσμος, όπως ισχυρίζεται ο κ. Παυλόπουλος ότι παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία στο ΠΑΣΟΚ.

Αυτό που παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία στον ελληνικό λαό είναι η χειρότερη δυνατή συνθήκη στην ιστορία του ελληνικού κράτους μετά το 1911.

Ας δούμε τι ακριβώς συμπύκνωσε η Νέα Δημοκρατία τα πεντέμισι χρόνια της διακυβέρνησής της. Έφερε το νόμο 3260 του 2004, ο οποίος ήταν ο Τζέκις Χαν, ο Κουμπλάι Χαν και δεν είχε σχέση με ευρωπαϊκή δημοκρατικά οργανωμένη πολιτεία, αλλά ήταν η λογική των μογγολικών ορδών οι οποίες εξαπολύονται πάνω στην ελληνική κοινωνία! Με ένα νόμο έγινε η κατάργηση όλων των θέσεων γενικών διευθυντών, όλων των θέσεων προϊσταμένων, όλων των υπηρεσιακών συμβουλίων σε όλο το δημόσιο. Έγινε η κατάργηση κάθε θέσης ευθύνης στην εκπαίδευση. Καταργήθηκαν όλα τα υπηρεσιακά συμβούλια και καταργήθηκε οποιαδήποτε αντικειμενική διαδικασία επιλογής στελεχών στο δημόσιο.

Με τι αντικαταστάθηκε από το νόμο αυτό η διαδικασία επιλογής στελεχών στη Δημόσια Διοίκηση; Αντικαταστάθηκε με ένα και μόνο κριτήριο, δηλαδή ότι ο υπάλληλος που θα επιλεγόταν σε οποιαδήποτε θέση ευθύνης έπρεπε να έχει εικοσαετή προϋπηρεσία. Και ισχυριζόταν τότε ψευδώς η Νέα Δημοκρατία ότι τα μέτρα της αφορούσαν εκατόν οκτώ γενικούς διευθυντές και ποτέ δεν έδινε στοιχεία όσον αφορά το πόσους αφορούσαν. Τη μέρα εκείνη καταργήθηκαν είκοσι δύο χιλιάδες θέσεις ευθύνης και όχι εκατόν οκτώ! Είκοσι δύο χιλιάδες θέσεις! Ήταν η «νύχτα του Βαρθολομαίου» στην ελληνική Δημόσια Διοίκηση!

Πώς αντικαταστάθηκαν αυτές οι είκοσι δύο χιλιάδες θέσεις ευθύνης; Αντικαταστάθηκαν με μόνο κριτήριο συμβούλια που επέλεγαν και με μόνη προϋπόθεση την εικοσαετία στο δημόσιο!

Μήπως επελέγησαν οι καλύτεροι; Μήπως πρέπει να θυμίσουμε στη Νέα Δημοκρατία την εισβολή οργανωμένων δυνάμεων σε γραφεία Υπουργών;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τις συμπλοκές στο Υπουργείο Παιδείας;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Μήπως πρέπει να θυμίσουμε τις συμπλοκές στο Υπουργείο Παιδείας; Μήπως πρέπει να θυμίσουμε ότι οι δημόσιες καταγγελίες ήταν ότι επελέγη ο τάδε, ενώ: «Εγώ έχω αφιερωθεί πολύ περισσότερο στο κόμμα και έχω βάλει πολύ περισσότερο κόπο σε αφίσες και κομματική δράση!» και ότι αυτό ήταν δημόσιο και δεν ήταν καν ιδιωτικό;

Μήπως δεν γνωρίζουν οι νεοδημοκράτες πολίτες -που φυσικά είναι οι ίδιοι οι οποίοι καταδίκασαν την κυβέρνησή τους η οποία τους διέψευσε- ότι ακόμα και σ' αυτό το απόλυτο κομματικό σύστημα της Νέας Δημοκρατίας δεν επελέγησαν οι συγκριτικά καλύτεροι, αλλά οι κομματικά καλύτεροι;

Και τι άλλο είναι το εύρημα που υπήρξε με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Όπως συμβαίνει συνήθως και έχει παρατηρηθεί ιστορικά, μια «εν πολλαίς αμαρτίες περιπεσούσα γυνή», κάποια στιγμή ανακαλύπτει ότι πρέπει να σώσει και την ψυχή της. Είναι η γνωστή στιγμή που ακόμα και η πιο αμαρτωλή γυναίκα προσέρχεται κάποια στιγμή στην Εκκλησία, μη τυχόν και ένα μέρος των αμαρτημάτων της αναιρεθεί.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όταν δεν μπορεί να αμαρτήσει άλλο!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ενδεχομένως ή ενδεχομένως για μια προεξόφληση αμαρτιών που θέλει να επαναλάβει, αλλά εν μέρει θέλει να αναιρεθούν.

Έτσι, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία με τη γεμάτη αμαρτίες ψυχή ψηφίζει το νόμο 3528 του 2007, ο οποίος πράγματι περιείχε ένα ευρύ σκέλος διατάξεων που ήταν απόλυτα συμφωνημένες με την ΑΔΕΔΥ και που όντως ήταν σωστές διατάξεις. Ποια είναι, όμως, η κρίσιμη διαφορά; Αφού «πήγε» στο παγκάρι της Εκκλησίας να κάνει την «καταβολή» του νομοσχεδίου με κάποιες πραγματικά αντικειμενικές διατάξεις, κάνει την μεταβατική διάταξη, σύμφωνα με την οποία αυτές οι παλιές διατάξεις θα ισχύσουν από την 1-1-2011 –αλλά εν τω μεταξύ είχε έρθει το 2007- και θα επιλεγούν με τη νέα διαδικασία οι μεν το 2011, αλλά τώρα το 2007-2008 θα επιλεγούν με τα κριτήρια του κ. Παυλόπουλου.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δηλαδή όσοι εμπεδώθηκαν το 2004 με τη μέθοδο της επέμβασης του κομματικού «στρατού» στο κράτος πήραν τώρα το επίχρισμα ενδιάμεσων διατάξεων, έτσι ώστε το «πραξικόπημα» του 2004 να επενδυθεί με μεταβατική διάταξη το 2007 και όλοι αυτοί να παραμείνουν, όταν έρθει το καλό 2011.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κομματισμός, η αναξιοκρατία, το ρουσφέτι, η χειραγώγηση του δημόσιου τομέα ήταν το πραγματικό «doctorat» των Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας. Σε κάθε παρόμοιο διαγωνισμό στον κόσμο ποιος μπορεί να στήσει ιστορίες κομματισμού, ρουσφετιού, χειραγώγησης της Δημόσιας Διοίκησης, η Νέα Δημοκρατία θα προηγείτο όχι με μοριοδότηση, αλλά κατ' αξία! Θα έπαιρνε την πρώτη θέση μακράν, όπως απέδειξε η θητεία της, που, όμως, είχε ένα πολύ αρνητικό αποτέλεσμα. Δεν διέλυσε απλώς τον ιστό της διοίκησης. Δημιούργησε τις βάσεις για την κρίση που σήμερα καλείται να πληρώσει ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Γι' αυτό τονίζουμε πως για εμάς δεν είναι μόνο η αποκατάσταση της Δημόσιας Διοίκησης. Δεν είναι μόνο η αξιοκρατία στο δημόσιο. Δεν είναι μόνο ότι πρέπει, επιτέλους, να υπάρξει ένα αντικειμενικό αδιάβλητο αξιοκρατικό σύστημα στη Δημόσια Διοίκηση. Αυτός ο στόχος ταυτίζεται με τη διαφορετική πορεία που έχει ανάγκη ο τόπος και τη διαφορετική ηθική ανάγκη που έχει ο ελληνικός λαός να νιώθει ότι αυτό το κράτος που ο ίδιος το πληρώνει είναι ταγμένο στα δικά του συμφέροντα και όχι στα συμφέροντα του οποιοδήποτε κόμματος, οποιουδήποτε χειραγωγού.

Γι' αυτό και η απόφασή μας είναι αταλάντευτη: Θα προχωρήσουμε στην αλλαγή μιας κληρονομιάς που κόστισε σε όλον τον τόπο και θα ανοίξουμε ένα δρόμο αντάξιο των προσδοκιών που έχει ο ελληνικός λαός από τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, ότι δεν είναι στην εξουσία για τον εαυτό τους, αλλά ότι είναι στην εξουσία για τον Έλληνα πολίτη και τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Αυτό διασφαλίζει το νομοσχέδιο. Αυτή την άθλια παράδοση της Νέας Δημοκρατίας ανατρέπει. Αυτόν το δρόμο ανοίγει για τον ελληνικό λαό. Γι' αυτό το ψηφίζουμε συνειδητά, με πολύ καθαρή συνείδηση και με πολύ φωτεινή αίσθηση των στόχων και των προοπτικών που διανοίγει για την πατρίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ευθυμίου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νίκος Παπακωνσταντίνου, για να δευτερολογήσει για έξι λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης και από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας είχαμε μια εναλλαγή: και διαμάχες, αλλά και αμοιβαίες εκκλήσεις για συναίνεση και σύγκληση στα ζητήματα του νομοσχεδίου. Διαμάχες και με βαρείς χαρακτηρισμούς, αλλά στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων κενές περιεχομένου.

Πρώτον, ως επισήμανση θα ήθελα να πούμε ότι τα βασικά ζητήματα των κριτηρίων και των εκτιμήσεων που αναφέρθηκαν από την εισήγησή μας επαληθεύτηκαν και από την παρακολούθηση της συνολικής συζήτησης.

Δεύτερο ζήτημα. Δε συμμεριζόμαστε τις εκτιμήσεις που ανέφερε και ο κύριος Υπουργός, ότι δηλαδή περίπου εννέα στους δέκα προϊσταμένους, διευθυντές ή τμηματάρχες είναι ανάξιοι, περίπου άχρηστοι, σχεδόν ανίκανοι, κατά προσέγγιση μπουνταλάδες ή στα όρια της ανυπαρξίας ευθύνης και κοινωνικής ευαισθησίας, σχεδόν αδιάφοροι για τα καθήκοντά τους και ρέποντες ιδιοτελώς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είπε αυτό!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Αυτό είπε και σας παρακαλώ να μη με διακόπτετε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, αλλά δεν είπε αυτό.

ΑΝΝΑ ΝΤΑΛΑΡΑ: Δεν είπε αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μη διακόπτετε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Αυτό είπε και μάλιστα με χαρακτηρισμούς πολύ βαρύτερους ακούστηκαν εδώ πέρα.

Η κυβερνητική πολιτική σηματοδοτείται απέναντι στους δημοσίους υπαλλήλους: Πρώτον, ότι για κάθε πέντε συνταξιοδοτούμενος θα είναι ένας προσλαμβανόμενος. Δεύτερον, με καθίζηση και τσαλαπάτημη της μονιμότητας στις δημόσιες υπηρεσίες. Με διεύρυνση και γενίκευση στις δημόσιες υπηρεσίες των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, της μερικής απασχόλησης, των ενοικιαζόμενων εργαζομένων, των εκτάκτων, των εποχιακών, των με δελτίο παροχής υπηρεσιών εργαζομένων. Και εννοείται με «ψαλίδισμα» –για να μιλήσουμε επιεικώς- των ασφαλιστικών, μισθολογικών, κοινωνικών και πολιτικών τους δικαιωμάτων.

Για τα ζητήματα των κακοδικιών της Δημόσιας Διοίκησης, εμείς είμαστε με αντίστροφη προσέγγιση από την προσέγγιση που έκαναν οι ομιλητές και της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Εμείς προσεγγίζουμε το ζήτημα ως εξής. Αφού η κυρίαρχη οικονομική και κοινωνική πολιτική της παρέμβασης του κράτους στο σύνολο της κρατικής, διοικητικής και πολιτικής παρέμβασης του είναι άδικη για την κοινωνική πλειοψηφία, είναι ταξικά ιδιοτελής, επιλεκτικά ευαίσθητη, με αντιλαϊκές προτεραιότητες και με περιεχόμενο την ικανοποίηση στενών κερδοσκοπικών και εκμεταλλευτικών συμφερόντων, τότε και οι θεσμικοί λειτουργικοί κανόνες, το οργανωτικό διαρθρωτικό πλαίσιο, οι δείκτες εκτίμησης, τα κριτήρια αξιολόγησης, τα μοριοδοτούμενα προσόντα, το περίγραμμα βαθμολόγησης της προσωπικής αξίας των στελεχών της, η αμερόληπτη προσέγγιση, η διαφανής μεθοδολογία, η πυξίδα της ισοτιμίας κατά συνεπαγωγή θα τσαλακώνονται, θα αγκυλώνονται, θα ακρωτηριάζονται, θα τεμαχίζονται, θα καθίστανται ετεροβαρείς και παραταξιακά μονομερείς, θα εκφυλίζονται ιδιοτελώς, θα εμποτίζονται δηλαδή από τα οικονομικά κριτήρια και συμφέροντα της ανταγωνιστικότητας, της επιχειρηματικότητας, της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και των άλλων ιπποτών της τύχης. Εννοείται πως, αφού αυτή είναι η κυρίαρχη κοινωνικοοικονομική τάξη, και οι αξίες που απεικονίζουν τα συμφέροντά της θα διαχέονται και στον κρατικό διοικητικό μηχανισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Έχουμε τη γνώμη πως και με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου τα προβλήματα που σχετίζονται με την όξυνση των λαϊκών και εργατικών προβλημάτων, από την ίδια την παρέμβαση του κρατικού μηχανισμού, θα επιδεινωθούν και θα χειροτερέψουν. Αντίθετα, τα ζητήματα που αφορούν τη βελτίωση της αποδοτικότητας του κρατικού μηχανισμού που σχετίζονται με τις ανησυχίες και τις προτεραιότητες που έχουν οι ευυπόληπτοι πολίτες πραγματικά θα βελτιωθούν.

Όλα αυτά που ακούστηκαν αυτές τις δύο μέρες ήταν πολύ εκκωφαντικά. Θα ήθελα να πω ότι σχετικά με τα «ωσαννά» των κυβερνητικών εισηγητών και συναδέλφων περί απολύτου θεσμικής αντικειμενικότητας στην επιλογή των διευθυντών και των προϊ-

σταμένων εν συντομία αντιγράφουμε τα εξής: «Μέσω του ελέγχου, της αξιολόγησης στο εσωτερικό της διοικητικής ιεραρχίας διαμορφώνεται ένα κρίσιμο εργαλείο για την επίτευξη της επικυριαρχίας του κυβερνώντος κόμματος στην καθημερινότητα της διοικητικής δραστηριότητας»!

Καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και επί της αρχής και στα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης έχει το λόγο για έξι λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είδαμε και πάλι να παίζεται στην Αίθουσα ένα παλαιό έργο, κύριε Πρόεδρε. Η Νέα Δημοκρατία, ως κυβέρνηση, πλειστάκις αποχωρούσε απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Τώρα το κάνει και ως Αντιπολίτευση. Μάλλον τους έχει κατακυριεύσει μια μανία κατάδιωξης και εξόδου από την Αίθουσα. Να το πουν και στον κόσμο, στους ψηφοφόρους τους, να μην τους ψηφίζουν τσάμπα!

Αυτό που πρέπει να πω εγώ, κύριε Πρόεδρε, είναι το εξής. Όταν κάποιο κόμμα διαφωνεί σ' ένα νομοσχέδιο και έχει κάθε δημοκρατικό δικαίωμα να διαφωνήσει, μένει εντός της Αίθουσας και δίνει το δικό του αγώνα, κάνοντας τις δικές του προτάσεις, προκειμένου κάποιες διατάξεις του νομοσχεδίου -τουλάχιστον μέχρι το πέρας της συζήτησής- να μεταβληθούν. Όμως, δυστυχώς, αυτή η πρακτική δεν ακολουθείται από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, ο πολιτικός σχεδιασμός του οποίου φαίνεται ότι νοσεί βαθύτατα. Είναι άρρωστος.

Επίσης, ακούσαμε από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά και από Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για σύστημα ΠΑΣΟΚ και σύστημα Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας έκαναν λόγο για σύστημα ΠΑΣΟΚ που πάει να έρθει με αυτό το νομοσχέδιο, ενώ Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έκαναν λόγο για σύστημα της Νέας Δημοκρατίας κατά το παρελθόν.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, ξέρω για «σύστημα man to man». Ξέρω για «σύστημα ζώνης». Πάντως για τέτοιου είδους συστήματα ξέρουν οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που τόσα χρόνια τώρα έχουν στήσει και οι δύο ένα πελατειακό κράτος, έναν πελατειακό μηχανισμό, ένα κράτος φέουδο το οποίο θα πρέπει να διανείμουν στον εκλογικό τους στρατό, γεγονός που έχει δημιουργήσει εγγενείς αδυναμίες και δυσπλασίες στη Δημόσια Διοίκηση, που καθημερινά συναντά ο πολίτης κατά την επαφή του με το κράτος.

Υπήρξε μια αντίδραση υπερμεγέθη από τη πλευρά της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με το νομοσχέδιο. Θα ήθελα να υποβάλω ένα ρητορικό ερώτημα στην παράταξη αυτή, μιας που δεν μας τιμά με την παρουσία στην Αίθουσα. Δεν πρέπει κάτι να αλλάξει σ' αυτό το έργο το ελληνικό δημόσιο; Θα πρέπει να συνεχιστεί η ίδια πορεία; Συνομολογούμε όλοι εδώ ότι κάτι πρέπει να αλλάξει. Εάν, λοιπόν, κάτι πρέπει να αλλάξει θα πρέπει να συνδράμουμε όλοι με θετικές προτάσεις την προσπάθεια αυτή, οποιοσδήποτε και αν την κάνει.

Άλλωστε, πρέπει να θυμίσω στους κυρίους της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο αξιότιμος τέως Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Καραμανλής, ήταν αυτός που έκανε λόγο –αν δε με απατά η μνήμη μου- για την επανίδρυση του κράτους, από την οποία επανίδρυση του κράτους θα εξοικονομούσαν μάλιστα από την καταπολέμηση της γραφειοκρατίας ετησίως 10.000.000.000 ευρώ προκειμένου να έχουμε ένα αποτελεσματικότερο κράτος πρόνοιας. Άρα, λοιπόν, όταν ο ίδιος ο κ. Καραμανλής έκανε λόγο για επανίδρυση του κράτους, κατεδείκνυε την αναγκαιότητα αλλαγών σε αυτή τη φαύλη Δημόσια Διοίκηση, που τότε ήταν πασοκική βέβαια, αλλά τώρα έγινε νεοδημοκρατική και θέλει το ΠΑΣΟΚ να την αλλάξει.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας κάνω δύο ερωτήματα κομβικής σημασίας για μας και περιμένουμε μια απάντηση. Ερώτημα πρώτο, μήπως βάζετε το άλογο μπροστά από το κάρο; Για να γίνω σαφέστερος, υπάρχει...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Άρα το βάζουμε σωστά!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έχετε δει ποτέ, κύριε Ευθυμίου, το κάρο μπροστά από το άλογο;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ανάποδα το είπατε, κύριε Ροντούλη. Και πείτε ευχαριστώ που σας διόρθωσα, αντί να φωνασκείτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Ροντούλη, εξαρτάται τι το σέρνει ή τι το σπρώχνει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ρωτάω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, βρίσκεται εν εξελίξει αυτή τη στιγμή ένας σχεδιασμός του Υπουργείου για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Ωραία. Άρα, λοιπόν, θα προχωρήσετε ένα πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων της δομής του κράτους και της Δημόσιας Διοίκησης, προφανώς. Δεν θα έπρεπε λογικώς τω τρόπω να ολοκληρωθεί ο μετασχηματισμός αυτός και να προχωρήσουμε σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο; Μήπως λειτουργούμε πρωτίστως κατά τον τρόπο αυτό;

Και να θέσω και το δεύτερο ερώτημα. Επίσης βρίσκεται εν εξελίξει από το Υπουργείο σας, το Υπουργείο Εσωτερικών, ένα Πρόγραμμα Διοικητικής Μεταρρύθμισης 2007-2013, ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα, που επίσης προβλέπει κάποιες αλλαγές στη δομή του κράτους και στη Δημόσια Διοίκηση. Δεν θα έπρεπε, λοιπόν, ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» να προχωρήσει, να δούμε τι θα γίνει με τις μετατροπές αυτές που έχουμε να κάνουμε στη Δημόσια Διοίκηση με την εξυγίανσή της, μέσω αυτού του επιχειρησιακού προγράμματος «Δημόσια Διοίκηση 2007-2013» και στη συνέχεια να έρθουμε να προχωρήσουμε με ένα τέτοιο νομοσχέδιο, που για εμάς εμπεριέχει και θετικές διατάξεις;

Βεβαίως επιτρέψτε μου να πω το εξής. Γιατί κάνουμε την αλλαγή αυτή ή γιατί γίνονται αυτές οι μεταρρυθμίσεις, οι τομές όπως λέτε εσείς; Για να αποκτήσουμε μια αποτελεσματικότερη Δημόσια Διοίκηση. Και το ερώτημα, λοιπόν, είναι, αλλάζουμε αυτούς τους γενικούς διευθυντές, τους διευθυντές, τους τμηματάρχες κ.λπ., θα καλύτερεύσει όμως η Δημόσια Διοίκηση; Μήπως είμαστε άτολμοι, μήπως θα πρέπει να προχωρήσουμε σ' ένα νέο τολμηρότερο νομοσχέδιο, στο οποίο θα γίνεται λόγος για νέα οργανογράμματα, για στόχους παραγωγικότητας, για κίνητρα απόδοσης των δημοσίων υπαλλήλων, για διασύνδεση μισθού και βαθμολογίου; Μήπως θα πρέπει να δούμε αυτές τις περιβόητες εκθέσεις αξιολόγησης του δημοσίου υπαλλήλου;

Διότι εμφανίζεται το εξής τραγελαφικό φαινόμενο, κύριε Υπουργέ. Έχουμε επτακόσιες πενήντα χιλιάδες με οκτακόσιες χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους και στις εκθέσεις αξιολόγησης όλοι είναι εξαιρετικοί. Είναι δυνατόν στις οκτακόσιες χιλιάδες όλοι να είναι εξαιρετικοί; Άρα κάτι σάπιο υπάρχει εδώ πέρα. Τι θέλω να πω, λοιπόν. Θέλω να πω ότι ήρθε η ώρα -δεν ξέρω αν θα το κάνετε σε ένα μεταγενέστερο στάδιο- να προχωρήσουμε και σε ένα ουσιαστικό νομοσχέδιο, που δεν θα βάζει απλώς το κερασάκι πάνω στην τούρτα που είναι σάπια, αλλά θα προσπαθήσουμε να αλλάξουμε την ίδια την τούρτα!

Και επιτρέψτε μου τελειώνοντας να πω το εξής. Από την πλευρά μας υπάρχει διάθεση εποικοδομητικής αντιπολιτεύσεως. Και το λέω αυτό μετά λόγου γνώσεως, για να επισημάνω ότι όταν υπάρχει μια τέτοια διάθεση από έναν πολιτικό σχηματισμό, η Κυβέρνηση τείνει ευήκοον ους, προκειμένου να ενσωματωθούν κάποιες παρατηρήσεις λογικές. Είδαμε ότι όση ώρα -και χθες και σήμερα- συζηχόταν η συζήτηση δεν ενσωματώσατε τίποτα απ' ό,τι είπαμε σε σχέση με την επίμαχο τροπολογία, που έχει να κάνει με τα επιπλέον προνόμια που δίδονται στον Πρωθυπουργό και επίσης δεν επιδείξατε καμμία απολύτως διάθεση μεταβολής κάποιων διατάξεων, σε σχέση με το άρθρο 5 που αναφέρεται στις μεταβατικές διατάξεις.

Άρα, λοιπόν, εμείς θέλουμε να υπερψηφίσουμε επί της αρχής, αλλά η συμπεριφορά σας μας το απαγορεύει. Γι' αυτό επί της αρχής, κύριε Πρόεδρε, εμείς θα καταψηφίσουμε, εκτός και αν στη δευτερολογία του -δεν ξέρω αν υπάρξει- ο κύριος Υπουργός ενσωματώσει κάποιες παρεμβάσεις καίριας σημασίας που κάναμε, προκειμένου να μην αδικήσει ο ίδιος το νομοσχέδιό του. Μην το αδικείτε το νομοσχέδιο που φέρνετε, έχει θετικές διατάξεις στον πυρήνα του, αλλά δίνετε την εντύπωση ότι υποκρύπτετε μια μικροκομματική σκοπιμότητα.

Εάν, λοιπόν, κάνετε κάποιες μεταβολές στο πνεύμα που εμείς έχουμε θέσει στη Βουλή, θεωρώ ότι και το νομοσχέδιο δεν θα αδικήσετε και θα γίνει ένα βήμα πραγματικά μεταρρυθμιστικό στη Δημόσια Διοίκηση της χώρας.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός

Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, δικαίωμα της Νέας Δημοκρατίας είναι να υποστηρίζει αυτά που πιστεύει ότι πρέπει να υποστηρίξει, να αποχωρεί ενδεχομένως και από τη Βουλή και βεβαίως να συγκρίνεται και με τον εαυτό της και με όσα έπραξε, αναφορικά όχι μόνο με τη Δημόσια Διοίκηση, αλλά ειδικότερα με την οικονομία.

Όμως, δεν είναι δικαίωμά της, με την οποιαδήποτε εκδοχή, να εξαπολύει ύβρη προς όλους εκείνους οι οποίοι ψήφισαν, όπως εμείς, ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το νομοθέτημα το οποίο αφορούσε στον ανακαθορισμό των ρυθμίσεων για την υφ' όρον απόλυση από τις φυλακές, αλλά και ρυθμίσεις που έχουν σχέση με προσδιοριστικά στοιχεία του μέτρου της προσωρινής κράτησης, της προφυλάκισης. Πολιτικά ανοίκειος, όσο και βλάσφημος λόγος να αποδίδεται σε όλους εκείνους οι οποίοι ψήφισαν, στήριξαν αυτό το νομοσχέδιο ή οποιαδήποτε σχέση με δήθεν εμπόρους ναρκωτικών, οι οποίοι είναι δήθεν έτοιμοι να δρασκέλισουν την πόρτα των φυλακών και να εξέλθουν από αυτές μετά τη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση.

Πρώτον, γιατί δεν είναι έτσι και το γνωρίζει αυτό η Νέα Δημοκρατία και επιλέγει τον εύκολο, τον προσχηματικό λόγο, προκειμένου να εξυπηρετήσει τη δική της στάση και το δεύτερο, σε κάθε περίπτωση είναι ένα νομοθέτημα το οποίο διαμορφώνει καινούργιες συνθήκες, αναφορικά με κρίσιμο μέγεθος της απνευμόμενης δικαιοσύνης.

Και αισθάνθηκα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την υποχρέωση να πω αυτά τα πράγματα, διότι δεν είναι δυνατόν να αποδίδονται οι ιδιότητες ή οι παρανομιές σχέσεις σε όλους εκείνους που έχουν μια διαφορετική άποψη, σε σχέση με τη Νέα Δημοκρατία, για ζητήματα που αφορούν στα δικαιώματα και στις ελευθερίες των πολιτών, αλλά και στις δικονομικές εγγυήσεις.

Θέλω, επίσης να επισημάνω ότι ο κύριος Υπουργός ισοπέδωσε τα πράγματα όταν αναφέρθηκε στην τεράστια ευθύνη της Αντιπολίτευσης, ολόκληρης της Αντιπολίτευσης, που δεν αντιλαμβάνεται το μέγεθος αυτού του νομοθετήματος.

Και λέω ότι επέλεξε έναν ισοπεδωτισμό για τον λόγο ότι η καταψήφιστο του νομοσχεδίου επί της αρχής εκ μέρους μας, αφορούσε συγκεκριμένους λόγους, αφορούσε συγκεκριμένα στοιχεία -τα οποία εξέθεσα δια μακρών χθες- και ταυτόχρονα είχαμε την δυνατότητα να καταθέσουμε και τις δικές μας εναλλακτικές προτάσεις, έτσι ώστε το σύστημα αξιολόγησης των γενικών διευθυντών, των προϊσταμένων και τα άλλα ζητήματα που θίγει το νομοσχέδιο να εξασφαλίζουν την μέγιστη δυνατή αντικειμενικότητα και αξιοκρατία.

Αυτή ήταν η θέση του ΣΥΡΙΖΑ με κάθε σαφήνεια, με κάθε καθαρότητα και, ειλικρινά, απορώ γιατί ο κύριος Υπουργός, επέλεξε να ισοπεδώσει και να πει ότι μένουμε μακριά από τις μεγάλες στιγμές του Κοινοβουλίου που ψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής με την Πλειοψηφία των κυβερνητικών Βουλευτών.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, είναι καιρός η χώρα να εγκαταλείψει την άχρηστη, την ανώφελη όσο και επικίνδυνη διεκδυστίδα, τι έκανε το ΠΑΣΟΚ, τι έκανε η Νέα Δημοκρατία και αντιστρόφως. Η σύγκριση -δεν θα κουραστώ να το επαναλαμβάνω- δεν πρέπει να γίνεται με ένα κακό παρελθόν, με ένα παρελθόν που καθήλωσε την χώρα, η σύγκριση, η πολιτική σύγκριση και της Κυβέρνησης, αλλά και όλων μας πρέπει να γίνεται με τις σύγχρονες ανάγκες αυτού του τόπου. Πρέπει η σύγκριση να γίνεται και ο διαγωνισμός, προκειμένου ο τόπος να προχωρήσει μπροστά.

Το ζήτημα της Δημόσιας Διοίκησης είναι ένα κομβικό μέγεθος, είναι μια σημαντική υπόθεση στην γενικότερη λειτουργία του πολιτικού συστήματος της χώρας. Κατά τούτο αναμένουμε την επί των άρθρων συζήτηση για να καταθέσουμε διεξοδικότερα τις διαφορετικές μας απόψεις, τις διαφωνίες μας, αλλά και τις προτάσεις εκείνες που κατά την γνώμη μας είναι δυνατόν να βελτιώνουν ρυθμίσεις, οι οποίες εισάγονται με το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Μαυρουδής Βορίδης για να δευτερολογήσει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να κάνω ένα πολύ γρήγορο σχόλιο, διότι μερικά πράγματα πρέπει να τίθενται αναλογικά. Η Νέα Δημοκρατία, η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν αποχώρησε όταν συνεζητείτο το σχέδιο νόμου για την μετανάστευση, ένα τεράστιο θέμα. Δεν αποχώρησε, παρά μόνο κάποιες διαφωνίες εξέφρασε. Η Νέα Δημοκρατία στο ίδιο σχέδιο νόμου δεν υπερψήφισε την δική μας ένσταση αντισυνταγματικότητας, ενώ σήμερα χωρίς να προβάλει – και το τονίζω – καμμία αιτίαση κοινοβουλευτικής δεοντολογίας ή τάξεως που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την αποχώρησή της, εάν πράγματι υπήρχε κάποια παραβίαση του Κανονισμού, υπήρχε κάποιος περιορισμός της συζητήσεως, υπήρχε μια μεθόδευση έξω από τα κοινοβουλευτικά ειωθότα και από τα όσα προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής, μόνο γιατί έχει πολιτικές αντιρρήσεις –περί αυτού πρόκειται– αποχώρησε από την συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου. Δηλαδή, είναι σοβαρότερες και ισχυρότερες οι αντιρρήσεις της Νέας Δημοκρατίας για το παρόν νομοσχέδιο από τις αντιρρήσεις της για το σχέδιο νόμου για την μετανάστευση.

Αντισταβάνεστε τώρα, μέσα σε αυτήν την κλίμακα της ιεραρχήσεως για τι ζητήματα μιλάμε. Αυτό το οποίο απασχολεί την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι να μην θιγούν κάποια κατεστημένα της μέσα στη Δημόσια Διοίκηση, γι' αυτό θα δώσει την υπέρ πάντων μάχη και την μέχρι εσχάτων. Για το μεγάλο ζήτημα της μετανάστευσης; Όχι, βεβαίως. Αυτό είναι ένα νομοσχέδιο που μπορεί να ακολουθηθεί η συνήθης κοινοβουλευτική διαδικασία της αντιπαραθέσεως εντός του Κοινοβουλίου. Ας αξιολογηθεί αυτό, για να βλέπουμε τώρα και το πώς ιεραρχεί τις προτεραιότητες της η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Σε ό,τι αφορά στο σχέδιο νόμου αυτό καθ' εαυτό. Κύριε Υπουργέ, άκουσα την τοποθέτησή σας. Έχουμε θέσει κατά την γνώμη μου δύο κεντρικά θέματα. Το ένα είναι το θέμα της μεταβατικής διατάξεως. Γι' αυτό δεν είπατε κουβέντα. Σε τελευταία ανάλυση, οφείλτε τώρα να εξηγήσετε γιατί χρειάζεστε την μεταβατική διάταξη και γιατί δεν την περιορίζετε χρονικά; Αυτό το λέω, διότι σε μεγάλο βαθμό συμπαρασύρει την καλοπιστία και την αξιοπιστία των συνολικών ρυθμίσεων.

Άρα, λοιπόν, μένει ένα ερωτηματικό εκεί. Και ειλικρινώς το γιατί τουλάχιστον δεν μπορεί αυτό να περιοριστεί χρονικά, την ώρα που εσείς κάνετε μια εκτίμηση περιορισμένου χρονικού διαστήματος, πραγματικά δεν γίνεται αντιληπτό. Εγώ θα σας έλεγα ότι θα πρέπει συνολικά να αποσυρθεί η μεταβατική διάταξη. Και αυτό είναι και το ορθόν, αλλά, εν πάση περιπτώσει, έστω και για τα μάτια του κόσμου, βάλτε μια χρονική δέσμευση, χωρίς να λέμε ότι αυτή η χρονική δέσμευση τακτοποιεί το ζήτημα, γιατί φέρετε και μια τροπολογία αύριο και την παρατείνετε. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, όμως, μια χρονική δέσμευση τουλάχιστον θα έθετε ένα λελογισμένο όριο.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά με το προνόμιο και τη συγκεκριμένη ευχέρεια, την οποία ζητάει ο Πρωθυπουργός και της οποίας ξαναλέω ότι εμείς κατ' αρχάς αντιλαμβανόμαστε τη φιλοσοφία της, να δεχτώ ότι από την αρχική της διατύπωση έχει τεθεί ένας ποσοτικός περιορισμός. Και να πω και εξ αρχής ότι αυτός ο ποσοτικός περιορισμός των 193.000 ευρώ, πράγματι είναι ένα εύλογο ποσό, ούτε μπορεί να δημιουργήσει κάποια ανησυχία. Έτσι ακριβώς.

Όμως, δύο ζητήματα μένουν ανοικτά στη συγκεκριμένη τροπολογία. Για το ένα καταλαβαίνω την επιφυλακτικότητα σας, παρ' ό,τι εγώ θα το ξαναθέσω, πάλι το ζήτημα του χρονικού περιορισμού. Για το δεύτερο, όμως, επιμένω γιατί κατ' αρχάς είχατε τοποθετηθεί θετικά στην επιτροπή, για τον έλεγχο της Βουλής, που θα μπορούσε κάλλιστα να γίνει, όχι υπό την έννοια μιας αρνήσεως ή άλλου τύπου, αλλά μιας πλήρους ενημερώσεως από το γραφείο του Πρωθυπουργού, από τον Πρωθυπουργό τον ίδιο, για το ποιές είναι οι συμβάσεις που καταρτίζονται. Η μόνη διατύπωση δημοσιότητας που αναφέρεται στην τροπολογία είναι η δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εγώ λέω, ότι πρέπει να έρθει – και αυτό ζητάω – στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, στη Βουλή ο Πρωθυπουργός ή άνθρωπος ο οποίος τον εκπροσωπεί, ο Υπουργός Επικρατείας, προκειμένου να εξηγήει κάθε φορά γιατί καταρτίζει τη συγκεκριμένη

σύμβαση. Εάν έμπαινε, λοιπόν, και αυτό θεωρώ ότι εκεί θα διασκεδαζόντουσαν οποιεσδήποτε επιφυλάξεις και ως προς το θέμα της συγκεκριμένης τροπολογίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Θα ήθελα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να πω μερικά πράγματα.

Κατ' αρχάς ξεκινώντας από την τελευταία τοποθέτηση και του συναδέλφου του κ. Βορίδη του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και την τοποθέτηση του κ. Κουβέλη, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ. Ξεκινώντας από τον κ. Κουβέλη, θα ήθελα να πω ότι δεν έγινε κατανοητή η τοποθέτηση, η οποία έκανα προηγουμένως και πολύ μακριά από εμάς, θα ήταν άδικη οποιαδήποτε προσπάθεια ισοπέδωσης της στάσης, παραδείγματος χάριν του ΣΥΡΙΖΑ με τη στάση της Νέας Δημοκρατίας και στο παρόν νομοσχέδιο.

Αυτό το οποίο είπα και στο οποίο επιμένω είναι ότι πράγματι καταγράφεται ένα βασικό στοιχείο και αυτό είναι –όπως και στο νόμο για τις προσλήψεις, έτσι και τώρα– η καταψήφιση επί της αρχής ενός νομοσχεδίου, για δεύτερη φορά αυτό, τη πρώτη φορά ο νόμος για τις προσλήψεις, που σε κάθε περίπτωση αποτελούν μια δομική αλλαγή στην λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

Υπήρχε και υπάρχει ο άλλος δρόμος. Ο δρόμος της υπερψήφισης επί της αρχής του παρόντος νομοσχεδίου και βεβαίως η διαφωνία επί συγκεκριμένων άρθρων. Γιατί από ότι γίνεται αντιληπτό, τουλάχιστον σε εμάς, δεν τεκμηριώθηκε η άποψη ότι η φιλοσοφία του παρόντος νομοσχεδίου είναι μια φιλοσοφία φαιλοκρατική, ρουσφετολογική, μια λογική κομματική, ώστε να καταψηφιστεί επί της αρχής ένα νομοσχέδιο. Να διαφωνεί κάποιος συνάδελφος σε ένα κόμμα επί συγκεκριμένων διατάξεων, είναι σεβαστό και εξ ου και η ψηφοφορία κατά άρθρο.

Τώρα, για την τοποθέτηση που έκανε ο συνάδελφος από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, θα ήθελα να πω το εξής. Δεν έχω καμμία απολύτως αντίρρηση να συμπεριλάβουμε στη μεταβατική διάταξη συγκεκριμένο χρονικό όριο. Σας έχω πει κατ' επανάληψη ότι οι υπολογισμοί που κάνουμε –αλλά τη δυσκολία μας, θα σας την εξηγήσω στη συνέχεια– καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι δεν θα κρατήσει το μεταβατικό στάδιο περισσότερο από κάποιους μήνες. Απόδειξη δε γι' αυτό είναι ότι για πρώτη φορά μια τέτοια μεταβατική διάταξη δεν δίνει πλήρη θητεία, όπως έδιναν οι προηγούμενες μεταβατικές διατάξεις, σε όσους θα προκύψουν από τη μεταβατική διαδικασία που θα υιοθετηθεί.

Ποια είναι η δυσκολία που έχουμε; Η δυσκολία που έχουμε είναι ότι αυτό που θα γίνει δεν αφορά ένα Υπουργείο, δεν αφορά μία υπηρεσία, δεν αφορά έναν φορέα, αφορά όλον το δημόσιο τομέα. Επομένως είναι δύσκολο κανείς να συμπεριλάβει στη χρονική εκτίμηση που θα κάνει τις ιδιαιτερότητες που θα καθορίσουν την ταχύτητα με την οποία θα εξελιχθεί κάθε επί μέρους υπηρεσία, κάθε ξεχωριστό Υπουργείο, κάθε επί μέρους φορέας.

Υπάρχει ένας προβληματισμός, υπάρχει ένα εύλογο σκεπτικό, λέει, όμως, επειδή εδώ έχουμε καεί ως χώρα, ως Κοινοβούλιο στο χυλό, φυσάμε και το γιαούρτι. Γιατί έτσι ξεκινούσαν όλα, σας πιστεύουμε μεν, πρέπει να έχουμε μια παραπάνω εγγύηση που σε διαφορετική περίπτωση εάν η Ελλάδα ζούσε σε άλλα επίπεδα πολιτικής λειτουργίας, δεν θα χρειαζόμασταν. Σεβαστό. Να μπει, λοιπόν, μέσα στη μεταβατικότητα ότι αυτή δεν θα διαρκέσει πάνω από ένα χρόνο, να προσδιοριστεί ότι αυτή η μεταβατικότητα θα έχει διάρκεια πράγματι ένα χρόνο.

Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Υπουργείων θα έχουν ολοκληρώσει πολύ νωρίτερα.

Θα ήθελα επίσης, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να έχετε συνείδηση ότι εάν θα υπάρξει μια χρονική αλληλουχία της μηχανικής του συστήματος που θα οδηγήσει και σ' αυτούς καθ' αυτούς τους μήνες, είναι γιατί η όλη σύλληψη και η όλη ιδέα είναι ότι από το απολύτως ανεξάρτητο όργανο του ΕΙΣΕΠ προσδιορίζονται και αποφασίζονται οι γενικοί διευθυντές, οι οποίοι

στη συνέχεια στελεχώνουν τα συμβούλια επιλογής προϊσταμένων για να επιλεγούν οι διευθυντές, οι οποίοι, αφού επιλεγούν, αποφασίζουν μέσα από το γεγονός ότι στελεχώνουν τα υπηρεσιακά συμβούλια, για το ποιοι θα γίνουν προϊστάμενοι τμημάτων. Είναι η αλληλουχία και η μηχανική του συστήματος τέτοια. Επειδή λοιπόν έχει τεθεί από Βουλευτές της Συμπολίτευσης, έχει τεθεί και από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και δεν υπάρχει κανένα θέμα συνταγματικότητας.

Υπάρχει μια ερώτηση, για το αν το στάδιο διατυπώνει και το διαβάζω από την Επιστημονική Επιτροπή: «Στο στάδιο της επιλογής των προϊσταμένων οργανικών μονάδων, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, αλλά και ότι δεν καθορίζεται ημερολογιακός ο χρόνος της θητείας των προϊσταμένων της μεταβατικής περιόδου». Θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο, λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, να τεθούν χρονικά όρια.

Επειδή το τοποθετούν, όπως το τοποθετούν οι κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και επειδή είναι έτσι τα δεδομένα, εμείς, κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε αντίρρηση να συμπεριλάβουμε και το χρονικό όριο στη μεταβατικότητα του συστήματος, το χρονικό περιθώριο του ενός έτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να το διατυπώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, βέβαια.

Απλώς τοποθετούμαι για να διευκολύνω την ψήφιση επί της αρχής του νομοσχεδίου, επειδή μου ζητήθηκε. Γι' αυτό το κάνω, όχι τώρα.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω, είναι ότι σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τον Πρωθυπουργό, έχει καταστεί σαφές από κάθε άποψη, από κάθε πλευρά ότι όχι μόνο η Βουλή θα ενημερώνεται για όλες αυτές τις συμβάσεις που θα συνάπτει και θα νιώθει την ανάγκη, σε περιόδους αποκλειστικά εθνικής κρίσης ο Πρωθυπουργός να συνάπτει, αλλά βεβαίως και όλα τα επί μερους στοιχεία όλων αυτών των αποφάσεων του Πρωθυπουργού θα δίνονται πλήρως στη δημοσιότητα, μέσω του διαδικτύου σε όλους τους Έλληνες πολίτες, πάντοτε μέσα στα όρια και τα περιθώρια που ορίζει η συγκεκριμένη τροπολογία και για το χρονικό περιθώριο αλλά και για το ύψος, το οποίο έχει τεθεί.

Επομένως, για ακόμη μια φορά επιβεβαιώνω, ότι αν χρειάζεται εκεί μια νομοτεχνική βελτίωση για να γίνει ρητή αυτή η αναφορά, δεν έχουμε καμμία αντίρρηση να την πραγματοποιήσουμε.

Τέλος, θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι πολύ περισσότερο ένα κόμμα σαν την Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει κάθε δικαίωμα να αποφασίζει και για την ιστορική στάση που ακολουθεί σε συγκεκριμένα νομοσχέδια, την πολιτική του αντίδραση και βεβαίως να αποφασίζει, για το πώς θέλει να καθορίζει την πολιτική υπόληψη των αποφάσεων που λαμβάνονται με αφορμή είτε νομοθετικές πρωτοβουλίες είτε πολιτικά γεγονότα. Δεν μπορεί όμως, να παίζει με τη λογική μας. Δεν μπορεί να επιχειρεί να τεκμηριώσει πάνω σε παντελώς ψευδή επιχειρήματα είτε την επιλογή της αποχώρησης είτε την επιλογή της καταψήφισης του νομοσχεδίου.

Θα πω δύο μόνο χαρακτηριστικά παραδείγματα, γι' αυτό το οποίο λέω: Θα ίσχυαν αυτά που λένε οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι είναι εκτεθειμένοι, όχι σε εμάς, αλλά στην ίδια την πραγματικότητα, μια πραγματικότητα που οι δημόσιοι υπάλληλοι –γιατί το ψέμα έχει κοντά ποδάρια- θα τη ζήσουν σε λίγες μέρες.

Θα είχε, λοιπόν, βάση όλη η επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας αν ίσχυαν δύο πράγματα. Το ένα είναι ότι, αν όσοι αυτή τη στιγμή παύονται από τις θέσεις ευθύνης που μέσα από αναξιοκρατικές καθ' όλα διαδικασίες –και το υπογραμμίζω κατείχαν- τους απαγορεύονταν να κριθούν εκ νέου, με βάση τα αντικειμενικά τους προσόντα. Αν, λοιπόν, λέγαμε εμείς ότι αυτοί οι πέντε χιλιάδες διευθυντές, αυτοί οι τετρακόσιοι γενικοί διευθυντές και αυτοί οι δεκάδες χιλιάδες τμηματάρχες ήταν με αναξιοκρατικές διαδικασίες τοποθετημένοι και τώρα τους απαγορεύουμε να διεκδικήσουν για τον εαυτό τους την κατάληψη μιας θέσης ευθύνης στο δημόσιο, τότε η Νέα Δημοκρατία θα έλεγε «Εδώ είναι πογκρόμ, εδώ είναι πράγματι μια προσέγ-

γιση δίωξης στελεχών, γιατί εσείς ξέρετε ότι ήταν δικές μας επιλογές και τους διώκετε με γνώμονα ένα τέτοιο κριτήριο». Αυτό όμως δεν ισχύει.

Από μεθαύριο που θα ψηφιστεί με το καλό το νομοσχέδιο, εφόσον το εγκρίνει η πλειοψηφία των συναδέλφων Βουλευτών, όλοι εκείνοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, που σήμερα είναι γενικοί διευθυντές και τμηματάρχες θα έχουν το ισότιμο δικαίωμα, με όλες όμως, τις άλλες δεκάδες χιλιάδες που τους είχαν στο ψυγείο, επειδή δεν ήταν κομματικά αρεστοί, να καταθέσουν τα χαρτιά τους. Εάν τα μόρια που θεσπίζονται απ' αυτό το νομοσχέδιο, τους δίνουν τη δυνατότητα να καταλάβουν μια θέση ευθύνης, τότε θα την καταλάβουν και κανείς δεν θα τους εμποδίζει ούτε για τα πολιτικά τους φρονήματα ούτε πολύ περισσότερο για το αν και κατά πόσο κατείχαν μια θέση ευθύνης μέχρι σήμερα.

Το δεύτερο παράδειγμα, το δεύτερο επιχείρημα από το οποίο αποδεικνύεται η υποκρισία, αποδεικνύεται η πολιτική σκοπιμότητα, αποδεικνύεται η τεράστια ευθύνη, την οποία αναλαμβάνει προσωπικά ο κ. Σαμαράς είναι ότι θα ίσχυε η επιχειρηματολογία περί μιας υποκειμενικής πολιτικής διακρίσεων απέναντι στους δημοσίου υπαλλήλους, αν τα μόρια, τα οποία θεσπίζονται ίσχυαν, ως τέτοια για κάποιους και ως άλλα για κάποιους άλλους. Και ο κ. Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι τα ανεβάζουμε πολύ, ένας άλλος δικός τους συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία έλεγε ότι τα κατεβάζουμε πολύ.

Αυτό που θα αναιρούσε την αντικειμενικότητα του συστήματος, τη μη αξιοκρατία θα ήταν ένα: Να λέγαμε ότι αν είσαι ο τάδε θα παίρνεις για το βαθμό του πτυχίου, αν έχεις οχτώ τόσα μόρια. Αν είσαι ο δείνα, θα παίρνεις λιγότερα. Μα, δεν λέει αυτό το σύστημα. Το σύστημα λέει ότι όταν έχεις αυτόν το βαθμό πτυχίου, όποιος και να είσαι, αυτά τα μόρια θα πάρεις. Αν έχεις δεκαπέντε χρόνια σε θέση ευθύνης αυτά τα μόρια θα πάρεις. Αν έχεις μεταπτυχιακούς τίτλους, όποιος και να είσαι, όπου και αν πιστεύεις, ό,τι και αν ήσουν εχθές, ό,τι και αν ήσουν προχθές θα πάρεις τόσα μόρια.

Άρα το σύστημα είναι απολύτως αντικειμενικό και άρα είναι ψευδέστατη όλη η βάση πάνω στην οποία η Νέα Δημοκρατία στηρίξε και την αντίθεσή της στο παρόν νομοσχέδιο και βεβαίως και την αποχώρησή της, μια πράξη που κατά τη γνώμη της Κυβέρνησης δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία να επιτρέψουμε να μη τη συνοδεύει για πολλά χρόνια.

Γιατί αποδεικνύεται με την πολιτική απόφαση της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Σαμαρά προσωπικά, ότι πλέον έχει αποφασίσει να είναι ο σύγχρονος, ο συνεπής εκπρόσωπος της παλαιοκομματικής, της ρουσφετολογικής αντίληψης στο πολιτικό σύστημα. Γιατί μόνο μια πολιτική ηγεσία που εμφορείται από τις ιδέες του παλαιοκομματισμού, του ρουσφετιού και της πλατειακής αντιμετώπισης του κρατικού μηχανισμού θα μπορούσε να φτάσει στο σημείο να αποχωρεί από τη διάρκεια συζήτησης και ψήφισης ενός τέτοιου νομοσχεδίου.

Ο κ. Σαμαράς προσωπικά και η Νέα Δημοκρατία αναλαμβάνουν μεγάλη πολιτική και ιστορική ευθύνη, για την οποία θα είναι υπόλογοι, όχι στο παρελθόν και για το παρελθόν, αλλά τώρα και στο μέλλον για τη σημερινή τους στάση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να κάνετε τις διατυπώσεις στα άρθρα, για να μπορούν να διανεμηθούν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε δύο λεπτά για να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σαν τα προηγούμενα ή κανονικά δύο λεπτά;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και τα προηγούμενα το ίδιο ήταν. Ετηρήθησαν.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Τώρα θα είναι δύο λεπτά ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η συμπεριφορά σας στο Κοινοβούλιο, κύριε Υπουργέ, είναι πάρα πολύ εποικοδομητική, διότι ο Υπουργός θα πρέπει ακριβώς να αφουγκράζεται, να ακούει τις θέσεις των άλλων κομμάτων και να προσπαθεί να τις ενσωματώσει.

Μετά, λοιπόν, την ενσωμάτωση των βασικών θέσεων που διατυπώθηκαν από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού -διότι αν κατάλαβα καλά είπατε ότι θα μπει ένας χρονικός προσδιορισμός πλέον στις μεταβατικές διατάξεις, μάξιμουμ ενός έτους και όσον αφορά την επίμαχο τροπολογία για τις προνομίες του Πρωθυπουργού, θα υπάρχει λογοδοσία στη Βουλή- θεωρώ ότι εμείς δεν έχουμε κανένα απολύτως λόγο να εμμείνουμε στην προγενέστερη θέση καταψήφισης επί της αρχής. Άρα θα υπερψηφίσουμε επί της αρχής για να δείτε και εσείς, κύριε Υπουργέ, το καλοπροαίρετο της κριτικής, της εποικοδομητικής αντιπολίτευσης δηλαδή, που ασκείται από την πλευρά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Βέβαια, θα δούμε και τη διατύπωση νομοτεχνικά που θα γίνει, αλλά από εκεί και πέρα πρέπει να γίνει σαφές, κύριε Πρόεδρε, το στίγμα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ότι δεν κάνουμε μια αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, μια αλλόφρονα αντιπολίτευση, αλλά μια σοβαρή υπεύθυνη αντιπολίτευση προκειμένου να βοηθήσουμε τη χώρα να εξέλθει από μια δύσκολη οικονομική συγκυρία και οικονομική πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής ο κ. Απόστολος Κακαλιάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη γνώμη ότι είτε ανερχόμενοι στο Βήμα είτε από τη θέση μας, όταν απευθυνόμαστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία, απευθυνόμαστε ουσιαστικά στον ελληνικό λαό και στους πολίτες που κάθε κόμμα και κάθε Βουλευτής εκπροσωπεί.

Θα πρέπει να είμεθα προσεκτικότεροι, να έχουμε αυτοσυγκράτηση του θυμικού μας και να μην απευθύνουμε μύδρους, γιατί προφανώς και τη συζήτηση, το διάλογο, οφείλουμε εδώ να τον κάνουμε, παρόντες, και όχι από τα παράθυρα της τηλεόρασης ή στους δρόμους, ώστε να προκύπτει για τον ελληνικό λαό το καλύτερο αποτέλεσμα, είτε μέσα από τη νομοθεσία, που είμεθα απολύτως αρμόδιοι ως προς αυτό είτε σε ό,τι αφορά τον έλεγχο της Κυβέρνησης για τον οποίο, όπως έχω πει πολλές φορές, δεν είναι αρμόδια και επιφορτισμένη με το καθήκον αυτό μόνο η Αντιπολίτευση αλλά και η Συμπολίτευση. Και θα πρέπει κάποτε αυτοί που θέλουν είτε μέσω των εντύπων τους είτε μέσω των ραδιοτηλεοπτικών τους μέσων να αξιολογούν και να δίδουν δυνατότητα να εκφέρουν ή όχι γνώμη οι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, να το πάρουν απόφαση, ότι τουλάχιστον σε ό,τι αφορά αυτήν τη βουλευτική περίοδο και από εδώ και πέρα ως ελπίσουμε όχι μόνο για το ΠΑΣΟΚ, αλλά και για οποιοδήποτε άλλο κόμμα βρεθεί αύριο στην κυβέρνηση του τόπου αυτού, το καθήκον που προκύπτει από το Σύνταγμα δεν θα είναι δυνατόν να φαλκιδευτεί μέσω αυτού του είδους των πιέσεων, των δημοσιευμάτων, των σχολίων, που παρακολουθούμε αυτούς τους πέντε μήνες να αναπτύσσονται κάθε φορά που ένας Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ διατυπώσει άποψη -και κριτική ακόμη άποψη- σε ό,τι αφορά το έργο της Κυβέρνησης.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στηρίζει απολύτως την Κυβέρνηση και ακριβώς γιατί τη στηρίζει, διατηρεί το καθήκον, το δικαίωμα, την υποχρέωση να βοηθάει την Κυβέρνηση αυτή με τον καλύτερο κριτικό της λόγο. Ξεκάθαρα πράγματα για όσους δεν κατανοούν τι σημαίνει Κοινοβούλιο και ότι εδώ είναι που χτυπάει η καρδιά του έθνους, του ελληνικού λαού. Δεν χτυπάει στα κανάλια, δεν χτυπάει στα γραφεία των διαφόρων συγκροτημάτων, δεν χτυπάει στις παραπολιτικές στήλες αλλά εδώ. Και εδώ οφείλουμε όλοι να καλούμε τον ελληνικό λαό μέσα από το κανάλι της Βουλής, αντί να παρακολουθεί από τα παράθυρα τα φλας των δευτερολέπτων μιας φράσης που είπε ο ένας ή ο άλλος από τους αντιπροσώπους του λαού σ' αυτήν την Αίθουσα, να παρακολουθεί τις συζητήσεις, όπως μεταφέρονται αυτολεξεί

από αρχής μέχρι τέλους από τον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλής.

Κυρίες Υπουργέ, εγώ θέλω πρώτα-πρώτα να σας συγχαρώ, διότι κάνετε ένα τολμηρό βήμα που θα εξαρτηθεί η επιτυχία του από τη συνεχή εποπτεία σας, ώστε να κατανοήσουν αυτά τα οποία από αυτή τη θέση είπατε, όσοι υπηρετούν μέχρι σήμερα σ' αυτό το απίθανο ελληνικό δημόσιο, που διαμορφώθηκε ιδιαίτερα τα τελευταία πέντε, έξι χρόνια. Εάν δηλαδή θα κατορθώσετε να μιλήσουν με τον εαυτόν τους και όχι όπως είπε -για τη Νέα Δημοκρατία βέβαια το είπε- ο κ. Ευθυμίου μόνο όσοι αμάρτησαν, να σκεφθούν όλοι ποιο είναι επιτέλους το καθήκον τους, ποιος είναι ο όρκος που δίδουν ως δημόσιοι υπάλληλοι, που είναι βαρύτερος όσο υψηλότερα ανέρχεται κανείς στη δημοσιοϋπαλληλική ιεραρχία. Γιατί είναι βέβαιο ότι μ' αυτό το βήμα πράγματι λέτε σε όλους ότι δεν βλέπουμε ποιο είναι με το ΠΑΣΟΚ, ποιο είναι με τη Νέα Δημοκρατία, ποιο είναι με το Κομμουνιστικό Κόμμα, ποιο είναι με το ΛΑΟΣ, ποιο είναι με τον ΣΥΡΙΖΑ ή δεν είναι και με κανέναν, διότι και αυτό είναι δικαίωμα του πολίτη και ιδιαίτερα του δημοσίου υπαλλήλου, εάν κρίνει ότι έτσι θα ασκεί απολύτως νομιμοφρόνως και ευδόκως τα καθήκοντά του.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όσον αφορά και αυτό που δέχθηκε τώρα ο Υπουργός τον ορισμό προθεσμίας ενός έτους, για τις μεταβατικές διατάξεις, προφανώς ο Υπουργός όταν επέμεινε ότι σε λίγους μήνες στοχεύει στην ολοκλήρωση αυτών των διαδικασιών, είχε υπ' όψιν του αυτά που επί Νέας Δημοκρατίας προηγήθηκαν. Και μου κάνει εντύπωση η αποχώρησή της και μάλιστα με αυτόν τον απαράδεκτο χαρακτηρισμό. Δεν μπορεί να μιλάει ένας Βουλευτής από το Βήμα αυτό και μάλιστα εκπρόσωπος κοινοβουλευτικού κόμματος για «φίλους των εμπόρων ναρκωτικών», ή άλλοι να μας λένε για κόμματα, «υπηρέτες της πλουτοκρατίας». Οφείλει κανείς να φέρει αποδείξεις για τέτοιες μομφές που, όπως είπα στην αρχή, στο βαθμό που αισθάνεται καθέναν ότι εκπροσωπεί πράγματι εδώ ένα κομμάτι του ελληνικού λαού είναι επόμενο να θίγεται, γιατί οφείλει να αντιδρά με αυτόν τον τρόπο εξ ονόματος και των πολιτών τους οποίους εκπροσωπεί και στους οποίους τελικώς απευθύνονται αυτές οι μομφές.

Κάνετε πολύ καλά, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, διότι πράγματι υπάρχει πικρά εμπειρία από το 2004, όταν από αυτήν τη θέση καταγγέλλαμε ότι ο αποκεφαλισμός των προϊσταμένων των εφοριών, των ελεγκτικών κέντρων, μαζί με τους μύδρους τότε που εξαπέλυε από εδώ ο κ. Αλογοσκούφης, ήταν η βόμβα που τέθηκε στα θεμέλια της οικονομίας. Καθοδική υπήρξε η πορεία των εσόδων. Γιατί; Διότι όσοι έχουν τον κομματικό και μόνο ζήλο να τους κινεί είναι επόμενο να μην αποδίδουν έργο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την προσωπική μου εμπειρία -δέκα χρόνια, μέχρι και της κυβερνήσεως Ζολώτα ήμουν Υπουργός- εάν θεωρώ ότι κάτι έκανα από όπου πέρασα και στη Βουλή των Ελλήνων και μάρτυρές μου είναι το προσωπικό της Βουλής, γνωρίζω έναν κανόνα. Με τους δικούς σου είναι βέβαιο εκ προοιμίου ότι θα αποτύχεις από την ώρα που θα βάλεις τουλάχιστον το 50% των εργαζομένων σε ένα Υπουργείο, σε έναν οργανισμό, στη Βουλή, απέναντί σου. Είναι βέβαιο ότι θα αποτύχεις. Να μην πω ότι αυτοί τους οποίους θεωρείς ή και διαδηλώνουν την κομματική τους πίστη, πολλές φορές είναι αυτοί που φιλοδοξούν, όχι να εργαστούν τόσο, όσο να σε συμβουλεύουν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό σημαίνει κομματικό κράτος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αυτό το βαρύτατο λάθος -επικέκστατος ο χαρακτηρισμός- έκανε η Νέα Δημοκρατία. Αποκεφάλισε τους πάντες και διέλυσε τα πάντα. Είναι δυνατόν στο Υπουργείο Παιδείας να συμπλέκονται ενώπιον της αρμόδιας Υπουργού οι συνδικαλιστές της αντίστοιχης κομματικής παράταξης; Είναι δυνατόν στο Υπουργείο Οικονομικών να κυκλοφορούν αυτές οι απαράδεκτες φήμες -δεν τολμών να τις πω από αυτό το Βήμα- σχετικά με ποια μέσα, μπορούσε κανείς να τοποθετηθεί επικεφαλής σε μία δημόσια οικονομική υπηρεσία, σε ένα ελεγκτικό κέντρο; Μακάρι αυτά να αλλάξουν και το εύχομαι, κύριε Υπουργέ.

Θέλω, επίσης να σας πω και ένα «μπράβο» σχετικά με την απάληψη αυτής της απαξιατικής διάκρισης εις βάρος ενός θεσμού-ζωοδότη της κοινωνίας και της οικονομίας μας. Η απολιμία όλων των κυβερνήσεων από το 1983 και εν συνεχεία, μετά την ίδρυση

αυτού του θεσμού των ΤΕΙ και η απαξίωσή του, λόγω αυτής της ατολμίας, να σταθούν οι κυβερνήσεις απέναντι στα συνεχειακά συμφέροντα, έχει οδηγήσει τη χώρα μας να έχουμε ένα άλλο δυσμενέστατο ρεκόρ εν σχέσει με την υπόλοιπη Ευρώπη. Το 70% και πλέον των νέων στην υπόλοιπη Ευρώπη κατευθύνεται στην τεχνική, την επαγγελματική, την τεχνολογική εκπαίδευση. Εδώ έχουμε αντιστρέψει αυτόν τον κανόνα. Τα παιδιά μας ξεκινάνε από το δημοτικό και τα προετοιμάζουμε να πάνε στο πανεπιστήμιο. Γι' αυτό έχουμε αυτήν την πραγματικότητα σε ό,τι αφορά την ίδια την οικονομία της χώρας και την ανεργία, των νέων με τίτλους σπουδών που δεν έχουν αντίκρισμα στην παραγωγή και την κοινωνία.

Και θα σας ζητούσα, κύριε Υπουργέ, να σκεφτείτε και κάτι άλλο. Πρέπει να σας πω ότι μπήκα στη νομική ως ισοβαθμήσας με τον τελευταίο επιτυχόντα. Αυτό σε ό,τι αφορά το περίφημο 10, που πρέπει εκεί να σκεφτούμε, όχι να κατεβάσουμε το επίπεδο της εκπαίδευσης, αλλά να δούμε πώς το ανεβάζουμε. Διότι το «πονάει μάτι, κόβει κεφάλι» είναι μια αυταρχική αρχή, που δεν ταιριάζει σε μία σύγχρονη πολιτεία, όπου ο άνθρωπος αποτελεί και την πρώτη αξία. Φυσικά και το πτυχίο μου, κύριε Υπουργέ, είχε τα περισσότερα 5, γιατί εργαζόμουν, αλλά προσπαθούσα και συνέχισα σε όλη τη ζωή μου να γηράσκω αεί διδασκόμενος.

Δεν μπορείτε, λοιπόν, να πείτε ότι κάποιος που έχει ένα πτυχίο της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης, έχει ένα προνόμιο και αιωνίως είτε καθεύδει, είτε εργάζεται είτε όχι, θα είναι μπροστά από κάποιον άλλο οποιασδήποτε άλλης βαθμίδας, είτε ΤΕ, είτε ΔΕ, ο οποίος μπορεί στο διάβα της ζωής του πραγματικά να ανεβαίνει και ποιοτικά και επιστημονικά και από πλευράς δημιουργικότητας. Δεν μπορούμε, λοιπόν, μία κοινωνία τέτοια την οποία θέλουμε να την κάνουμε καλύτερη, να την κρατούμε εκεί, καθηλωμένη σε διακρίσεις συντεχνιών, σε διακρίσεις ομάδων συμφερόντων.

Συνεπώς και για τα υπορεσιακά συμβούλια, εφόσον έχει κάποιος το βαθμό Α', για ποιο λόγο θα πρέπει να είναι οπωσδήποτε ΠΕ; Γιατί ο ΤΕ ή ο ΔΕ δεν είναι σε θέση καν να κρίνει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Το έχω διορθώσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, δείτε το. Δεν το έχετε διορθώσει στο υπηρεσιακό συμβούλιο. Σας παρακαλώ, δείτε το, αυτό κοίταξα τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε έργο μπροστά μας όλοι, όχι η Κυβέρνηση μόνο. Στο έργο αυτό παρόντες, αν θέλουμε, πρέπει να συμβάλλουμε. Στο κάτω-κάτω μην ξεχνάμε ότι «οι απόντες έχουν άδικο». Αν θέλουν αυτό το άδικο να το εμπεδώσει περισσότερο ο ελληνικός λαός, μπορούν να ακολουθούν την τακτική που ακολούθησε σήμερα η Νέα Δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδριάσή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής και στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την Ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Μαζαρακίου Αχαΐας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Βουλευτής Β' Περιφέρειας Αθηνών κ. Κώστας Γείτονας με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια -Σύσταση Ειδικού Συμβουλίου Επιλογής Προϊσταμένων

(ΕΙ.Σ.Ε.Π.) και λοιπές διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια -Σύσταση Ειδικού Συμβουλίου Επιλογής Προϊσταμένων (ΕΙ.Σ.Ε.Π.) και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση επί των άρθρων και τις τροπολογίες του νομοσχεδίου, τα οποία θα συζητηθούν όλα μαζί σε μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Παναγιώτης Ρήγας για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μία πολύ σύντομη παρατήρηση. Θεωρώ ότι είχαμε την ευκαιρία στη χθεσινή συνεδρίαση να σχηματίσουμε μία πολύ καθαρή άποψη για τις θέσεις των κομμάτων σε ένα τόσο κρίσιμο για το μέλλον της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά και εν γένει του πολιτικού συστήματος της χώρας, ζήτημα.

Φάνηκε καθαρά και από τη στάση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, με την αποχώρησή τους, ότι κατ' αρχάς εξακολουθούν να επιμένουν αμετανόητα στη διαιώνιση ενός συστήματος, που έχει καταδικαστεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού. Και το κάνουν με έναν τρόπο προσβλητικό προς το Κοινοβούλιο, δείχνοντας ότι δεν λειτουργούν συντεταγμένα και ότι, κυρίως, οι αποφάσεις τους είναι εντελώς συγκυριακές και έχουν να κάνουν με τις ανάγκες της κάθε στιγμής.

Από τις τοποθετήσεις τους δε, φάνηκε ότι δεν έχουν καν μελετήσει το σχέδιο νόμου, δεν γνωρίζουν τις διατάξεις, το απορρίπτουν, γιατί είναι αντίθετο με τη φιλοσοφία τους. Τη φιλοσοφία που θεωρεί το κράτος λάφυρο και κομματικό φέουδο, το κράτος στο οποίο θα διαιωνίζεται η πελατειακή σχέση και το ρουσφέτι.

Εξηγήσαμε τις θέσεις μας. Είπαμε ότι έχουμε αποφασίσει, πλέον, για μία εντελώς νέα εποχή στη Δημόσια Διοίκηση. Έχουμε αποφασίσει και η απόφασή μας είναι σταθερή και αμετάκλητη, να κόψουμε κάθε σχέση με ένα παρελθόν που και ο δικός μας πολιτικός χώρος βαρύνεται με συμπεριφορές, τις οποίες καταδικάσε ο ελληνικός λαός και τις οποίες έχουμε οριστικά αφήσει πίσω, και να περάσουμε σε μία εντελώς νέα πολιτική και φιλοσοφία για τη Δημόσια Διοίκηση.

Μπαίνοντας, λοιπόν, στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου, υπάρχει η συγκρότηση του σχεδίου νόμου σε επτά άρθρα. Στο πρώτο άρθρο γίνεται μία τροποποίηση ορισμένων άρθρων του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα. Το άρθρο 84 στο οποίο συμπεριλαμβάνονται διατάξεις που αφορούν, που καθορίζουν ποιοι έχουν το δικαίωμα να κριθούν ως προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων της Δημόσιας Διοίκησης.

Εδώ, οφείλουμε να επιστημονούμε μία διάταξη, η οποία έχει μία ιδιαίτερη σημασία, είναι αυτή που αφορά στην αδυναμία και τον αποκλεισμό να είναι κάποιος υποψήφιος για επιλογή προϊσταμένου, οποιουδήποτε επιπέδου για οργανική μονάδα, εάν έχει επιβληθεί σε βάρος του τελεσίδικα οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή για παραπτώματα απ' αυτά που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 109.

Στο ίδιο πάντα άρθρο, με τροποποίηση του άρθρου 85 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα καθορίζονται τα κριτήρια επιλογής. Εδώ, ο Υπουργός ενσωμάτωσε τις παρατηρήσεις, που έγιναν στην επιτροπή και από μέλη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και από Βουλευτές των άλλων κομμάτων. Πιστεύω ότι έγινε ένας ακόμη μεγαλύτερος εξορθολογισμός και επήλθε μία απόλυτη ισορροπία ανάμεσα στις διάφορες κατηγορίες κριτηρίων.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι με αυτόν τον τρόπο, συμπεριλαμβάνονται μέσα στην κρίση για την κατάληψη από υποψήφιο μίας εκ των θέσεων των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Δημόσιας Διοίκησης, κατά τρόπο ισορροπο και τα επαγγελματικά και τεχνικά προσόντα και η εργασιακή και διοικητική εμπειρία και οι ικανότητες και δεξιότητες.

Εδώ πιστεύω ότι έγινε ό,τι ήταν καλύτερο από πλευράς εξορθολογισμού των κριτηρίων. Θα έλεγα ότι και μια αδικία, που

υπήρχε και την είχε επισημάνει και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, για τους αποφοίτους των ΤΕΙ, έχει διορθωθεί και για τα υπηρεσιακά συμβούλια, απλώς δεν έχει περαστεί μέσα στην τελευταία έκδοση του νομοσχεδίου. Πράγματι, μπορούν και στα υπηρεσιακά συμβούλια πλέον να συμμετέχουν...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχω την έκθεση της επιτροπής. Έχει αλλάξει μεταγενεστέρως;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ναι, έχει γίνει, έχει αλλάξει και συμπεριλαμβάνεται και αυτή. Και, πράγματι, και η μοριοδότησή τους εξομοιούται με αυτήν των ΠΕ και υπάρχει αποκατάσταση, πράγματι, αυτής της αδικίας που είχε στην αρχή σωστά επισημανθεί. Με τον ίδιο τρόπο πιστεύω ότι βελτιώνονται και κάποιες άλλες διατάξεις, όπως το να συμπεριλαμβάνεται και να μοριοδοτείται και το δεύτερο πτυχίο με πολύ χαμηλότερα, βέβαια, συντελεστή βαρύτητας, αλλά παρ' όλα αυτά είναι αρκετά θετικό.

Πιστεύω ότι με ορθό τρόπο μοριοδοτείται η επιτυχής αποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και υπάρχει μια ισορροπία ανάμεσα στους αποφοίτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και τους κατόχους μεταπτυχιακών και διδακτορικών τίτλων. Όπως, επίσης, πολύ σωστά δεν λαμβάνεται με μεγάλο συντελεστή βαρύτητας υπ' όψιν η έκθεση αξιολόγησης, για την οποία χύθηκαν πολλά δάκρυα εδώ πέρα, όταν γνωρίζουμε όλοι μας, με ποιον τρόπο γινόταν η έκθεση αξιολόγησης - και εξακολουθεί εν μέρει να γίνεται - στο δημόσιο τομέα. Η με τρόπο ισοπεδωτικό βαθμολόγηση με άριστα ή λίγο πιο κάτω από το βαθμό που χρειάζεται να αιτιολογήσει ο βαθμολογών, ήταν κανόνας στο δημόσιο. Άρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να μιλάμε για σοβαρές αξιολογήσεις. Αν θέλουμε οι εκθέσεις αξιολόγησης να λαμβάνονται υπ' όψιν αυτό θα πρέπει να ισχύσει από εδώ και πέρα όταν, πλέον, λειτουργήσει αξιωματικά η Δημόσια Διοίκηση και όταν πλέον έχουμε προϊσταμένους και διαδικασίες ορθής αξιολόγησης των υπαλλήλων, τότε, προφανώς, θα πρέπει να αυξηθεί η βαρύτητα αυτού του κριτηρίου. Τώρα, όμως, όχι.

Το ίδιο και με τη βαρύτητα των κριτηρίων για την επιμόρφωση. Και εκεί είναι γνωστό πως λειτουργούν τα ινστιτούτα επιμόρφωσης τα περιφερειακά. Γνωρίζοντας από τη δική μου περιφέρεια ο πρόεδρος του Περιφερειακού Ινστιτούτου Εκπαίδευσης των Δημοσίων Υπαλλήλων ήταν ο Γραμματέας της ΝΟΔΕ της Νέας Δημοκρατίας. Δεν σημαίνει κατ' ανάγκη κάτι αυτό, όμως σημαίνει κάτι, ότι όλα αυτά τα σεμινάρια ήταν στημένα, με μία συγκεκριμένη λογική, του να παίρνουν όλοι μέσα από σεμινάρια αμφιβόλου ποιότητας αυτό το πιστοποιητικό παρακολούθησης. Άρα, λοιπόν, έως ότου αναβαθμιστεί η λειτουργία αυτών των ινστιτούτων, πολύ σωστά λαμβάνεται με αυτόν το χαμηλό συντελεστή βαρύτητας ως κριτήριο, το συγκεκριμένο κριτήριο αξιολόγησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να τελειώσω, θα έλεγα ότι με πολύ ορθό και αντικειμενικό τρόπο δημιουργούνται συμβούλια επιλογής κύρους, όπου συμμετέχουν και εκπρόσωποι των ανεξαρτήτων αρχών και στη συνέχεια επιλεγμένοι από αξιωματική διαδικασία γενικοί διευθυντές και διευθυντές.

Θα ήθελα να επισημάνω επίσης ότι το κριτήριο της συνέντευξης και της γραπτής δοκίμιας, έχουν συμπεριληφθεί με απόλυτα αντικειμενικό και αδιάβλητο τρόπο. Η συνέντευξη, έχει περιγραφεί ότι γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε όλοι οι υποψήφιοι να μπορούν να παρακολουθούν την αντικειμενικότητά της και να έχουν δικαίωμα προσφυγής στην ακυρωτική διαδικασία, εφόσον θεωρούν ότι αδικούνται. Θα υπάρχει προσωπικά από το κάθε μέλος του υπηρεσιακού συμβουλίου αιτιολογημένη γνώμη και θα πρέπει να είναι ομόφωνη η απόφαση.

Και εισάγεται και μία ακόμα διαδικασία πολύ σημαντική. Μπορεί το υπηρεσιακό συμβούλιο με αιτιολογημένη ομόφωνη γνώμη του, άσχετα από τη βαθμολόγηση με τα κριτήρια του οποίου υποψηφίου, εφόσον κρίνει ότι είναι ακατάλληλος να του στερήσει το δικαίωμα να καταλάβει θέση προϊσταμένου. Είναι κάτι που στη Δημόσια Διοίκηση οφείλουμε κάποια στιγμή να τολμήσουμε να το κάνουμε και, πιστεύω, ότι πολύ ορθά το σχέδιο νόμου το εισάγει.

Και, τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στο μεταβατικό στάδιο και

να πω, και να επαναλάβω, ότι αδικούν -τον εαυτό τους και τη νοημοσύνη μας, αλλά και τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού- οι συνάδελφοι που είπαν ότι και πάλι το μεταβατικό στάδιο που περιλαμβάνει το σχέδιο νόμου, χρησιμοποιείται για να μπουν ως προϊστάμενοι οι κομματικοί φίλοι, οι κομματικοί εγκάθετοι, οι «πράσινοι» της Δημόσιας Διοίκησης. Επαναλαμβάνουμε και πάλι και ο Υπουργός προσδιόρισε τη διάρκεια του μεταβατικού σταδίου, περίπου στον ένα χρόνο και ο τρόπος επιλογής και για το μεταβατικό στάδιο γίνεται με τα πάγια κριτήρια του νόμου, πλην της συνέντευξης, της γραπτής διαδικασίας και των εκθέσεων αξιολόγησης. Όλα τα άλλα κριτήρια με τα οποία θα επιλεγούν για το μεταβατικό στάδιο οι προϊστάμενοι θα είναι τα πάγια κριτήρια του νόμου, άρα, δεν υπάρχει καμμία διαβλητότητα, καμμία αδιαφάνεια, είναι πλήρως αντικειμενικό το σύστημα. Αλλά και τα συμβούλια επιλογής για το μεταβατικό στάδιο είναι και αυτά συμβούλια κύρους, επιλεγμένα και συγκροτημένα με απόλυτα αντικειμενικό και διαφανή τρόπο.

Και όσον αφορά την τροπολογία, δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογούμε πλέον, υπήρξαν όλες οι διευκρινίσεις. Θα ήθελα, όμως, για μία ακόμα φορά, να αναφερθώ στη μικρότητα και την απρέπεια με την οποία προσέγγισαν το συγκεκριμένο θέμα οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όταν απετόλμησαν να εκφράσουν έστω και ως υπόνοια ότι, ο Έλληνας Πρωθυπουργός σήμερα, ο Γιώργος Παπανδρέου, είχε ανάγκη μίας αδιαφανούς διαδικασίας για να παρακάμψει το Υπουργικό Συμβούλιο, να παρακάμψει τη Βουλή και να μπορέσει με τρόπο αδιαφανή να αναθέσει μελέτες και παροχή υπηρεσιών σε ξένους οίκους.

Θεωρώ ότι αυτό είναι μία απρέπεια, όχι μόνο απέναντι στο σημερινό Πρωθυπουργό, ο οποίος δίνει μία μάχη για τη διάσωση της χώρας και της οικονομίας, αλλά είναι μία απρέπεια στο θεσμό του Πρωθυπουργού, τον οποίο σήμερα τον υπηρετεί με αυτόν τον έξοχο τρόπο το Γιώργος Παπανδρέου.

Ακόμα και από αυτό το σημάδι και από αυτό το σημείο στο οποίο η Νέα Δημοκρατία βρήκε την ευκαιρία να κάνει αντιπολίτευση, δείχνει πως τελικά δεν έχει καθόλου προσαρμοστεί στις επιταγές του ελληνικού λαού, δεν έχει καθόλου συνέλθει από το διάστημα εκείνο της εξάχρονης διακυβέρνησης, όπου ακολουθώντας φαύλες και αδιαφανείς πολιτικές, οδήγησε τη χώρα σε αυτήν την κατάσταση και σε αυτήν την απαξίωση.

Ψηφίζουμε, λοιπόν, και επί των άρθρων το νομοσχέδιο και καλούμε και τους συναδέλφους των κομμάτων που έμειναν στη Βουλή, για να δώσουν τον αγώνα τους, να ψηφίσουν και τα άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία πιστεύουμε ότι εισάγουν αδιαφάνεια, διαφάνεια και αντικειμενικότητα στη Δημόσια Διοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Για μία Δημόσια Διοίκηση κύρους, αποτελεσματική στη μεγάλη προσπάθεια που κάνει σήμερα η χώρα μας, για να βρει πάλι το δρόμο της στην ανάπτυξη και στην πρόοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν έχει κανέναν απολύτως δισταγμό να πει ότι με την παρέμβασή του και τον προσδιορισμό του χρόνου για τη σύσταση του ΕΥΓΠ, πριν από λίγο, ο Υπουργός διέλυσε κάθε καχυποψία η οποία θα μπορούσε να υπάρξει σε σχέση με τη σκοπιμότητα του σχεδίου νόμου που συζητάμε σήμερα εδώ.

Με αυτόν τον τρόπο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός αισθάνεται ότι είναι δικαιωμένος, γιατί πρώτοι εμείς στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, Δημόσιας Διοίκησης, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, είχαμε επισημάνει ότι υπάρχει ένα πρόβλημα σε σχέση με τον αόριστο χρόνο, που υπάρχει σε σχέση με τη σύσταση του ΕΙΣΕΠ, σε ό,τι αφορά τις μεταβατικές διατάξεις. Και μάλιστα τότε μας είχε μαλώσει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, θεωρώντας ότι δεν έπρεπε να διατυπώσουμε αυτήν την καχυποψία. Παρ' όλα αυτά ο Υπουργός δέχθηκε την πρότασή μας και

αυτό θεωρούμε ότι υπογραμμίζει την υπεύθυνη πολιτική που ασκεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός.

Και έτσι μας επιτρέπει να ψηφίσουμε –όπως τόνισαν και οι συνάδελφοί μου νωρίτερα- κατ' αρχήν το νομοσχέδιο.

Για την ιστορία της υπόθεσης θα πρέπει να επισημάνω ότι έτσι όπως είχε έλθει τότε στην αρχή το νομοσχέδιο, δημιουργούσε μια καχυποψία την οποία επισημάναμε. Μάλιστα κατά λέξη ο έχων την τιμή να απευθύνεται προς εσάς είχε πει: «Απλώς κάνετε ένα νόμο που δεν μπορεί να εφαρμοστεί παρά μόνο μετά πάροδο αορίστου χρόνου, που προϋποθέτει τη σύσταση ειδικών επιτροπών και μέχρι τότε κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει τι θα μπορούσε να παρεισφρήσει σε σχέση με τις αποφάσεις του αρμοδίου Υπουργού». Αυτή η καχυποψία διελύθη.

Θεωρούμε και ιδιαίτερα εγώ ως νέος Βουλευτής, ότι αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό σημάδι, διότι μου είχε δημιουργηθεί η αίσθηση –και δεν θέλω να το κρύψω- ότι εδώ μιλάμε ο καθένας με τις κομματικές του παρωπίδες, ότι οι προτάσεις που γίνονται από τους αξιοτίμους συναδέλφους όλων των πτερύγων δεν λαμβάνονται υπ' όψιν, ότι έχουμε μια κυβέρνηση που δεν ακούει, αλλά παρ' όλα αυτά διαψευστήκαμε ευχάριστα.

Και αυτό είναι πολύ σημαντικό και πολύ ελπιδοφόρο για όλους εμάς, για τους Βουλευτές που μετέχουν σε αυτή τη Βουλή, παρά το γεγονός ότι η σημερινή ημέρα σημαδεύεται από μία αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία πιστεύω –αν μου επιτρέπεται να το πω- ότι δεν έπρεπε να γίνει.

Είχαμε επικρίνει το σχέδιο νόμου αυτό ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις μεταβατικές διατάξεις, γιατί θεωρούσαμε ότι το άρθρο 5 αποτελούσε τον ορισμό της αναβλητικής αίρεσης –όπως θα έλεγαν οι νομικοί- ή, εν πάση περιπτώσει, εκινείτο στο όριο μιας αναβλητικής αίρεσης.

Εν τούτοις επαναλαμβάνω ότι ο Υπουργός είχε το πολιτικό θάρρος να ορίσει το χρόνο, όπως θα το φέρει άλλωστε και γραπτό σε λίγο. Μόνο που θέλω να επισημάνω πάντοτε εν τη καλοπιστία μας, ότι σε αυτό το χρόνο που θα μεσολαβήσει –επειδή θα φύγουν οι προϊστάμενοι των υπηρεσιών και θα διοριστούν άλλοι με τον ισχύοντα νόμο, που έχει πολλές φορές επικριθεί της Νέας Δημοκρατίας- θα ήθελα να παρακαλέσω τον Υπουργό να συνεχίσει, να χειρίζεται καλόπιστα τα ζητήματα της αρμοδιότητάς του και να μη δώσει αφορμή ούτε σε μας ούτε σε άλλο αντιπολιτευτικό χώρο, να υποψιαστούμε ότι ίσως κάτι συμβεί μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα.

Ελπίζουμε η σημερινή του στάση που δίνει και ένα στίγμα ότι δεν θα του επιτρέψει το πολιτικό του ήθος το οποίο αναγνωρίζουμε, να κάνει διορισμούς τέτοιους που να θεωρηθούν διαβλητοί.

Πέραν όλων αυτών, θα ήθελα να παρακαλέσω την Κυβέρνηση, τον αρμόδιο Υπουργό, να δει ιδιαίτερος ένα ζήτημα που έχει τη δική του λεπτότητα και αφορά το άρθρο 1, σε σχέση με τη μοριοδότηση. Εμείς δεν συμφωνούμε και θα καταψηφίσουμε το άρθρο 1, εκτός εάν ο Υπουργός θελήσει να μελετήσει μέχρι το τέλος αυτής της συζήτησης καλύτερα το ζήτημα αυτό.

Θεωρούμε ότι μειώνεται η μοριοδότηση σε ό,τι αφορά στον τίτλο σπουδών και δεν συμφωνούμε σε αυτό. Μειώνεται η μοριοδότηση, επίσης, στην επιμόρφωση των υπαλλήλων και μειώνεται σε ό,τι αφορά τις μεταπτυχιακές σπουδές. Αν μπορούσε να επιφέρει ορισμένες βελτιώσεις, θα ψηφίσουμε και το άρθρο 1. Και, τέλος, για το άρθρο 1 έχουμε να πούμε, ότι θεωρούμε πολλά τα τριάντα χρόνια προϋπηρεσίας που περιλαμβάνεται στο σχέδιο νόμου και πιστεύουμε ότι θα αρκούσαν τα είκοσι χρόνια υπηρεσίας, για να κριθεί ένας υπάλληλος.

Κατόπιν όλων αυτών θέλω να επισημάνω για μια ακόμη φορά ότι αισθανόμαστε πολύ καλά σήμερα εμείς στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό ότι επιτελέσαμε το έργο μας, το θεσμικό μας ρόλο, μετά τα όσα κατατέθηκαν και στην επιτροπή και εδώ στην Ολομέλεια. Και να επισημάνω για μια ακόμη φορά και την απόφαση του Υπουργού να δεχτεί τις τροποποιήσεις που καταθέσαμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Φώτης Κουβέλης.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι σύντομος γιατί τις παρατηρήσεις μου για τα άρθρα, τις ανέφερα όταν μιλούσα επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι θεωρώ θετικό το γεγονός ότι κάνατε δεκτή την πρόταση που είχα καταθέσει και στην επιτροπή για τον χρονικό προσδιορισμό του μεταβατικού σταδίου. Είναι ορθή η ρύθμιση και κατά τούτο νομίζω ότι δεν αφήνει περιθώρια της οποιασδήποτε άλλης σκέψης ή παρατήρησης, πολλών δε μάλλον που έχετε την εκτίμηση ότι ο χρόνος ολοκλήρωσης των σχετικών διαδικασιών θα εκταθεί ολιγότερον και του ενός ακόμη έτους.

Σε ό,τι αφορά, κύριε Πρόεδρε, τις άλλες παρατηρήσεις μου εξακολουθώ να έχω τη διαφώνια μου για τη ρύθμιση που εισάγει η συγκεκριμένη τροπολογία, δεν θα επιχειρηματολογήσω περαιτέρω. Όπως επίσης έχω τις αντιρρήσεις μου –τις διατηρώ στο ακέραιο- αναφορικά με τη συμμετοχή του βοηθού Συνηγόρου του Πολίτη στο ΕΙΣΕΠ, όχι γιατί διασφαλίζεται η αντικειμενικότητα, κύριε Υπουργέ, δεν υπεστήριξα ποτέ τέτοιο ζήτημα, αλλά γιατί πιστεύω ότι η ανεξάρτητη αρχή και όπως εν προκειμένω θα εκπροσωπείται διά του βοηθού Συνηγόρου του Πολίτη στο ΕΙΣΕΠ, διαμορφώνει, αν θέλετε, μία στρέβλωση του ανεξαρτήτου χαρακτήρα του Συνηγόρου του Πολίτη.

Περαιτέρω θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω ότι φροντίστε έστω και στο επίπεδο της δήλωσής σας γιατί θα είναι χρήσιμο ερμηνευτικό εργαλείο, να αποσαφηνίσετε το ζήτημα ΤΕΙ-Πολυτεχνείου. Το γνωρίζετε το θέμα, είστε ενημερωμένος, να μην ανοίξει κανένας εμφύλιος πόλεμος πάλι αναφορικά με αυτό το ζήτημα, πολλών δε μάλλον που εκκρεμεί η σχετική ρύθμιση και εξ όσων πληροφορούμαι, δεν θα αργήσει ο καιρός που θα αποσαφηνιστεί το σχετικό καθεστώς των αποφοίτων των ΤΕΙ σε σχέση και σε σύγκριση με τους αποφοίτους των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Επίσης, θέλω να επαναφέρω την επιφύλαξη μου αναφορικά με τη μοριοδότηση και να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι επιμένω ότι δεν πρέπει να υποβαθμίζεται το ουσιαστικό κριτήριο, που σχετίζεται με το εξαιρετικά σημαντικό ζήτημα της όλης εργασιακής εμπειρίας, βεβαίως και της ικανότητας του κρινόμενου.

Κοιτάξτε, κύριε Υπουργέ, τι συμβαίνει. Υπήρξαν πολλοί, μα πάρα πολλοί οι οποίοι για λόγους δικής τους επιλογής και αξιοπρέπειας –επιτρέψτε μου τον όρο- δεν χτύπησαν καμμία πόρτα, δεν έγιναν υποδιευθυντές, δεν έγιναν διευθυντές και αυτοί οι άνθρωποι εάν δεν αναγνωρισθεί ως ουσιαστικό κριτήριο η εργασιακή εμπειρία, θα μείνουν έξω από κάθε κρίση.

Ομιλώ, κύριε Υπουργέ, για εκείνους τους υπαλλήλους που δεν θέλησαν ποτέ, να προσέλθουν στον οποιονδήποτε υπουργικό ή βουλευτικό προθάλαμο –με την οποιαδήποτε εκδοχή- και να διεκδικήσουν να γίνουν υποδιευθυντές ή διευθυντές. Ακριβώς αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο επιμένω, ότι το κριτήριο της εργασιακής εμπειρίας θα πρέπει να αναγνωρισθεί.

Περαιτέρω και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει το θέμα των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι είναι κακό, θα έλεγα και αντιφατικό, το νομοσχέδιο να διατηρεί το συμπληρωματικό του 1/3 στις περιπτώσεις εκείνες που κάποιος υποψήφιος τυχαίνει να διαθέτει περισσότερα από ένα τυπικά προσόντα.

Συγκεκριμένα, οι απόφοιτοι των Εθνικών Σχολών Δημόσιας Διοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης που διαθέτουν και μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο βαθμολογούνται πλήρως για το ένα προσόν τους και μόνο κατά το 1/3 για το άλλο. Με τη ρύθμιση αυτή έχω τη γνώμη ότι τιμωρούνται οι υπάλληλοι εκείνοι που συμβαίνει να είναι προσοντούχοι, να έχουν περισσότερα από ένα προσόντα, ενώ ταυτόχρονα δημιουργείται, αν θέλετε, και ένα αντικίνητρο επιμόρφωσης και απόκτησης στοιχείων ικανότητας για ένα δημοσίον υπάλληλο.

Σας καλώ, επίσης, κύριε Υπουργέ, να εξορθολογήσετε τη διαφορά της μοριοδότησης μεταξύ του απλού μεταπτυχιακού τίτλου και του διδακτορικού διπλώματος. Αυτά πρέπει όχι μόνο να τα επαίνουμε, όχι μόνο να τα ενισχύουμε, αλλά να τα αναδεικνύουμε ως πάρα πολύ σημαντικά στοιχεία για το λόγο ότι μία τέτοια Δημόσια Διοίκηση χρειαζόμαστε, στελεχωμένη από άξιους, από επιμορφωμένους, από ικανούς δημοσίου υπαλλήλους.

Τέλος, θέλω να θεωρήσω ότι είναι ορθή η ρύθμιση την οποία κάνατε, μετά και από τη σχετική πρόταση που καταθέσαμε, να παρίσταται στη συνέντευξη ο εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ, όπως να μετέχει και εκπρόσωπος της συνδικαλιστικής οργάνωσης στα ΣΕΠ. Είναι θετικές αυτές οι ρυθμίσεις και όπως τις έχετε διαμορφώσει.

Όπως, επίσης, θετικό είναι το στοιχείο, κύριε Πρόεδρε, ότι έστω, εν περιλήψει, η πορισματική κρίση για τη συνέντευξη θα περιέχει εμπεριστατωμένη αιτιολογία, προκειμένου να υπάρχει η δυνατότητα να υπόκειται και στο δικαστικό έλεγχο και στην προκειμένη περίπτωση στον έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας. Άλλωστε το ίδιο το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε ακυρώσει προηγούμενες διοικητικές πράξεις ακριβώς για το λόγο ότι αναπαιτολογήτως συνυπολογίζονταν οι συνεντεύξεις. Και βεβαίως η συνέντευξη χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες, είναι δυνατόν να οδηγήσει –να εξασφαλίσει, θα έλεγα– μεροληψίες και να απομακρύνει την αντικειμενικότητα.

Με αυτές τις θέσεις έχω ολοκληρώσει, κύριε Πρόεδρε, αναφερόμενος όμως, κύριε Υπουργέ –και θα ήθελα λίγο την προσοχή σας– σε μία τροπολογία που έχουμε καταθέσει με το συνάδελφό μου, τον κ. Τσούκαλη, αναφορικά με μία κατηγορία υπαλλήλων, οι οποίοι είναι απολυτηριούχοι Γυμνασίου ή Λυκείου και έχουν ενταχθεί ισότιμα στον κλάδο ΔΕ Τεχνικών Εργοδηγών.

Δεν θα αναφερθώ στο κείμενο της τροπολογίας. Έχω γνώση ότι είναι εκπρόθεσμη. Εκείνο το οποίο σας λέω είναι ότι δεν έχετε κανένα λόγο –θα δείτε την αιτιολογική έκθεση, είναι απόλυτα και ακριβής και αληθής– να μην την υιοθετήσετε. Δεν συνεπάγεται την οποιαδήποτε οικονομική επιβάρυνση για το δημόσιο. Το μόνο που θέλει να εξασφαλίσει αυτή η τροπολογία στο βαθμό που θα την κάνετε δεκτή, είναι η ηθική δικαίωση αυτών των ανθρώπων.

Θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η κατηγορία, αυτοί οι άνθρωποι –και με τα στοιχεία που προανέφερα– έχουν ταλαιπωρηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση. Ελάμβαναν υποσχέσεις, οι οποίες ανακαλούνταν την επόμενη, κάτω από ποιες συνθήκες, δεν το γνωρίζω. Νομίζω ότι είναι καιρός να δικαιωθούν και να δικαιωθούν σ' ένα ζήτημα, το οποίο –επαναλαμβάνω– είναι μόνο ηθικής τάξεως και δεν συνεπάγεται την οποιαδήποτε οικονομική επιβάρυνση για το ελληνικό δημόσιο και είναι και λίγοι, δεν είναι πολλοί.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, άλλα πράγματα ήθελα να πω στα άρθρα και άλλα θα πω για δύο λόγους. Ο ένας είναι ότι έχετε κάνει σημαντικές βελτιώσεις και θέλω να σας συγχαρώ ιδίως γιατί αποδεχθήκατε τις προτάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, τόσο για τη συμμετοχή της ΑΔΕΔΥ στο ΕΙΣΕΠ, όσο και για τη συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων στα Συμβούλια Επιλογής Προσωπικού, μία επιλογή η οποία δείχνει ότι και ο κοινοβουλευτικός διάλογος είναι χρήσιμος και αποδίδει, όταν υπάρχουν δύο ότα Υπουργών έτοιμα να ακούσουν και που δείχνει ότι και το συνδικαλιστικό κίνημα έχει δύναμη ιδεών και θέσεων να τις προβάλλει, να τις διεκδικήσει και να τις κατακτήσει μέσα από αυτή τη διαδικασία.

Ο λόγος, όμως, που με αναγκάζει να φύγω από εκείνα που είχα στο μυαλό μου να πω για τα άρθρα, είναι το γεγονός ότι έχουμε την αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας από την Αίθουσα. Σχεδιάζα, όπως έκανα και στην πρωτομιλία μου επί της αρχής, να απευθυνθώ στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία προ ολίγων μηνών είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας και να τους ρωτήσω σε ποιο σημείο ακριβώς του νομοσχεδίου έχουν διαφωνία, διότι είναι φανερό ότι η αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν εντελώς προσχηματική και προσβλητική με όσα ειπώθηκαν σε σχέση με τον τρόπο που νομοθετεί το Κοινοβούλιο και έχω την εντύπωση ότι είχε άλλες πολιτικές σκοπιμότητες. Πολιτικές σκοπιμότητες που συνδέονται ενδεχόμενα με μία αλλαγή συμπεριφοράς και στάσης του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες και θα έλεγα ότι αυτή η αλλαγή συμπεριφοράς και στάσης τού αφαιρεί πλέον, από εδώ και στο εξής, κάθε δικαίωμα να μιλάει για τα λάθη και τις

παραλείψεις της Νέας Δημοκρατίας, να μιλάει με μία γλώσσα ότι αυτός θα πάει μπροστά και θα ακολουθήσει η παράταξή του και το πολιτικό σύστημα.

Ο κ. Σαμαράς με την απόφασή του αυτή, με την εξουσιοδότηση που έδωσε στον Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο να αποχωρήσει η Νέα Δημοκρατία από τη συζήτηση ενός νομοσχεδίου με θεσμικό χαρακτήρα, χάνει πλέον αυτό το πλεονέκτημα που θα μπορούσε κανείς να πει ότι το είχε ως νέος Αρχηγός ενός κόμματος, που είναι κόμμα εξουσίας και το οποίο προφανώς έχει τη δυνατότητα να μιλάει κάνοντας και μία αυτοκριτική στο βαθμό που δεν υιοθετεί άκριτα όλες τις επιλογές, που έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα πέντε τελευταία χρόνια. Γιατί η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, είναι ότι οι επιλογές που έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τα πέντε τελευταία χρόνια είναι αυτές που οδήγησαν τη Δημόσια Διοίκηση όχι πια στο τέλμα και τη στασιμότητα, αλλά στη πλήρη αποδιάρθρωση. Μία Δημόσια Διοίκηση που έχει σημαντική συμβολή στο δημόσιο έλλειμμα είτε αυτό είναι οικονομικό είτε είναι κοινωνικό είτε είναι έλλειμμα διαφάνειας.

Από την άποψη αυτή, λοιπόν, δεν έχω απέναντί μου τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να τους ρωτήσω εάν στα συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου, που βελτιώνουν τον υφιστάμενο Υπαλληλικό Κώδικα κάνοντας ορισμένες ρυθμίσεις που είναι πιο ορθολογικές στη μοριοδότηση, που βελτιώνουν το σύστημα επιλογής με μία συνέντευξη, η οποία έχει τα εχέγγυα της αντικειμενικότητας –δεν είναι μία συνέντευξη σαν αυτή που ο λαός μας την ονόμασε «γαλάζια συνέντευξη» για να διορίζουμε τα δικά μας παιδιά, αλλά είναι μία συνέντευξη που έχει κριτήρια και κανόνες– και ταυτόχρονα με το γραπτό τεστ των εξετάσεων, διασφαλίζεται όχι μόνο εκείνο που το Σύνταγμα επιτάσσει ως ισότητα στην προσβασιμότητα, αλλά και το ζήτημα της αξιοκρατίας, εκείνο δηλαδή από το οποίο πάσχει η Δημόσια Διοίκηση σήμερα. Προφανώς απέναντι σ' αυτό –τις πάγιες, δηλαδή, διατάξεις του νομοσχεδίου– η Νέα Δημοκρατία δεν έχει να μας πει τίποτα, δεν είχε να υπερασπιστεί κάτι. Πού είχε να υπερασπιστεί η Νέα Δημοκρατία το δικό της έργο; Ίσως στις μεταβατικές διατάξεις. Αυτές, δηλαδή, με τις οποίες έχει κριθεί σήμερα το 90% των προϊσταμένων της Δημόσιας Διοίκησης, αυτές που μας έφερε ο κ. Παυλόπουλος το 2004 και μας είπε ότι θα είναι προσωρινές αλλά, ω του θαύματος, οι προϊστάμενοι ανανεώθηκαν λίγο πριν εφαρμοστεί ο καινούργιος Υπαλληλικός Κώδικας με αποτέλεσμα σήμερα να έχουμε ανθρώπους, οι οποίοι δεν έχουν κριθεί με αξιοκρατικά, αντικειμενικά και αδιάβλητα κριτήρια και οι οποίοι δεν αποτελούν τη φυσική ηγεσία της Δημόσιας Διοίκησης. Δηλαδή, δεν έχουν την ικανότητα να υποκινήσουν τους συναδέλφους τους, να πάρουν αποφάσεις σε όφελος του κοινωνικού συνόλου, να δείξουν την αποτελεσματικότητα της Δημόσιας Διοίκησης και μας οδήγησαν εδώ;

Προφανώς η Νέα Δημοκρατία δεν θα μπορούσε να υπερασπιστεί ούτε και αυτή τη μεταβατική διάταξη. Ένας θα μπορούσε να υπερασπιστεί αυτή τη μεταβατική διάταξη αν είχε στο μυαλό του να κάνει αυτά που έκανε η Νέα Δημοκρατία: Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Να αξιοποιήσει τη μεταβατική διάταξη του κ. Παυλόπουλου, να διορίσει προϊσταμένους, όποιους ήθελε και να πει στη Νέα Δημοκρατία ότι πράττω σύμφωνα με το δικό σας νόμο.

Αλλά είπαμε ότι έχουμε μία Κυβέρνηση που βλέπει μακριά, μία Κυβέρνηση που βλέπει μπροστά, που θέλει να κλείσει αυτό το φαύλο κύκλο. Επομένως, δεν πάει στην πεπατημένη και πάει με μεταβατικές διατάξεις που είναι αυστηρότερες των αντικειμενικών που θεσπίζει το πάγιο σύστημα.

Αυτό είναι πρωτοφανές, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, σε ό,τι αφορά τη νομοθέτηση των αλλαγών που γίνεται κάθε φορά, όταν αλλάζουν οι κυβερνήσεις. Διότι συνήθως μέχρι τώρα οι κυβερνήσεις έφερναν πάγιες διατάξεις, οι οποίες υπόκειντο σε κάποια κριτήρια και μεταβατικές, οι οποίες έλυναν τα χέρια των Υπουργών, για να κάνουν ό,τι θέλουν. Και τελικά, οι μεταβατικές ήταν αυτές που γίνονταν πάγιες, διότι δεν υπήρχε ούτε χρονοδιάγραμμα ούτε κανένα κριτήριο.

Και έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα, λοιπόν, και φέρνει μεταβατικές διατάξεις. Και με την παρέμβαση που έκανε ο κύριος Υπουργός νωρίτερα, αποδεχόμενος τις απόψεις που κατατέθη-

καν, βάζει χρονοδιάγραμμα, στη διάρκεια ισχύος των μεταβατικών διατάξεων, τον ένα χρόνο, αλλά κυρίως -αυτό θέλω να επισημάνω- είναι και πολύ πιο αυστηρές από τις πάγιες, με την έννοια ότι το μόνο κριτήριο στο οποίο υπακούουν είναι το αντικειμενικό κριτήριο, το οποίο, αν θέλετε την άποψή μου, σε ένα βαθμό μπορεί να λειτουργεί και ισοπεδωτικά. Διότι, δυστυχώς, όταν το πολιτικό σύστημα δεν είναι αξιόπιστο, όταν οι διαδικασίες που έχουν ακολουθηθεί δεν είναι αξιόπιστες και ό,τι κάνει μία Κυβέρνηση, όπως, εν προκειμένω, με τη ρύθμιση που φέρνει ο κύριος Υπουργός με την τροπολογία για τις αρμοδιότητες του Πρωθυπουργού, αυτόματα γίνεται ύποπτο.

Αν δεν είχαμε, λοιπόν, αυτή τη παθογένεια στο πολιτικό σύστημα, δεν θα χρειαζόμασταν αυτές τις ισοπεδωτικές διατάξεις που έρχονται με αντικειμενικά κριτήρια να ορίσουν τους προϊστάμενους μέχρι να εφαρμοσθούν οι οριστικές διατάξεις. Και επειδή, λοιπόν, αυτή η αυστηρότητα οδηγεί και ενδεχόμενα και σε ισοπεδωτισμό, σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να κατηγορηθεί η Κυβέρνηση ότι φέρνει διατάξεις για να εξυπηρετήσει τα λεγόμενα, κάθε φορά, δικά της παιδιά. Άρα και εδώ δεν δικαιολογείται καμία αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας. Το αντίθετο, θα έπρεπε να επικροτεί το νομοσχέδιο, θα έπρεπε να το στηρίζει, διότι φαντάζομαι ότι και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και η ηγεσία της θα έχουν κάνει ορισμένα παραδείγματα, για να δουν ότι σε ένα μεγάλο βαθμό αυτοί που έχουν επιλεγεί προϊστάμενοι με τα προηγούμενα συστήματα, με βάση τη μοριοδότηση θα ξαναείναι πάλι προϊστάμενοι, χωρίς να σημαίνει ότι είναι και ικανότεροι.

Και κατά τούτο, θέλω να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, την τοποθέτησή μου, βγάζοντας το λόγο υπέρ των αδυνάμων. Και ξέρετε ποιοι είναι οι αδύναμοι και οι αδύνατοι όλης αυτής της ιστορίας.

Κύριε Υπουργέ, είναι αυτοί οι οποίοι δεν επελέγησαν ποτέ. Δεν επελέγησαν ποτέ, γιατί την προηγούμενη πενταετία δεν μπορούσαν να πάνε να «φιλήσουν κατουρημένες ποδιές». Είχαν την αξιοπρέπεια τους την υπηρεσιακή, την ανθρώπινη και δεν επελέγησαν. Και κατά τα προηγούμενα χρόνια δεν είχαν τα τυπικά για να επιλεγούν και δυστυχώς, αυτοί θα μείνουν έξω από αυτή τη διαδικασία επιλογής προϊσταμένων και εδώ είναι μια μεγάλη αδικία του συστήματος, η οποία, βεβαίως, γίνεται στο όνομα της αντικειμενικότητας, την οποία εισάγει το νομοθέτημα και δεν μπορεί να την αμφισβητήσει κανένας.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ή ήταν πάνω από το αυλάκι.

Ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Αϊβαλιώτη, κάνατε κατάληψη των εδρών της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Από εκεί θα ξεκινούσα, κύριε Πρόεδρε.

Επέλεξα να μιλήσω από τα έδρανα της Νέας Δημοκρατίας όχι μόνο επειδή καλύπτουμε πλήρως το χώρο που κάποτε κάλυπτε η Νέα Δημοκρατία, αλλά επειδή είμαστε και ουσιαστική Αξιωματική Αντιπολίτευση, κύριε Ραγκούση και κυρία Τζάκρη. Κακώς κάνατε, λοιπόν και της επιτεθήκατε της φουκαριάρας της Νέας Δημοκρατίας πριν από λίγο για την αποχώρησή της. Η Νέα Δημοκρατία έχει πλέον επιλέξει πορεία ανάλογη της Ένωσης Κέντρου της περιόδου 1974-1977, όταν την κατάντησε εσείς, το ΠΑΣΟΚ. Τώρα θα την καταποιούμε εμείς με την τακτική που έχει επιλέξει.

Επισημάνθηκε ορθά η εποικοδομητική σας διάθεση, κύριε Υπουργέ, αλλά παρά την καλή σας διάθεση και τη γνωστή γοητεία της κ. Τζάκρη, νομίζω ότι το νομοσχέδιο μυρίζει ρεβανσισμό και επιλέγει τη γνωστή τακτική του ΠΑΣΟΚ να γρονθοκοπεί τον πεσμένο, όπου «πεσμένους» είναι η Νέα Δημοκρατία.

Στην αιτιολογική έκθεση διαβάσαμε για αποκαθάρωση της διοικητικής ιεραρχίας, χωρίς αντικειμενική αξιολόγηση, όταν ξέρουμε ότι όλη η ιεραρχία της εποχής Σημίτη στο δημόσιο έμεινε ανέγγιχτη από τον κ. Καραμανλή όχι μόνο επειδή δεν ήθελε τίποτα να αλλάξει η Νέα Δημοκρατία, αλλά επειδή δεν υπήρχε και

πληθώρα μη ΠΑΣΟΚων στελεχών και Προϊσταμένων μετά τα είκοσι χρόνια της λαίλαπας του ΠΑΣΟΚ από τη Δημόσια Διοίκηση.

Όσο για τα περί φαινομένων αναξιοκρατίας και πελατειακού φανατισμού και μεροληψίας -διαβάξω επί λέξει αυτά που αναφέρετε στην αιτιολογική έκθεσή σας, στο νομοσχέδιό σας- όλα αυτά αποτελούν μάλλον ανέκδοτο, όταν το ισχυρίζεται το ΠΑΣΟΚ, το οποίο παρέλαβε κάτι λιγότερο από τριακόσιες χιλιάδες δημοσίου υπαλλήλους το 1981 και τους παρέδωσε το 2004 στις οκτακόσιες εξήντα χιλιάδες. Τρεις φορές πάνω ήταν, λοιπόν, οι δημόσιοι υπάλληλοι από το 1981, χωρίς τις διώξεις που υπέστησαν οι δεξιοί δημόσιοι υπάλληλοι, οι οποίοι πλήρωσαν την ιδεολογία τους τη σκληρή δεκαετία του 1980 και ξέρουμε όλοι τι συνέβη τότε.

Όσο για τα παιδιά που δούλευαν με τα «STAGE», την πλήρωσαν, τους απολύσατε. Όμως, βέβαια, κουβαλάμε κανονικά όλοι οι Έλληνες πολίτες στην πλάτη μας τη γνωστή εκλογική πελατεία του ΠΑΣΟΚ, η οποία με τις γνωστές τακτικές -τη δεκαετία, κυρίως, του 1980- μπήκε από τα παράθυρα, τις πόρτες και τις χαραμάδες στο δημόσιο και σήμερα επιβαρύνει, βέβαια, τον προϋπολογισμό με όλες αυτές τις απίστευτες δαπάνες για μισθούς. Και μένει αυτή η εκλογική πελατεία σας, η πράσινη εκλογική πελατεία ανέγγιχτη.

Ειρήσθω εν παρόδω, σήμερα οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι ένα εκατομμύριο είκοσι χιλιάδες. Ξεπέρασαν και το ένα εκατομμύριο. Η Πορτογαλία έχει επτακόσιες ογδόντα χιλιάδες, νομίζω, παρ' ότι το ΠΑΣΟΚ λέει για το ΑΣΕΠ ότι έχει κατοχυρωθεί -διαβάξω- στη συνείδηση των πολιτών για την ανεξάρτητη, αντικειμενική και αξιοκρατική λειτουργία του.

Κοιτάξε, στο ΑΣΕΠ τρομάζει να δει κανείς μη Πασόκο υπάλληλο. Τρομάζει. Δεν υπάρχει μη Πασόκος υπάλληλος. Ελάχιστοι είναι. Το ΑΣΕΠ, λοιπόν, λες και ο ελληνικός λαός αποτελείται κατά 95% από οπαδούς του ΠΑΣΟΚ, είναι στελεχωμένο στη συντριπτική του πλειοψηφία από οπαδούς του ΠΑΣΟΚ Καταπράσινο, λοιπόν, το ΑΣΕΠ, σχεδόν αδρανής και τελειώς απόμακρος ο Συνήγορος του Πολίτη, οι δύο αρχές που αυτοχαρακτηρίζονται ανεξάρτητες, οι οποίες θα απαρτίζουν και το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων.

Έτσι, λοιπόν, νομίζω ότι ελάχιστες ανησυχίες διασκεδάζει η συμμετοχή και του ΑΣΕΠ και του Συνήγορου του Πολίτη, δυο αρχές που δεν έχουν, δυστυχώς, πείσει για την αποτελεσματικότητά τους. Ίσα-ίσα, μας δημιουργούν πρόσθετες ανησυχίες, ενώ με έκπληξη ξαναβλέπουμε να εμφανίζεται η περίφημη συνέντευξη. Όταν ήσασταν Αντιπολίτευση, θυμάμαι ότι την αποδομούσατε και καλά κάνατε. Τι δουλειά έχει η συνέντευξη στην επιλογή στο ΑΣΕΠ, όταν ο άλλος έχει τελειώσει σχολείο, πανεπιστήμιο, έχει περάσει αλλεπάλληλες συνεντεύξεις, εννοώ προφορικές δοκιμασίες; Τι δουλειά έχει η συνέντευξη; Η συνέντευξη ήταν το στοιχείο της μη αντικειμενικότητας.

Ποιο είναι το στοιχείο της αντικειμενικότητας; Η ξερή παράθεση των τίτλων σπουδών του καθενός. Εκεί, λοιπόν, βλέπει κανείς αν είναι ισοδύναμος κάποιος υποψήφιος με τον άλλο. Με τη συνέντευξη αρχίζουν τα περίεργα, τα οποία έγιναν επί Νέας Δημοκρατίας, φυσικά, γι' αυτό ήταν και μια άκρως αποτυχημένη επιλογή.

Και επειδή έχω ακούσει πολλά για τις συνεντεύξεις στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να σας πω ότι η κατ' εξοχήν διαβλητή διαδικασία επιλογής προσωπικού στους διαγωνισμούς των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η συνέντευξη. Δεν υπάρχει άλλο σημείο στο οποίο να είναι τόσο διαβλητή η επιλογή υπαλλήλων στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα, δεν είναι κριτήριο το ότι στην Εσπερία έχουν συνεντεύξεις.

Πρέπει τώρα να σας δώσω συγχαρητήρια, διότι, από ό,τι είχα δει στο προσχέδιο του νόμου, υπήρχε κάποια διάταξη για τα γραφεία του εξωτερικού του ΕΟΤ. Εκεί, λοιπόν, γίνονται πράγματα και θάματα. Είδα ότι δεν υπάρχει τώρα στο νομοσχέδιο.

Εγώ θα καταθέσω μία απίστευτη απάντηση που μου έστειλε η κ. Γκερέκου. Έκανα ερώτηση στη Βουλή γι' αυτά τα Γραφεία του εξωτερικού και το λέω, επειδή είναι πραγματικά απίστευτο. Για είκοσι δύο άτομα τα οποία δουλεύουν, λέει, στις υπηρεσίες εξωτερικού, στα γραφεία, δηλαδή, του ΕΟΤ στο εξωτερικό, ο κυ-

ρίαρχος ελληνικός λαός πληρώνει 4.584.000 ευρώ για αμοιβές. Για είκοσι δύο άτομα! Κάντε τη διαίρεση. Αν κάνετε τη διαίρεση, θα δείτε ότι για κάθε εργάσιμη μέρα, για κάθε μέρα που δουλεύουν αυτοί οι είκοσι δύο άνθρωποι στο εξωτερικό, πληρώνουμε ένα χιλιάριο τον καθένα. Ο καθένας αμείβεται με ένα χιλιάριο την ημέρα. Δεν υπάρχει! Δηλαδή, ακούμε όσα ακούμε και δικαίως τα ακούμε στα πρωινάδικα για τους Βουλευτές, αλλά αυτό, το να παίρνεις ένα χιλιάριο την ημέρα δουλεύοντας στα Γραφεία του ΕΟΤ του εξωτερικού -επαναλαμβάνω, σύμφωνα με τα στοιχεία της κ. Γκερέκου, τα οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά- είναι πραγματικά απίστευτο! Εδώ πραγματικά κάτι πρέπει να γίνει και νομίζω ότι θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ειδικής νομοθετικής ρύθμισης, γιατί αυτό που συμβαίνει είναι απίστευτο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα κλείσω, λέγοντας ότι από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους φαίνεται ότι το Ειδικό Συμβούλιο που μας προτείνει το νομοσχέδιο καταλήγει τελικά να μας κοστίζει περισσότερο σε μια εποχή που λέτε ότι δεν υπάρχει σάλιο. Σας παρακαλώ, επειδή το έχετε αναγάγει σε σύστημα, φέρνοντας νομοσχέδια τα οποία μας στοιχίζουν συνεχώς και περισσότερο, κάντε μια προσπάθεια περιστολής των δαπανών. Δεν μπορεί άλλο ο κόσμος από τα ΕΤΑΚ, τα χαράτσια, τις περαιώσεις, τις έκτακτες, τις μη έκτακτες εισφορές. Δεν μπορεί να πάρει ανάσα. Έχει στεγνώσει η αγορά. Δεν έχει πια ο πολίτης διαθέσιμο εισόδημα. Σταματήστε να φέρνετε νομοσχέδια τα οποία επιβαρύνουν τόσο πολύ τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν ήμουν εδώ, όταν αποχώρησε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και προσπάθησα να μάθω γιατί αποχώρησε. Ρώτησα και συναδέλφους από τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μου απάντησε κανείς. Άλλοι χαμογελούσαν, άλλοι δεν ήξεραν να μου απαντήσουν. Βέβαια, το να αποχωρήσουν είναι δευτέρα φύσις. Έχουν συνηθίσει από την προηγούμενη διακυβέρνηση. Αποχωρούσαν τότε, συνεχίζουν να αποχωρούν και σήμερα. Βέβαια, δεν ψήφισαν το ν. 2190/1994, δεν ψήφισαν το νομοσχέδιο λίγο πριν από τα Χριστούγεννα του 2009, όσον αφορά το ΑΣΕΠ και τις προσλήψεις.

Τώρα απέχουν. Απέχουν πραγματικά να συνειδητοποιήσουν ότι αυτό το κράτος είναι το μόνο δημόσιο εργαλείο για να κερδίσει η χώρα το στοίχημα του αύριο. Και αυτό θα γίνει, όταν υπάρχει πραγματικά η διαφάνεια, πάνω στην οποία θα στηθεί και το κράτος και η οικονομία.

Εγώ θα σας πω ένα παράδειγμα, απαντώντας και στο συνάδελφο του ΛΑΟΣ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Του ΛΑΟΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Συγγνώμη, του ΛΑΟΣ Από εδώ και πέρα θα το λέω ΛΑΟΣ Ξέρετε ότι δεν υπάρχει σκοπιμότητα.

Δεν ξέρω αν διοικήσατε -δεν έχω αντίληψη- αν σας δόθηκε η ευκαιρία να διοικήσετε έναν οργανισμό. Στην εικοσαετία, λοιπόν, εμπειρία μου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση θα σας πω ένα παράδειγμα, επειδή μιλάτε για τη συνέντευξη. Αναγκαζόμασταν να κάνουμε διευθύνσεις για να τοποθετήσουμε υπαλλήλους, οι οποίοι κρίνονταν διευθυντές. Δηλαδή, αλλάζαμε όλο το χάρτη της διοίκησης του Δήμου και βάζαμε νέες διευθύνσεις για να δώσουμε μια διεύθυνση, η οποία δεν θα είχε αντικείμενο, γιατί αλλιώς θα έπρεπε να δώσουμε την πολεοδομία, να δώσουμε το οικονομικό τμήμα. Και αναγκαζόμασταν να κάνουμε μία διεύθυνση κτηματολογίου, να δώσουμε το κτηματολόγιο σε κάποιον, ο οποίος είχε τα τυπικά προσόντα, δεν είχε, όμως, τα ουσιαστικά να ανταποκριθεί. Ξέρετε ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Τους δύο που βάλαμε στις δύο διευθύνσεις, σήμερα δεν είναι υπάλληλοι. Γιατί ό,τι έγινε, έγινε και απολύθηκαν. Γιατί δεν μπορούσαν να αντα-

ποκριθούν στον όγκο δουλειάς, αλλά δεν είχαν κι εκείνα τα ουσιαστικά προσόντα, τα οποία θα μπορούσαν να στηρίξουν τη διαφάνεια. Έτσι περιπλέχθηκαν τα πράγματα και επαναλαμβάνονται οι ίδιες ιστορίες και σήμερα είναι απολυμένοι. Αυτή ήταν η ιστορία μέχρι σήμερα.

Άρα, έρχεται αυτό το νομοσχέδιο να δώσει μία διαφορετική δυνατότητα στο κράτος να μπορεί να διοικηθεί διαφορετικά, να διοικηθεί με διαφάνεια και αποτελεσματικότητα. Κύριο είναι η αποτελεσματικότητα.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να κάνω μία παρατήρηση που δεν είδα μέσα στο νομοσχέδιο. Έχουμε τις διαχειριστικές αρχές, οι οποίες υπάρχουν σε κάθε περιφέρεια. Δεκατρείς διαχειριστικές αρχές, στις οποίες έχουν τοποθετηθεί αποσπασμένοι υπάλληλοι. Τοποθετήθηκαν, όχι με υπηρεσιακά συμβούλια, αλλά με απόφαση του Περιφερειάρχη.

Η Νέα Δημοκρατία, το 2004, όσους ήταν τοποθετημένοι, αποσπασμένοι, τους ξαναπήρε πίσω στις διευθύνσεις, θεωρώντας ότι στη διεύθυνση θα ήταν απαραίτητοι. Τοποθέτησαν, λοιπόν, νέους. Πέρσι, λοιπόν -αν θυμάμαι καλά το 2009- ψηφίστηκε ένα νομοσχέδιο που λέει ότι για να φύγουν αυτοί οι υπάλληλοι, θα εφαρμοστεί ο Κώδικας των Δημοσίων υπαλλήλων. Δηλαδή, τοποθετήθηκαν χωρίς υπηρεσιακό συμβούλιο, με απόφαση του Περιφερειάρχη, αλλά για να τους πάρει σήμερα κάποιος από τη θέση αυτή, δεν μπορεί. Έχουν γίνει οι τοποθετήσεις βάσει του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων. Δεν μπορείς να τους πάρεις αλλιώς. Τι σημαίνει αυτό; Τριπλάσιοι μισθοί και αυτοί δεν κουνιούνται από εκεί. Και έχουμε μπροστά μας ένα Τέταρτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έχουμε διαχειριστικές αρχές, οι οποίες πρέπει να τρέξουν το πρόγραμμα.

Εκτιμώ, λοιπόν, αν όχι σήμερα, σε κάποιο νομοσχέδιο -πιθανόν και στο ΕΣΠΑ- να έρθει μία τροπολογία που να αφαιρεί αυτή τη δυνατότητα. Θεωρώ ότι είναι και αντισυνταγματικό να έχει αποσπαστεί ένας υπάλληλος και για να τον ξαναπάρεις πίσω, πρέπει να ισχύει ο Κώδικας των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Άρα, νομίζω ότι σε ένα από τα επόμενα νομοσχέδια, πρέπει να αλλάξει, γιατί έχουμε μπροστά μας δρόμο να τρέξουμε, να υλοποιήσουμε ένα τεράστιο πρόγραμμα που αφορά την ανάπτυξη της χώρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνω με αυτό, δεν χρειάζεται να πω κάτι παραπάνω. Νομίζω ότι η διαφάνεια είναι το Α και το Ω σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής. Ξεκίνησα με το νομοσχέδιο για τις προσλήψεις. Μην πυροβολείτε τις Ανεξάρτητες Αρχές. Αν, όχι όλες, κάποιες δεν πρέπει να τις πυροβολείτε. Γιατί έτσι καταργούμε το κράτος, καταργούμε ένα κράτος διαφάνειας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Οι Ανεξάρτητες Αρχές καταργούν το κράτος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Δεν μιλώ για μη κυβερνητικές οργανώσεις που κι εγώ δεν είμαι σύμφωνος, μιλώ για κάποιες αρχές, οι οποίες είναι η βάση του κράτους. Είναι η έξωθεν καλή μαρτυρία. Αυτές οι αρχές βοηθούν την πολιτική να είναι διαφανής και να κερδίσουμε την αξιοπιστία πάλι και της πολιτικής και των πολιτών.

Νομίζω ότι με αυτό το νομοσχέδιο, κύριοι Υπουργοί -και χαίρομαι που πραγματικά είμαι και σε αυτό το νομοσχέδιο παρών και συμβάλλω με τη θετική μου ψήφο- κερδίζουμε ένα ακόμη βήμα στη μάχη της αξιοπιστίας. Είναι πολύ σημαντικό γιατί το μόνο δημόσιο εργαλείο που μπορεί -ξαναλέω- να αλλάξει τα δεδομένα είναι το κράτος, ένα κράτος γρήγορο, φθηνότερο, ταχύτερο και βέβαια, διαφανέστερο. Και νομίζω ότι και με αυτό το νομοσχέδιο κάνουμε ένα πολύ μεγάλο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Μαυρουδής Βορίδης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ έχω δηλώσει εξ αρχής ότι έχω μια διαφορετική φιλοσοφία για την διοίκηση του Δημοσίου και κατά τη γνώμη μου ευκαίρι θα ήταν να μπορέσουν κάποια στιγμή στο Δημόσιο να εφαρμοστούν κριτήρια αρχών ιδιωτικής διοίκησης, όπως θα διοικούσε κανείς

μία μεγάλη επιχείρηση.

Μακάρι να μπορούσαμε να εφαρμόσουμε τέτοια κριτήρια για να θεμελιώσουμε, να εγκαθιδρύσουμε, να ενισχύσουμε την παραγωγικότητα του Δημοσίου, μία έννοια, η οποία είναι ξένη σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση, την αποδοτικότητα της, τον έλεγχο των υπαλλήλων της, αλλά και τον τρόπο, με τον οποίο θα εξελίσσονται εσωτερικά.

Κατά τη γνώμη μου, αυτό θα έπρεπε να είναι και ο βασικός τρόπος, με τον οποίο θα μπορούσαμε να ελέγχουμε και την αποδοτικότητα των πολιτικών προϊσταμένων της Διοικήσεως, με δυο λόγια, αν στην πραγματικότητα είχαν ή δεν είχαν επιτύχει σε αυτόν τον τρόπο αξιολογήσεως και λειτουργίας της Δημόσιας Διοικήσεως. Αυτά όλα, όμως, είναι εντελώς ξένα για την ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Η ελληνική Δημόσια Διοίκηση έχει μία τελείως διαφορετική παράδοση.

Και θα σας έλεγα ότι ακόμα κι αυτό το πρότυπο, στο οποίο αναφέρομαι εγώ, δεν έχει εφαρμοστεί, ίσως ούτε καν στις Ευρωπαϊκές χώρες. Οι Ευρωπαϊκές χώρες έχουν δώσει μια διαφορετική απάντηση στη Δημόσια Διοίκηση στα πρότυπα της εξελίξης της. Ενίσχυσαν ένα κεντρικό γραφειοκρατικό κράτος, διαμόρφωσαν μία κουλτούρα δημοσίας διοικήσεως μέσα στο υπαλληλικό προσωπικό, ταύτισαν σε τελευταία ανάλυση τον υπάλληλο μέσα στην εσωτερική ιεραρχία της διοικήσεως, με την ίδια την έννοια της χρηστότητας και της επάρκειας. Παρ' όλα τα προβλήματα που υπάρχουν παντού στις δημόσιες διοικήσεις, υπάρχουν κράτη που έχουν σήμερα αποτελεσματικές διοικήσεις, στην Κεντρική Ευρώπη κυρίως.

Στην Ελλάδα –ξαναείπα– δεν έχουμε σχέση με όλα αυτά. Στην Ελλάδα κάναμε κάτι απλό. Η Δημόσια Διοίκηση ήταν κατεξοχήν ο χώρος της τακτοποιήσεως της εκλογικής πελατείας. Ήταν ο χώρος της συννομής της εξουσίας. Ήταν μία αξίωση, για να μην βγάσουμε και την κοινωνία απ' έξω, δεν το έκαναν μόνο τα κόμματα αυτό. Υπήρχε μία συνέργεια, δεν το έκανε μόνο το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Υπάρχει και μία συνέργεια και με τμήματα των πολιτών, που το ζητούσαν, το αξίωναν «αφού σε ψηφίζω, θα μου διορίσεις το παιδί, το κορίτσι, διότι αλλιώς δεν σε ψηφίζω. Θα πάω απέναντί σου». Το πολιτικό επιχείρημα ήταν ένα επιχείρημα συννομής της εξουσίας. Δεν ήταν ιδεολογικό επιχείρημα, δεν ήταν ηθικό επιχείρημα, δεν ήταν προγραμματικό επιχείρημα. «Θα πάρουμε το γκουβέρνο κι αφού το πάρουμε, θα κάνουμε τα δικά μας, και τα δικά μας σημαίνουν να τακτοποιήσουμε τα μικροπροσωπικά μας ζητήματα».

Εγώ, λοιπόν, θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μπορώ να ψηφίσω ένα άλλο σχέδιο νόμου για τη διοίκηση. Εγώ δεν είμαι υπέρ των αντικειμενικών κριτηρίων, των μορίων. Δεν είμαι υπέρ όλου αυτού του συστήματος. Εγώ θα ήθελα να μπορώ να εμπιστευτώ σήμερα τον Υπουργό, τον κάθε Υπουργό και αντιστοίχως τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων που θα κάνουν τις αξιολογήσεις, τους γενικούς διευθυντές κ.λπ.. Θα ήθελα να μπορώ να εμπιστευτώ ότι θα κάνει τις βέλτιστες επιλογές για τη διοίκηση. Δεν μπορούμε και ίσως αδικούμε υπουργούς, υπό αυτήν την έννοια, ίσως νέους υπουργούς που κάτι θα ήθελαν να κάνουν, παρά ταύτα δεν μπορούμε να τους εμπιστευτούμε. Άρα, μοιραία θα πρέπει να προσχωρήσουμε σε αυτά τα συστήματα της αντικειμενικότητας.

Ας πάμε τώρα στη μοριοδότηση. Έχουμε υποβάλει ενστάσεις, τις ανέπτυξε ο εισηγητής μας, ο κ. Κολοκοτρώνης. Εγώ να το πω διαφορετικά. Ότι σύστημα μοριοδότησης και να κάνεις και ειδικά, άμα αρχίσουμε και μπαίνουμε στις λεπτομέρειες, κάποιος θα λέει «γιατί αυτό να είναι διακόσια και να μην είναι διακόσια πενήντα κι αυτό να είναι εκατόν εξήντα και το άλλο να είναι εκατόν ογδόντα...». Οι, δε, ενδιαφερόμενοι θα κάνουν εκεί τον μαθηματικό τύπο για να δουν ποιος τύπος τους ταιριάζει καλύτερα, ώστε να βελτιώνεται η δική τους κατάσταση έναντι των άλλων –ας το πω– συνυποψηφίων τους.

Άρα, εκεί τις ακούω τις αντιρρήσεις. Τις άκουσα και, προ της αποχωρήσεως, τις αντιρρήσεις της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Εντάξει, έχουν την αξία τους, αλλά σε τελευταία ανάλυση κάποια επιλογή πρέπει να γίνει, δεν είναι ένα μεγάλο ζήτημα αρχής.

Εκείνο, το οποίο –απλώς εγώ στο πλαίσιο αυτό και στη συζήτηση για το άρθρο θα ήθελα να ληφθεί υπ' όψιν– μου φαίνεται

σχετικά παράδοξο, κύριε Υπουργέ, είναι να έχει μικρότερη αξία το διδακτορικό δίπλωμα από το μεταπτυχιακό, έστω κι αν είναι σε διαφορετικό αντικείμενο. Αυτό, υπό την έννοια ότι το διδακτορικό δίπλωμα έχει τουλάχιστον τρία έτη σπουδών, συχνά τέσσερα και στην πράξη περισσότερα, σε σχέση με ένα μεταπτυχιακό δίπλωμα, το οποίο συνήθως είναι μονοετές. Ακόμα κι αν είναι σε διαφορετικό αντικείμενο από αυτό για το οποίο πρόκειται να αξιοποιηθεί και να κριθεί, θεωρώ ότι είναι μάλλον άδικο να έχει μικρότερη μοριοδότηση.

Το δεύτερο το οποίο επίσης άκουσα και νομίζω ότι θα πρέπει να ξεκαθαριστεί, είναι το εξής: Πρέπει να υπάρχει –κατά τη δική μου γνώμη τουλάχιστον– μία σαφής διάκριση των ΑΕΙ και των ΤΕΙ. Και πρέπει να υπάρχει αυτή η διάκριση διότι θα πρέπει να κτηθούν πρώτα οι πραγματικές προϋποθέσεις και όχι οι τυπικές, ώστε τα ΤΕΙ όντως να παρέχουν παιδεία –τεχνολογική μεν, υψηλού επιπέδου δε– προκειμένου να μπορέσουν να εξομοιωθούν οι πτυχιούχοι τους.

Άλλως, διαπράττουμε κάτι παράδοξο. Και δεν θέλω τώρα να αρχίσω να αναφέρομαι σε συγκεκριμένα παραδείγματα ΤΕΙ, των οποίων η βάση εισαγωγής κατέληξε να είναι κάτω από το «εννέα» –για να δούμε και το τι πραγματικά αντιπροσωπεύει– ή, εν πάση περιπτώσει, ΤΕΙ τα οποία ακόμα στελεχώνονται από ανθρώπους οι οποίοι μετά βίας –για να το πω έτσι– έχουν ένα πτυχίο, την ώρα που προϋπόθεση για τους διδάσκοντες στα ΑΕΙ είναι το διδακτορικό δίπλωμα.

Εδώ, λοιπόν, νομίζω ότι πρέπει να είναι ξεκάθαρη η θέση –τουλάχιστον η προσωπική μου άποψη είναι απολύτως σαφής– ότι θα πρέπει να υπάρχει διαφοροποίηση ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Υπάρχει ένα ζήτημα, κύριε Υπουργέ, το οποίο θεωρώ ότι θα βρείτε μπροστά σας και υπάρχει ένας εύκολος τρόπος να το παρακάμψετε. Αυτό είναι το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας του άρθρου 2. Ανεξαρτήτως της θέσης που πήρε η Βουλή, κατά τη γνώμη μου αυτό θα εγερθεί. Και εάν απλώς αντικαθιστούσατε την φράση «το ΑΣΕΠ να είναι αρμόδιο για την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση», με τη φράση «να είναι αρμόδιο είτε για την επιλογή είτε...» –αν δεν θέλετε, γιατί αυτό ίσως είναι εξαιρετικά περιοριστικό– πάντως να γίνει μία διατύπωση που ρητώς να εξαιρεί την παύση και τη μετάθεση, τότε, αν γίνει δηλαδή μία τέτοια διατύπωση, εκφεύγει του συνταγματικού ελέγχου.

Θεωρώ ότι σε τελευταία ανάλυση δεν ήταν και στις προθέσεις σας κάτι τέτοιο. Άρα, νομίζω ότι είναι απλό να προφυλάξετε τη συγκεκριμένη σας ρύθμιση από το συνταγματικό έλεγχο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ως προς το θέμα της τροπολογίας –για να τελειώσω και στο χρόνο μου– νομίζω ότι έχουν ειπωθεί αυτά που έπρεπε να ειπωθούν. Εμείς θα πούμε για μία ακόμη φορά ότι δεν τίθεται κανένα ζήτημα εμπιστοσύνης ή πολλών μάλλον δυσπιστίας απέναντι στον Πρωθυπουργό ή και σε οποιονδήποτε –το τονίζω– Πρωθυπουργό. Την ίδια ακριβώς θέση θα παίρναμε αν Πρωθυπουργός ήταν ο Κώστας Καραμανλής, την ίδια θέση παίρνουμε τώρα που Πρωθυπουργός είναι ο Γεώργιος Παπανδρέου. Εμείς δεν κοιτάμε το πρόσωπο, εμείς κοιτάμε το θεσμό.

Σε μία δύσκολη στιγμή, λοιπόν, έρχεται ο Πρωθυπουργός και ζητά ουσιαστικά, χωρίς να περνά από τις διαδικασίες του δημόσιου λογιστικού, να μπορεί να συνεπιλέγει συνεργάτες του, για να τον βοηθήσουν σε κρίσιμα ζητήματα σε μία στιγμή μεγάλης κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, εμείς εκεί δεν βλέπουμε κανένα πρόβλημα. Απλώς περιμένουμε, για να τοποθετηθούμε οριστικά στο ζήτημα της συγκεκριμένης τροπολογίας, να μας πείτε το πώς ακριβώς θα διατυπωθεί το ζήτημα του κοινοβουλευτικού ελέγχου της συγκεκριμένης προνομίας του Πρωθυπουργού, ακριβώς επειδή έρχεται ως εξαιρετικό μέσο σε κατεπείγουσες συνθήκες με περιορισμό του ποσού και ακριβώς για να μπορεί να ενημερώνεται το ελληνικό Κοινοβούλιο γι' αυτού του τύπου τις αναθέσεις, πολλών μάλλον όταν έχει τη δυνατότητα ο Πρωθυπουργός ακόμα και κρατικά απόρρητα να χορηγεί σ' αυτά τα νομικά πρόσωπα

ιδιωτικού δικαίου ή και στους απλούς ιδιώτες στη συγκεκριμένη κατεύθυνση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Ηλίας Θεοδωρίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει στο ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά και στην πολιτική συζήτηση στη χώρα, πιο αποκαλυπτικός τομέας για τις πολιτικές που ακολουθούνται για την προοδευτικότητα ή το συντηρητισμό, για τον εκσυγχρονισμό ή τον αναχρονισμό, στα κόμματα και στις πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα, από τη συζήτηση για το ελληνικό κράτος. Η συζήτηση για το ελληνικό κράτος αναδεικνύει τις διαχωριστικές γραμμές, την παράδοση με το μέλλον, τον εκσυγχρονισμό με τον αναχρονισμό, την προοδευτικότητα με το συντηρητισμό.

Αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί πράγματι μαζί με άλλα στον τομέα του κράτους, μία ουσιαστική καινοτομία. Αποτελεί μία τομή με το παρελθόν. Το σύστημα ΠΑΣΟΚ, το σύστημα Νέας Δημοκρατίας, γενικά τα συστήματα καταργούνται. Η προέκταση των πολιτικών δυνάμεων, η προέκταση του πολιτικού συστήματος στη διοίκηση σταματά να υπάρχει.

Νομίζω ότι ο πρώτος πυλώνας αλλαγής του κράτους ήταν το νομοσχέδιο για τον τρόπο εισδοχής, εισαγωγής των στελεχών στο δημόσιο. Ο δεύτερος αποφασιστικός πυλώνας είναι ο τρόπος αξιολόγησης και επιλογής των διευθυντικών στελεχών. Ο τρίτος πυλώνας είναι η περιφερειοποίηση του ελληνικού κράτους. Ο τέταρτος πυλώνας πρέπει να είναι ένα νέο νομοσχέδιο που αφορά επίσης το Υπουργείο Εσωτερικών, ο οποίος θα διευθετεί το μεγάλο ζήτημα της αποδοτικότητας του ελληνικού κράτους, της αξιοκρατίας, της ισότιμης αντιμετώπισης των πολιτών, της διαφάνειας, της παραγωγικότητας και της αποτελεσματικότητας. Αυτό σημαίνει ένα νέο κανονιστικό πλαίσιο για το ελληνικό δημόσιο και τη λειτουργία του.

Είναι εύκολο να λες αυτό που είπε ο κ. Βορίδης προηγουμένως, ότι δηλαδή θα λύναμε τα προβλήματα της αποδοτικότητας και της παραγωγικότητας αν λειτουργούσε το ελληνικό δημόσιο με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Όμως, το δημόσιο δεν είναι μία ιδιωτική επιχείρηση. Πρέπει τα στοιχεία της αποδοτικότητας και της αποτελεσματικότητας –εγώ συμφωνώ απολύτως, είναι ένα από τα κύρια ζητούμενα– να συνδυαστούν με κριτήρια δικαιοσύνης, ισότιμης αντιμετώπισης των πολιτών, μη διακρίσεων, δηλαδή δημοκρατίας γενικότερα στη λειτουργία του κράτους, γιατί σκοπός της λειτουργίας του κράτους δεν είναι μόνο η αποδοτικότητα μιας ιδιωτικής επιχείρησης που αποσκοπεί αποκλειστικά στο κέρδος με όλα τα μέσα. Πρέπει να συνυπάρχουν κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης.

Γι' αυτό, λοιπόν, το πρόβλημα στο δημόσιο είναι πιο σύνθετο, έστω και αν αναζητούμε αυτή τη χαμένη αποδοτικότητα του ελληνικού δημοσίου. Το ελληνικό δημόσιο, όσον αφορά συγκριτικά στοιχεία με όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες, είναι τελευταίο, έχει όλα τα αρνητικά. Και αυτά τα έχει εντοπίσει ο ελληνικός λαός και έχει καταδικάσει την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, κύρια σ' αυτόν τον τομέα.

Ο ελληνικός λαός έχει ταυτίσει το δημόσιο σε μεγάλο βαθμό με τη διαφθορά, την αναποτελεσματικότητα, την αναξιοκρατία, την αναξιопιστία, το ανεξέλεγκτο, την ατιμωρησία, όλα τα αρνητικά στοιχεία μιας κοινωνίας παρακμής. Δεν το αντιλαμβάνεται αυτό η Νέα Δημοκρατία; Δεν αντιλαμβάνεται το παλλαϊκό αίτημα του ελληνικού λαού που λέει ότι το κύριο ζήτημα σήμερα για να απεγκλωβιστεί η Ελλάδα από μία καταστροφική πορεία, είναι η αλλαγή του ελληνικού κράτους;

Αν δεν το αντιλαμβάνεται, τότε τελεί υπό το συλλογικό πολιτικό ακαταλόγιστο. Και αυτό είναι βαρύ! Όμως, είναι βαρύτερος ακόμα ο λόγος, για τον οποίο απήλθε της Αιθούσης. Χρησιμοποίησε τη μέγιστη αντίδραση και αντίσταση σε μία νομοθετική πράξη, αυτή της αποχώρησης από το Κοινοβούλιο, όχι γιατί δεν αντιλαμβάνεται το παλλαϊκό αίτημα της αλλαγής του κράτους, του εκσυγχρονισμού, του εκδημοκρατισμού του, αλλά γιατί αυτό το υποκαθιστά, το υποτάσσει στο κύριο ζήτημα που την αφορά

που είναι ένα μήνυμα που θέλει να στείλει στην κρατική διοίκηση σήμερα ότι εμείς με όλα τα μέσα θα στηρίξουμε αυτή τη διοίκηση που εμείς επιλέξαμε.

Τι ήταν η κρατική διοίκηση για τη Νέα Δημοκρατία, ειδικά το διευθυντικό γραφειοκρατικό της κομμάτι; Ήταν προέκταση του πολιτικού κόμματος στο κράτος.

Αυτό το νομοσχέδιο, μαζί με άλλα, κόβει τον ομφάλιο λώρο του κομματισμού και της ρουσφετολογίας με το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή τον ομφάλιο λώρο ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και την κρατική διοίκηση. Και αυτό δεν το αντέχει η Νέα Δημοκρατία.

Αυτό που θα ήθελα να πω επίσης είναι ότι –και το έχω πει και άλλη φορά– δεν υπάρχει στο ελληνικό Κοινοβούλιο πιο αντιμεταρρυθμιστική δύναμη, δύναμη πιο εχθρική στις μεταρρυθμίσεις από τη Νέα Δημοκρατία. Κανένα άλλο κόμμα αριστερά ή δεξιά του ελληνικού Κοινοβουλίου, δεν έχει τέτοια αντιμεταρρυθμιστικά χαρακτηριστικά. Αυτό φάνηκε στη διακυβέρνηση της χώρας της πενταετούς, εξαιτούς διάρκειας και φαίνεται ακόμα και σήμερα, στην αντιπολιτευτική της τακτική. Αντιδρά σε όποιο στοιχείο δημοκρατικού μετασχηματισμού της ελληνικής κοινωνίας και ιδιαίτερα του κράτους, γιατί σ' αυτό στηρίζει την ύπαρξή της γιατί σ' αυτό στηρίζει τη συνέχειά της.

Όμως, αυτό είναι σε μεγάλη αντίθεση με τις ανάγκες της χώρας και του πολιτικού συστήματος γιατί, πράγματι, αρχή της κρίσης στην Ελλάδα, είναι η κρίση του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης. Σ' αυτό πρέπει να επιμείνουμε και αυτό πρέπει να αλλάξουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Έχει ολοκληρωθεί ο κατάλογος. Η Υφυπουργός Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Θεοδώρα Τζάκρη, έχει το λόγο.

Έχετε οκτώ λεπτά, κυρία Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα της χώρας μας υποβάλλει τις δημόσιες θέσεις της κεντρικής διοίκησης σε δυο κανόνες. Στον κανόνα των ίσων ευκαιριών για όλους τους πολίτες και στον κανόνα της προτίμησης μεταξύ των πολιτών κατά το λόγο της προσωπικής τους αξίας, δηλαδή σύμφωνα με το λόγο της αξιοκρατίας.

Δυστυχώς και οι δυο παραπάνω κανόνες έχουν δεινοπαθήσει επί μακρόν στη χώρα μας και αυτή είναι η αιτία που η δημόσια διοίκηση στην Ελλάδα παρουσιάζει σοβαρό έλλειμμα λειτουργικότητας, οργάνωσης, αλλά και αποδοτικότητας.

Αυτή είναι η αιτία που ο Έλληνας πολίτης σήμερα, περισσότερο από ποτέ δεν εμπιστεύεται τη Δημοσία Διοίκηση και τον κρατικό μηχανισμό παρά τον αντιμετώπιζει ως το δεκανίκι της εκάστοτε κρατικής εξουσίας.

Ας μην κρυβόμαστε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Για πολλά έτη η πελατειακή λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος από τη μια στελέχωσε ως ένα πολύ μεγάλο βαθμό, το σύνολο της δημόσιας διοίκησης και από την άλλη κατέστησε τον έλεγχο των αξιολογήσεων στο εσωτερικό της διοικητικής ιεραρχίας ένα κρίσιμο εργαλείο για την εδραίωση της κυριαρχίας του κυβερνώντος κάθε φορά κόμματος, πάνω στις βασικές καθημερινές λειτουργίες της Δημόσιας Διοίκησης.

Η επιλογή και προώθηση πολιτικά ή στενά κομματικά αρεστών υπαλλήλων αιτιολογούταν σωπηträ από την υποτιθέμενη ανάγκη να υπάρχει εμπιστοσύνη ανάμεσα στην πολιτική και την διοικητική ιεραρχία. Αυτή η αντίληψη σταδιακά έγινε ένας άτυπος κανόνας στην πολιτική μας ζωή. Πού μας έφτασε, όμως, αυτός ο κανόνας; Σε φαινόμενα αναξιοκρατίας, μεροληψίας και διαφθοράς. Στην έλλειψη συνέπειας και συνέχειας στη Δημόσια Διοίκηση και τελικά σε μια σοβαρή κρίση θεσμών και αξιών στο σύνολο της λειτουργίας του ελληνικού Κράτους.

Η σημερινή Κυβέρνηση τα έχει μπροστά της όλα. Έχει να αντιμετωπίσει μια βαθιά και παρατεταμένη οικονομική κρίση, έχει να

αντιμετωπίσει ένα τεράστιο οικονομικό και παραγωγικό έλλειμμα, αλλά κυρίως έχει να αντιμετωπίσει ένα βαθύτατο έλλειμμα λειτουργίας θεσμών και αξιών μέσα στην ίδια τη χώρα.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα όχι μόνο να ανατρέψουμε την αρνητική εικόνα που έχει δοθεί για τη χώρα μας στο εξωτερικό, αλλά κυρίως να ανατρέψουμε την αρνητική εικόνα που έχουν για την χώρα μας οι ίδιοι οι πολίτες της. Γιατί οι πολίτες είναι αυτοί που βίωσαν την αναξιοκρατία και τον εμπαιγμό από την διοίκηση και είναι αυτοί που στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές μάς έδωσαν σαφή και κατηγορηματική εντολή να αλλάξουμε την εικόνα της σημερινής Ελλάδας. Να καταργήσουμε το κομματικό κράτος και να αποκαταστήσουμε τις έννοιες της δικαιοσύνης, της ισότητας και της αξιοκρατίας που τόσο ταλανίστηκαν επί των ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Και δεν εστιάζω τυχαία στην προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1994 ακόμα, είχαν τη γενναιότητα -θέλοντας ακριβώς να σπάσουν οριστικά την πελατειακή λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος και να στελεχώσουν τη διοίκηση με τους αξιότερους και τους ικανότερους πολίτες- να έρθουν σε σύγκρουση με όλο το πολιτικό σύστημα τότε -αναφέρθηκε χθες, ο κ. Καρατζαφέρης για τις αποχωρήσεις της Νέας Δημοκρατίας από τη συζήτηση του αντίστοιχου νομοσχεδίου- ακόμη και με τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ και να ιδρύσουν το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, ορίζοντας ότι όλες οι προσλήψεις στο δημόσιο θα γίνονται μέσω αυτού του Συμβουλίου και μέσα από ένα αυστηρά καθορισμένο σύστημα μοριοδότησης και γραπτών εξετάσεων, ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα παρείσφρησης κομματικών ή άλλων αναξιοκρατικών κριτηρίων.

Το σύστημα του ΑΣΕΠ λειτουργήσε σύννομα και αποτελεσματικά και πέτυχε όχι μόνο την πρόσληψη ικανών και αποτελεσματικών κρατικών λειτουργών, αλλά κυρίως πέτυχε να περάσει στην ελληνική κοινωνία και ιδίως στους νέους μία βασική αντίληψη, ένα βασικό μήνυμα: Ότι εάν σπουδάσουν και μελετήσουν και αγωνιστούν αρκετά θα μπορέσουν με την αξία τους να πετύχουν να διοριστούν στο δημόσιο μέσω των εξετάσεων του ΑΣΕΠ. Και δεν θα χρειαστεί ούτε οι ίδιοι ούτε οι γονείς τους να παρακαλούν έξω από τα βουλευτικά γραφεία και να ταπεινώνονται για να πετύχουν μία θέση στο δημόσιο.

Το σύνθημα, επομένως, του ΑΣΕΠ ήταν ότι στη Δημόσια Διοίκηση χρειαζόμαστε τους αξίους και τους ικανούς και όχι τους κομματικά αρεστούς. Και αυτό που άρχισε να εδραιώνεται σταδιακά στην αντίληψη των Ελλήνων, από τη λειτουργία του ΑΣΕΠ, ήταν ότι για να πετύχει κάποιος πρέπει αλλά και αρκεί να έχει εργαστεί και να έχει κοπιάσει και ότι τα πλάγια μέσα ούτε τα χρειάζεται ούτε και μπορούν να τον βοηθήσουν να πετύχει.

Επειδή όμως, τα θαύματα στη χώρα μας δεν κρατούν πολύ, σύντομα ήρθε η Νέα Δημοκρατία και με το σύνθημα της επανίδρυσης του κράτους κατάφερε να διαλύσει ό,τι θετικό είχε ξεκινήσει στη χώρα μας, εισάγοντας στη διαδικασία του ΑΣΕΠ την περιβόητη συνέντευξη, που με τον τρόπο με τον οποίο οργανώθηκε και μοριοδοτήθηκε εξευτέλιζε κάθε έννοια αξιοκρατίας και ισότητας.

Και, όλα αυτά, μέσα σε μία πρωτοφανή οικονομική συγκυρία την οποία εναγωνίως προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε. Βρέθηκε, λοιπόν, η Κυβέρνησή μας -τη στιγμή που καλείται να δώσει μάχη για να αντιμετωπίσει τα βαθιά ελλείμματα στην οικονομία και να ανατάξει την τρωθείσα αξιοπιστία της χώρας μας- να πρέπει άμεσα και εντατικά να ανοίξει όλα τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν την αξιοπιστία του κράτους, τη λειτουργικότητά του, την αποτελεσματικότητά του, τα δικαιώματα των πολιτών και ιδίως των νέων ανθρώπων και τα ζητήματα που αφορούν την ποιότητα των διαδικασιών στελέχωσης της Δημόσιας Διοίκησης.

Το πρώτο βήμα έγινε με την ψήφιση του ν. 3812/2009 που αποκατέστησε την αξιοκρατία στο στάδιο των προσλήψεων προσωπικού από την κρατική διοίκηση και τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, δίνοντας οριστικό τέλος σε κάθε αυθαίρετη και αναξιοκρατική διαδικασία πρόσληψης, υπάγοντας το σύνολο των προσλήψεων στο ΑΣΕΠ, που είχε κατοχυρωθεί στη συνείδηση του κόσμου για την ανεξάρτητη αντικειμενική και αξιοκρατική του λειτουργία.

Με τον ανωτέρω νόμο η επιλογή προσωπικού στον δημόσιο τομέα και τα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, διέπονται από απόλυτα διαφανείς, αντικειμενικές και αξιοκρατικές διαδικασίες και αποκαθίσταται πια η αρχή της ισότητας όλων των υποψηφίων που μετέχουν στους διαγωνισμούς για την πρόσληψη στο δημόσιο τομέα.

Αποκαθίσταται όμως και η σύννομη και αποτελεσματική λειτουργία της διοίκησης, διότι ο κρατικός υπάλληλος που προσελήφθη με την αξία του στο δημόσιο είναι αποδεδειγμένα άξιος και ικανός να ανταποκριθεί στα καθήκοντα που η πολιτεία του ανέθεσε, αλλά κυρίως είναι ανεξάρτητος και δεν οφείλει τον διορισμό του σε κανέναν κομματάρχη και σε κανέναν Βουλευτή. Οφείλει μόνο στο ελληνικό κράτος και στον Έλληνα πολίτη που τάχθηκε να υπηρετεί.

Και αυτό είναι πολύ σημαντικό για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας γενικότερα, καθώς η διοίκηση σταδιακά θα αποκαθαρωθεί από κάθε έννοια αμεροληψίας και κομματικής συνδιαλλαγής και ο πολίτης θα νοιώθει ότι αντιμετωπίζεται ισότιμα από τη διοίκηση που αδιαφορεί για την κομματική του ταυτότητα.

Με το σημερινό νομοσχέδιο, λοιπόν, προχωράμε στην εξυγίανση της Δημόσιας Διοίκησης ένα βήμα παραπάνω, καθώς προωθούμε αποφασιστικά την αποκατάσταση και την αξιοκρατία της ελληνικής, κρατικής διοίκησης και στο πεδίο της επιλογής προϊσταμένων σε όλες τις υπηρεσιακές μονάδες του κράτους. Ολοκληρώνοντας, έτσι, κατ' αυτόν τον τρόπο ένα θεσμικό πλαίσιο που απελευθερώνει το κράτος, τη Δημόσια Διοίκηση και το ανθρώπινο δυναμικό της από τα πελατειακά δεσμά.

Στην πραγματικότητα με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο ερχόμαστε να αποκαταστήσουμε τη δικαιοσύνη και την αξιοκρατία και στο σύστημα επιλογής προϊσταμένων στη Δημόσια Διοίκηση, γιατί δεν μπορούμε να κρυβόμαστε άλλο. Είναι σε όλους γνωστό ότι το μεγαλύτερο ποσοστό όσων κατέχουν θέσεις διευθυντών, γενικών διευθυντών και προϊσταμένων και τμηματάρχων ακόμη στο δημόσιο σήμερα, έχουν τοποθετηθεί με αδιαφανείς διαδικασίες που δεν έχουν το τεκμήριο της αξιοκρατίας και της αντικειμενικότητας.

Αυτό αδικεί, πρώτα απ' όλα τους ίδιους τους διευθυντές και τους γενικούς διευθυντές, γιατί τίθεται συνεχώς εν αμφιβόλω η ίδια τους η αξία. Αλλά, αδικεί και ένα μεγάλο κομμάτι δημοσίων λειτουργών που αποκλείστηκαν από τις ανωτέρω θέσεις, επειδή δεν δέχτηκαν να μπουν σ' ένα παιχνίδι κομματικών, πελατειακών σχέσεων και γι' αυτόν το λόγο υποβαθμίστηκαν.

Η αντίληψη του νομοσχεδίου είναι ότι το κράτος πρέπει να πάψει να αντιμετωπίζεται ως λάφυρο της εκάστοτε κυβέρνησης και ότι πρέπει να έχει συνέπεια και συνέγεια για το καλό της ελληνικής κοινωνίας. Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μεγάλη τομή στη Δημόσια Διοίκηση, γιατί με αυτό η Κυβέρνηση απεμπολεί ένα κυριαρχικό δικαίωμα, που διατηρούσε για τον εαυτό της επί πολλές δεκαετίες, το να καθορίζει τις κεφαλές της Δημόσιας Διοίκησης και προωθεί ένα σύστημα επιλογής προϊσταμένων με απολύτως αξιοκρατικά κριτήρια που αποδεσμεύονται τελείως από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία.

Το σύστημα αυτό στηρίζεται σε δύο πυλώνες. Ο πρώτος είναι η δημιουργία νέων συλλογικών οργάνων για την επιλογή προϊσταμένων υψηλού κύρους και αξιοπιστίας και ο δεύτερος είναι η εισαγωγή ενός σύγχρονου συστήματος επιλογής στελεχών που θα λειτουργεί με γνώμονα τις αρχές της διαφάνειας και της αξιοκρατίας.

Συγκεκριμένα συστήνεται το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων, το ΕΙΣΕΠ που θα αποτελείται από μέλη δύο ανεξαρτήτων και εγνωσμένης φερεγγυότητας αρχών που όπως ξέρουμε τα μέλη της προκύπτουν από τα 4/5 της πλειοψηφίας της Βουλής.

Αναφέρομαι κυρίως στο ΑΣΕΠ και στο Συνήγορο του Πολίτη.

Αυτό το συμβούλιο θα επιλέγει τους γενικούς διευθυντές με κριτήρια που έχουν καθοριστεί αυστηρά και αφορούν επαγγελματικά προσόντα, εργασιακή εμπειρία και ικανότητες.

Ακολούθως και αφού επιλεγούν με αυτήν τη διαδικασία οι γενικοί διευθυντές από το ΕΙΣΕΠ, οι επιλεγέντες γενικοί διευθυντές θα στελεχώσουν τα συμβούλια επιλογής προϊσταμένων, τα ΣΕΠ, που επιλέγουν τους διευθυντές.

Συνεπώς οι γενικοί διευθυντές που επιλέχθηκαν από το ΕΙΣΕΠ με κριτήρια απόλυτης διαφάνειας και αντικειμενικότητας και ως εκ τούτου έχουν υπέρ τους το τεκμήριο της αντικειμενικότητας και της αξιοπιστίας, θα επιλέξουν τους διευθυντές των υπηρεσιών. Και αυτοί με τη σειρά τους, δηλαδή οι διευθυντές, θα συμμετέχουν στα υπηρεσιακά συμβούλια, όπου με τη συμμετοχή και εκπροσώπων των εργαζομένων θα επιλέξουν τους προϊσταμένους των τμηματάρχες.

Μ' αυτήν τη διαδικασία πιστεύουμε ότι κανένας δεν μπορεί να αισθάνεται ότι δεν θα κριθεί ισότιμα με τους ανθυποψηφίους του για μια θέση προϊσταμένου, δεδομένου ότι η κρίση του θα γίνει από συμβούλια αποτελούμενα από μέλη προερχόμενα από ανεξάρτητες αρχές ή άτομα που επιλέχθηκαν στη θέση αυτή από ανεξάρτητες αρχές, ενώ η διαδικασία επιλογής που θα ακολουθηθεί οριοθετείται αυστηρά με σύστημα μοριοδότησης στο παρόν σχέδιο νόμου και με τρόπο ώστε η τελική επιλογή να μπορεί να ελεγχθεί δικαστικά ανά πάσα στιγμή στην ουσία της, αποκλείοντας κάθε δυνατότητα αυθαίρετης κρίσης και επιλογής.

Έρχομαι στο δεύτερο πυλώνα του προτεινόμενου συστήματος επιλογής προϊσταμένων στη Δημόσια Διοίκηση που διασφαλίζει την αξιοκρατία και τη διαφάνεια τόσο στη διαδικασία όσο και στην τελική επιλογή.

Το προτεινόμενο σύστημα απαρτίζεται από τρία σκέλη. Το πρώτο, αφορά στην εισαγωγή γραπτών εξετάσεων στα πρότυπα του τεστ δεξιοτήτων που έχει θεσπίσει το ΑΣΕΠ για τις προσλήψεις στο δημόσιο.

Το δεύτερο σκέλος, αφορά την εισαγωγή συστήματος μοριοδότησης των επιμέρους προσόντων προς προαγωγή υπαλλήλων. Και παρά τις αντιρρήσεις που εκφράστηκαν και στις συζητήσεις στην αρμόδια επιτροπή για το πόσο θα μετρά το κάθε προσόν ή η κάθε δεξιότητα, είναι γεγονός ότι όλοι αποδέχονται την αντικειμενικότητα του συγκεκριμένου συστήματος και τη διασφάλιση της διαφάνειας που πετυχαίνουμε μέσω αυτού.

Το τρίτο σκέλος της αξιολόγησης των υποψηφίων για τις θέσεις γενικών διευθυντών και διευθυντών είναι η συνέντευξη του υποψηφίου, την οποία όμως αναθέτουμε στην ευθύνη του ΕΙΣΕΠ που αποτελεί στην ουσία ανεξάρτητη αρχή και ορίζουμε ρητά τις θεματικές ενότητες που θα αφορά, ώστε να μην είναι δυνατή η άνιση αντιμετώπιση των υποψηφίων και, κυρίως, επιτρέπουμε στους λοιπούς συνυποψηφίους να παρίστανται στη συνέντευξη του ανθυποψηφίου τους και τούτου, για τον αποκλεισμό κάθε υπόνοιας μεροληψίας.

Από τη συνοπτική παράθεση του ανωτέρω συστήματος επιλογής γίνεται σαφές ότι είναι ένα ολοκληρωμένο σύστημα με μια ενιαία λογική και σύλληψη που μπορεί να βάλει τη Δημόσια Διοίκηση σε μια νέα εποχή καταργώντας την αντίληψη για το κράτος-λάφυρο της κάθε πολιτικής ηγεσίας.

Τέθηκε ζήτημα για τις προβλέψεις του σχεδίου νόμου για το μεταβατικό στάδιο ως τη σύσταση των ανωτέρω οργάνων και την επιλογή των προϊσταμένων με το νέο σύστημα.

Κατ' αρχάς, ασφαλώς πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για το μεταβατικό στάδιο, ώστε να μην υπάρξει η παραμικρή υπόνοια ότι μέχρι την οργάνωση του νέου νομοθετικού πλαισίου για τις προαγωγές των υπαλλήλων θα μπορεί να παρεισφρήσει οποιαδήποτε μεροληπτική κρίση.

Για αυτόν το λόγο, στο μεταβατικό στάδιο η επιλογή των γενικών διευθυντών, των διευθυντών και των τμηματάρχων θα γίνει μόνο με το σύστημα της μοριοδότησης, χωρίς το γραπτό διαγωνισμό και τη συνέντευξη και χωρίς δυνατότητα υποκειμενικής αξιολόγησης των υπαλλήλων.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ και στην προσθήκη, σύμφωνα με την οποία ο Πρωθυπουργός σε θέματα κατεπείγοντος και μεζονος για το εθνικό συμφέρον σημασίας θα πρέπει να δύναται κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης και τηρουμένων των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου είτε να αναθέτει ορισμένες μελέτες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα είτε να συστήνει ορισμένες επιτροπές και ομάδες εργασίας για τη μελέτη και τη διατύπωση προτάσεων.

Επί της προσθήκης αυτής, θέλω να πω μόνο ότι είναι προφανές πως σε θέματα κατεπείγοντος χαρακτήρα και μεζονος εθνικής σημασίας και ιδίως σε περιόδους κρίσιμες για την εθνική

οικονομία, την κοινωνία και τους θεσμούς είναι αυτονόητο ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας θα πρέπει να μπορεί με ευχέρεια να αξιοποιεί όλο το εθνικό και αλλοδαπό επιστημονικό και εν γένει παραγωγικό δυναμικό, ώστε να βρίσκει τις καλύτερες λύσεις και να αναδεικνύει τις πιο ωφέλιμες για το κράτος επιλογές.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να αναφέρω μόνο ότι με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση κάνει ένα ακόμα σοβαρό βήμα προς την πλευρά της εξυγίανσης της Δημόσιας Διοίκησης της χώρας μας και της αποκατάστασης της αξιοκρατίας και της ισότητας που έχουν πληγεί βάναυσα τα τελευταία έτη σε συνέχεια της προηγούμενης νομοθετικής επιλογής, σύμφωνα με την οποία το σύνολο των προσλήψεων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα υπάγεται στον καθολικό έλεγχο του ΑΣΕΠ.

Η διαδικασία αναμόρφωσης της Δημόσιας Διοίκησης και της αποκατάστασης της δημοκρατίας και της αξιοκρατίας στη χώρα μας δεν είναι απλά επιλογή της Κυβέρνησής μας, αλλά κυρίως και πρωτίστως, είναι εθνική ανάγκη και απαίτηση του συνόλου του ελληνικού λαού που μας εμπιστεύτηκε να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα της χώρας μας. Και είμαστε αποφασισμένοι να μην τους διαψεύσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σφράντα εννιά μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Ποδοχωρίου Καβάλας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο δεύτερο δημιουργείται το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων. Άρα, λοιπόν, ως το κρατήσουμε ως συμβούλιο επιλογής και μόνο, προκειμένου να θωρακίσουμε τη διάταξη αυτή του σχεδίου νόμου. Διότι όταν πάει και μισώνει μέσα στην εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση των ανωτάτων υπαλλήλων του δημοσίου, εκεί προκύπτει ένα πρόβλημα και αυτό το πρόβλημα θα το δείτε στη συνέχεια.

Άρα, λοιπόν, νομίζω ότι θα κάνετε πάρα πολύ καλά να δείτε και να τολμήσετε αυτήν τη μεταβολή, δηλαδή να βάλετε εκεί μόνο επιλογή προϊσταμένων.

Έρχομαι τώρα στο πέμπτο άρθρο, στις μεταβατικές διατάξεις που προκάλεσαν τόσο θόρυβο.

Η δική μας άποψη ή μάλλον η δική μας επιθυμία είναι να αποσύρете εντελώς το πέμπτο άρθρο. Δεν θα το κάνατε. Έχετε μια άποψη και αυτή είναι σεβαστή. Όμως, υπάρχει το σημείο 2 στο άρθρο 5 που λέει ότι εξαιρούνται οι προϊστάμενοι διευθύνσεων τμημάτων ή αυτοτελών γραφείων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Το ερώτημα είναι το εξής: Γιατί υπάρχει αυτή η εξαίρεση; Ή για να το πω διαφορετικά, μπορεί να αιτιολογηθεί αυτή η εξαίρεση; Ναι, θα πει κάποιος καλοπροαίρετα, μπορεί να αιτιολογηθεί, διότι πλέον με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» θα πάψουν να υφίστανται οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Ωραία!

Άρα, λοιπόν, η πρότασή μας είναι η εξής: Με το ίδιο σκεπτικό, να βάλουμε μέσα και τους γενικούς διευθυντές των περιφερειών, διότι με την ίδια συλλογιστική, με την ίδια εξέλιξη και φορά των πραγμάτων, οι περιφέρειες θα αποκτήσουν αιρετά όργανα.

Άρα, λοιπόν, αφού θα έχουμε πλέον μια αιρετή περιφέρεια και για να μη δεχθείτε πυρά ότι κάνετε ένα βήμα προκειμένου να μην να έχουμε αιρετό περιφερειάρχη, αλλά από κάτω το διοικητικό υπόστρωμα να ελέγχεται –και αναφέρομαι σε μια κακοπροαίρετη κριτική που μπορεί να γίνει– από την κυβερνώσα παράταξη, τότε θα πρέπει να ισχύσει το ίδιο και για τους γενικούς διευθυντές των περιφερειών. Συνεπώς νομίζω ότι θα πρέπει να το δείτε και αυτό, προκειμένου να αποφύγουμε τη λογική των δύο μέτρων και δύο σταθμών.

Και, βεβαίως, θα ήθελα να κάνω και μια παρατήρηση, την

οποία νομίζω ότι και εσείς ήδη την έχετε ενσωματώσει. Οι άνθρωποι αυτοί οι οποίοι δεν θα επιλεγούν με τις νέες διατάξεις, θα πρέπει να προβλέπεται ότι θα μεταπέσουν στην κατάσταση του διευθυντού, αλλά να παίρνουν τις αποδοχές του γενικού διευθυντή. Νομίζω ότι το έχετε ενσωματώσει αυτό το πράγμα.

Όσον αφορά τώρα την επίμαχη τροπολογία και μια που είναι και εδώ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ο οποίος ξέρω καλά ότι διαβάζει και του αρέσει η ιστορία, θα ήθελα να κάνω μια ιστορική αναδρομή.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Είναι και από τη Λάρισα!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το πρώτιστο είναι ότι κατάγεται από τη Λάρισα.

Όμως, το θέμα θα το πάω στην ιστορική διάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σπούδασαν και στο ίδιο πανεπιστήμιο!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραιότατα!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Και ο κ. Κουβέλης είναι Λαρισαίος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα, λοιπόν έχουμε πολλά κοινά!

Στην αρχαία Αθήνα υπήρχε ο θεσμός του στρατηγού αυτοκράτορα. Και τώρα θα σας πω, κύριε Κουβέλη, γιατί το λέω αυτό και θα σας πω και γιατί θα αντλήσουμε χρήσιμα συμπεράσματα για τη σημερινή συζήτηση.

Όταν, λοιπόν, η πατρίδα των Αθηναίων διατελούσε σε μεγάλο κίνδυνο, τότε οι Αθηναίοι έδιναν σ' ένα μονοπρόσωπο ή σ' ένα πολυπρόσωπο όργανο έκτακτες εξουσίες, προκειμένου να διαχειριστεί την κρίση.

Αυτές οι έκτακτες εξουσίες, οι έκτακτες προνομίες –εάν μου επιτρέπεται- δίδονται με την τροπολογία αυτή στον Πρωθυπουργό της χώρας. Άρα, έχουμε ένα ιστορικό προηγούμενο, προερχόμενο από μια πολιτεία, που κατά κοινή ομολογία, ήταν εκ των πλεόν δημοκρατικών πολιτειών και κοινωνιών, τη στιγμή που εφήρμοζε, κύριε Κουβέλη, και την άμεση δημοκρατία. Ήταν πολύ πιο δημοκρατική από το δικό μας δημοκρατικό σύστημα.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Είχε, όμως, δούλους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ας μην πάμε παραπέρα. Μένω στο θεσμό του στρατηγού-αυτοκράτορος.

Προσέξτε, όμως, τι έκαναν οι Αθηναίοι. Έβαζαν και δύο ασφαλιστικές δικλίδες. Έλεγαν δηλαδή: «Ναι, σου δίνουμε αυξημένες εξουσίες και αρμοδιότητες, αλλά όταν θα επιστρέψεις από την αποστολή σου –για παράδειγμα στη Σικελία- θα πρέπει να λογοδοτήσεις στο δήμο των Αθηναίων. Θα πρέπει να λογοδοτήσεις για τις πράξεις ή τις παραλείψεις σου.»

Άρα, γι' αυτό ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έρχεται και λέει: «Λογοδοσία» του Πρωθυπουργού θα υπάρξει εντός της Βουλής ή σε κάποιο άλλο θεσμικό βήμα; Θεωρούμε, λοιπόν, πως κάτι τέτοιο είναι αυτονόητο. Θα πρέπει να υπάρξει αυτή η λογοδοσία. Είναι προϋπόθεση νομιμότητας στο δημοκρατικό μας πολίτευμα. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, έλεγαν οι Αθηναίοι σε αυτόν τον άνθρωπο που τον περιέβαλαν με αυξημένες εξουσίες και αρμοδιότητες. Σου τις δίδουμε, αλλά για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να μην έχουμε παρεκτροπές στο πολίτευμα.

Άρα, έρχεται ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και λέει: Θα πρέπει να υπάρχει ένας χρονικός προσδιορισμός όσον αφορά την ισχύ αυτής της τροπολογίας που περιβάλλει με ιδιαίτερες αυξημένες προνομίες τον Πρωθυπουργό της χώρας. Αυτά δεν τα είδαμε να μπαίνουν στην τροπολογία. Γι' αυτό εκεί υπάρχει ένα ζήτημα.

Εμείς, βέβαια, θα την ψηφίσουμε, κύριε Υπουργέ, την τροπολογία. Όμως, αν τα λάβετε και αυτά που λέμε υπ' όψιν, θα αποσοβηθεί οποιαδήποτε κριτική σας ασκείται τώρα...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Περιμένουμε την απάντηση του Υπουργού, κύριε συνάδελφε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Περιμένουμε. Γι' αυτό και κάνουμε αυτήν την ανάλυση.

Θέλω να πω και κάτι άλλο γιατί εμείς είμαστε υπέρ αυτής της τροπολογίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε ένα λεπτό το έχω.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Λέπει και ο κ. Γεωργιάδης!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, ίσα-ίσα, αν τα άκουγε ο Γεωργιάδης, θα επικροτούσε!

Δεν θα μείνω στην τροπολογία που δίνει το δικαίωμα να γίνονται κάποιες προμήθειες κ.λπ. μέχρι του ύψους των 193.000 και όλα αυτά. Εγώ θα σας πω το εξής: Υπάρχει και μια στρατηγική παράμετρος στην τροπολογία αυτή που δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε.

Ποια είναι αυτή η παράμετρος; Δίδεται η δυνατότητα στον Πρωθυπουργό της χώρας να σχηματίζει ad hoc επιτροπές ανά Υπουργείο που θα περιβάλλονται με την αίγλη της πρωθυπουργικής έγκρισης και επιλογής, προκειμένου να διεμβολήσει μια Δημόσια Διοίκηση, η οποία κατά πανθομολογούμενο τρόπο δεν μπορεί να κάνει καλά τη δουλειά της ή βραδυπορεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με άλλα λόγια, μπορούν να δημιουργηθούν ad hoc επιτροπές ανά Υπουργείο που θα παρακάμπτουν κατά κάποιο τρόπο τη βραδυκίνητη Δημόσια Διοίκηση. Είναι αυτό που –νομίζω- το είχε τολμήσει και άλλοτε το ΠΑΣΟΚ, δημιουργώντας τις Ομάδες Έργου, οι οποίες μάλιστα είχαν κάνει και ευνοϊκή εντύπωση στο εξωτερικό.

Άρα, μέσα απ' αυτήν την πρωθυπουργική προνομία που δίνει η τροπολογία μπορούν να δημιουργηθούν τέτοιες ad hoc επιτροπές, οι οποίες θα δώσουν αυτό που λέμε «ευλυγισία και ταχύτητα» στη Δημόσια Διοίκηση. Αυτά λείπουν.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, με αυτό το σκεπτικό θα υπερψηφίσουμε αυτήν την τροπολογία, αλλά βάλτε και χρονικό προσδιορισμό. Διότι αυτό δεν μπορεί να γίνει στο διηνεκές, καθ' όλη τη διάρκεια της τετραετίας. Καταλαβαίνουμε, αν είναι ένας χρόνος, δύο χρόνια. Τέλος πάντων, να υπάρχει ένας χρονικός προσδιορισμός.

Με όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς επί της αρχής ψηφίσαμε το νομοσχέδιο. Επί των άρθρων, όμως, περιμένουμε να δούμε και τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού, που ελπίζουμε να είναι ουσιαστικές, για να αποφανθούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Δεν θέλω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα επισημάνω μόνο ένα ειδικότερο ζήτημα, για το οποία θα ήθελα μια διευκρίνιση: Άρθρο 5 παράγραφος. Λέτε ότι εξαιρούνται οι προϊστάμενοι διευθύνσεων, τμημάτων ή αυτοτελών γραφείων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Γιατί δεν εξαιρούνται και οι γενικοί διευθυντές; Αυτό είναι το ερώτημά μου. Είναι παράλειψη; Υπάρχει κάποιος λόγος;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Δεν ακούσατε τον κ. Ροντούλη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, ο κ. Ροντούλης έκανε μια κριτική σε άλλη κατεύθυνση. Λέει να μην ισχύσει. Εγώ με συμφωνώ απόλυτα, δηλαδή λέω να μην ισχύσει, αλλά αν ισχύσει -που προφανώς η κυβερνητική βούληση είναι να ισχύσει- κάνω μια επί μέρους ερώτηση στο γιατί από την εξαίρεση εξαιρούνται οι γενικοί διευθυντές των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κατά τη γνώμη μου, υπήρχε πλήρης σαφήνεια σε όλες τις τοποθετήσεις της Κυβέρνησης έναντι όλων των θεμάτων που έχουν εγερθεί. Απαντήθηκαν με κατηγορηματικότητα και ελήφθησαν υπ' όψιν οι παρατηρήσεις.

Απλώς επαναλαμβάνω ότι σήμερα είναι μια καλή και θετική μέρα όχι μόνο για το ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά για την ελληνική Δημόσια Διοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Είναι αλήθεια πως είναι ευχάριστες αυτές οι στιγμές για το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Πριν κάνω μερικές νομοτεχνικές βελτιώσεις, θέλω να πω στον κ. Κουβέλη ότι κρατούμε, κατ' αρχήν, θετικά την τροπολογία που καταθέσατε.

Σε μια από τις επόμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες θα την αντιμετωπίσουμε, αφού, όμως, πρώτα ερευνήσουμε μην τυχόν και ανοίγει κάτι που αυτήν τη στιγμή δεν μπορούμε μέσα από την ταχύτητα της διαδικασίας να συνυπολογίσουμε και που θα μας υποχρεώνει στη συνέχεια να επανέλθουμε, για να διορθώσουμε κ.λπ.. Κρατείστε, κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, ότι είμαστε θετικοί.

Από τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που καταθέτω, κατ' αρχάς, να διαβάσω αυτές που σχετίζονται με το διάλογο που είχαμε προηγουμένως με τους συναδέλφους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού για την τροπολογία, αλλά και για τη μεταβατικότητα.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τις δυνατότητες του Πρωθυπουργού αυτό το οποίο προστέθηκε στο τέλος της παραγράφου 3 είναι η φράση «η οποία κατατίθεται στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και καταχωρίζεται στην ιστοσελίδα του Πρωθυπουργού και του Υπουργείου Οικονομικών».

Όσον αφορά τη μεταβατικότητα η φράση η οποία προστίθεται στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της υπό στοιχείο β' περίπτωσης της παραγράφου 4 είναι «και πάντως όχι πέραν του ενός έτους από την τοποθέτησή τους».

Επίσης, έχουν διαγραφεί κάποιες λέξεις ή κάποιες φράσεις στο πλαίσιο νομοτεχνικών βελτιώσεων.

Εκείνο που θα ήθελα να πω στο θέμα που συζητήσαμε είναι πως η μόνη προσθήκη που θα μπορούσε κανείς να σκεφθεί στο πλαίσιο που είπατε για το θέμα του άρθρου 2 είναι η εξής: Όμως, είμαι βέβαιος ότι νομοτεχνικά δεν αντέχει. Όχι απλώς είναι πλεονασμός, αλλά αν το είχαμε βάλει από την αρχή, η ΚΕΝΕ της Βουλής και η Επιστημονική Επιτροπή θα το είχαν βγάλει.

Θα μπορούσε, λοιπόν, να προσέθετε κανείς ότι τα περί εν γένει υπηρεσιακής κατάστασης του άρθρου 2 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου τρίτου του παρόντος νόμου. Σε αυτό, όπως θυμάστε, αναφέρθηκα στην αρχή της συζήτησης περί αντισυνταγματικότητας, γιατί εκεί, πράγματι, διευκρινίζεται πλήρως. Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση να προστεθεί, αλλά νομίζω πως νομοτεχνικά το να λέει ένα άρθρο πως αυτό το άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη της ισχύος του επόμενου άρθρου είναι αυτονόητο πως είναι πλεονασμός. Είναι εκ περισπού. Εν πάση περιπτώσει, το καταθέτουμε.

Τέλος, να πω ότι για τους προϊσταμένους όλων των οργανικών μονάδων στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του πέμπτου άρθρου καταθέτουμε την εξής βελτίωση: «Εξαιρούνται οι προϊστάμενοι οργανικών μονάδων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, της Ακαδημίας Αθηνών, των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ». Έτσι βάζουμε τους προϊσταμένους όλων των οργανικών μονάδων όλων των επιπέδων.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Ιωάννης Ραγκούσης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«ΑΡΘΡΟ ΠΡΩΤΟ

Άρθρο 84

Στο στοιχείο γ' της παρ. 1 μετά τη λέξη «και» προστίθεται φράση ως εξής «είναι η» και διαγράφεται η φράση «για ένα (1) τουλάχιστον έτος».

Από το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 διαγράφεται η φράση «για ένα (1) τουλάχιστον έτος».

Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 αντικαθίσταται ως εξής «Αν δεν υπάρχουν υποψήφιοι με τις προϋποθέσεις αυτές επιλέγονται υπάλληλοι με βαθμό Α'».

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 157 προστίθεται φράση ως εξής: «Προϊστάμενος Διευθυνσης ή Τμήματος της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης».

ΑΡΘΡΟ ΤΡΙΤΟ

Στο τελευταίο εδάφιο του άρθρου τρίτου η φράση «των Προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων» αντικαθίσταται από τη φράση «των ανωτάτων υπαλλήλων του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ».

ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άρθρο 157

Στην παρ. μετά τη λέξη «δικαίου» προστίθεται η φράση ως

εξής «με την επιφύλαξη του άρθρου τρίτου του παρόντος νόμου».

ΑΡΘΡΟ ΠΕΜΠΤΟ

Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της υπό στοιχείο β' περίπτωσης της παρ. 4 προστίθεται φράση ως εξής «και πάντως όχι πέραν του ενός (1) έτους από την τοποθέτησή τους».

Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 7 προστίθεται φράση ως εξής: «και πάντως όχι πέραν του ενός (1) έτους από την τοποθέτησή τους».

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ

Στο τέλος της παρ. 3 προστίθεται φράση ως εξής «, η οποία κατατίθεται στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και καταχωρίζεται στην ιστοσελίδα του Πρωθυπουργού και του Υπουργείου Οικονομικών».

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου πέμπτου αντικαθίσταται ως εξής: «Εξαιρούνται οι προϊστάμενοι οργανικών μονάδων των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, της Ακαδημίας Αθηνών, των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ».)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Για να περιλαμβάνονται και οι γενικοί διευθυντές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ναι, για να περιλαμβάνονται και οι γενικοί διευθυντές.

Επίσης, να σας πω ότι είναι αυτονόητο ότι αυτή η ρύθμιση αφορά αποκλειστικά τις περιπτώσεις εκείνων των θεσμών που μέσα από την ψήφιση του Προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» δεν θα εξακολουθούν να υφίστανται.

Σας έχουμε γνωστοποιήσει επίσης μία διάταξη, την οποία δέχθηκαν όλα τα κόμματα, σχετικά με όσους δεν θα επιλεγούν να έχουν δικαίωμα εντός διμήνου, άρα, στην πραγματικότητα αυτή η διάταξη είναι η δυνατότητα που δίνουμε σε αυτούς τους ανθρώπους να συμμετάσχουν στη διαδικασία κρίσης.

Και τέλος, να πω, κύριε Πρόεδρε, και να κλείσω -επειδή και δικαιολογημένα συνεχίστηκε ο πολιτικός προβληματισμός, αλλά και η πολιτική συζήτηση, γι' αυτήν την απόφαση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να παρουσιάζει σήμερα αυτήν την εικόνα μετά από την αποχώρησή της από την ψήφιση ενός τέτοιου νομοσχεδίου- ότι αυτή η εικόνα είναι που μας θύμιζε την αντίστοιχη που παρουσίαζαν τα έδρανα της Νέας Δημοκρατίας την τελευταία φορά που είχε αποχωρήσει. Και η τελευταία φορά που η Νέα Δημοκρατία είχε αποχωρήσει, ήταν όταν έκανε, ως πλειοψηφία αυτού του Κοινοβουλίου, την ύστατη προσπάθεια να μην ανοίξει ο φάκελος του Βατοπεδίου, να μην πέσει άπλετο φως σ' αυτό το τεράστιο σκάνδαλο.

Και είναι εξαιρετικά λυπηρό και θα στιγματίσει τις αποφάσεις της πολιτικής ηγεσίας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και του κ. Σαμαρά προσωπικά, το γεγονός ότι η επόμενη φορά που το κόμμα αυτό αποφασίσει να αποχωρήσει από τη Βουλή, σχετίζεται πάλι με μία προσπάθεια που αυτό κάνει, να μην εμπедωθεί, να μην καθιερωθεί η αξιοκρατία, η διαφάνεια μέσα στη Δημόσια Διοίκηση, αυτή τη φορά, στο πλαίσιο της επιλογής προϊσταμένων, διευθυντών και γενικών διευθυντών. Και νομίζω ότι αυτή η πράξη, θα είναι μία πράξη πολιτικό στίγμα.

Όμως, η Δημόσια Διοίκηση, όπως είπε και ο κ. Ευθυμίου ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας, θα προχωρήσει μπροστά, το κράτος θα προχωρήσει μπροστά, η χώρα θα προχωρήσει μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε την τελευταία νομοθετική σας βελτίωση γι' αυτό που λέτε για την περιφέρεια.

Κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ αν έχετε την καλοσύνη, αναφορικά με το θέμα που έχει προκύψει μεταξύ των ΤΕΙ και των ΑΕΙ, αν έχετε κάτι να πείτε επ' αυτού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Έχετε δίκιο, κύριε Κουβέλη, γιατί μου το είχατε ζητήσει και προηγουμένως. Με συγχωρείτε παράλειψή μου.

Αυτό το οποίο καθιερώνεται, δηλαδή, στην πραγματικότητα επανέρχεται μετά τις τελευταίες νομοτεχνικές παρεμβάσεις που κάναμε, είναι αυτό που ίσχυε. Εκείνο το οποίο θέλω να σας διευκρινίσω είναι το εξής: Αυτό που πλέον εξακολουθεί να ισχύει μετά τις παρεμβάσεις είναι ότι βαθμολογούνται με τον ίδιο τρόπο του ίδιου επιπέδου πτυχία. Εκείνο το οποίο πρέπει να έχουμε όλοι στο νου μας, είναι ότι δεν εξαρτάται από το παρόν νομοσχέδιο ποιοι μπορούν ποιες θέσεις να διεκδικήσουν και να καταλάβουν, αλλά από τους οργανισμούς των φορέων στους οποίους λειτουργούν. Αυτοί οι οργανισμοί είναι που καθορίζουν και τα προσόντα και τις προϋποθέσεις που πρέπει κανείς να έχει για να διεκδικήσει την οποιαδήποτε θέση.

Αυτό που το παρόν νομοσχέδιο επαναφέρει, είναι την ισότιμη βαθμολόγηση πτυχίων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης παραδείγματος χάριν, άρα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Ευθυμίου έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πω, μιας και έχω την περηφάνια και την τιμή να είχα την πρωτοβουλία ως Υπουργός Παιδείας το 2001 σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, για να λυθεί μια μακρά ταλαιπωρία του ελληνικού κράτους, της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης που ήταν η ακαδημαϊκή διάκριση μεταξύ πανεπιστημίων και ΤΕΙ, ότι αυτό το θέμα είναι λυμένο από το 2001.

Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο σκέλη, το πανεπιστημιακό και τον τεχνολογικό τομέα και δεν υπάρχει καμμία απολύτως αμφιβολία πάνω σ' αυτό. Διότι ο νόμος του 2001 έχει κριθεί συνταγματικός από την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας και μόνο συντεχνιακές αντιδράσεις μπορούν να δικαιολογήσουν την παράταση θεμάτων γύρω απ' αυτήν τη θεμελιώδη κατάκτηση, που είναι καθεστώς σε όλην την Ευρώπη και το 2001 ήμασταν η τελευταία χώρα που εφαρμόσαμε την απόφαση που ήδη ίσχυε για όλες τις άλλες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευχαριστώ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και της τροπολογίας και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο πρώτο, έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο δεύτερο, έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τρίτο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο τρίτο, έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τέταρτο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο τέταρτο, έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πέμπτο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο πέμπτο, έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έκτο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο έκτο, έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 40 και ειδικό 22, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 40 και ειδικό 22, έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία, και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου και ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων με αντικειμενικά και αξιολογικά κριτήρια – Σύσταση Ειδικού Συμβουλίου Επιλογής Προϊσταμένων (ΕΙΣΕΠ) και λοιπές διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και η ψήφισή του στο σύνολό του αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 25 Φεβρουαρίου 2010, της Παρασκευής 26 Φεβρουαρίου 2010 και της Δευτέρας 1ης Μαρτίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 25 Φεβρουαρίου 2010, της Παρασκευής 26 Φεβρουαρίου 2010 και της Δευτέρας 1ης Μαρτίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.32', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 18 Μαρτίου 2010 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνιμη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Επιλογή δικαστικών λειτουργών στις κορυφαίες θέσεις της Δικαιοσύνης και επαναφορά του αυτοδιοίκητου των δικαστηρίων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

